614
YUNUS EMRE GÜMÜŞ
TOPLU OYUNLARI 1

Yunus Emre GÜMÜŞ

TOPLU OYUNLARI 1

Kadınlar Filler Ve Saireler

❄

Erkekler Futbol Ve Dahası

❄

Cinayet Kadınları

Mitos Boyut

TİYATRO / OYUN DİZİSİ 614

YUNUS EMRE GÜMÜŞ / TOPLU OYUNLARI 1

Bu kitaptaki oyunların
Fikir ve Sanat Eserleri Yasasından
ve yasalardan kaynaklanan tüm hakları
yazarına aittir.
Yayınlanan oyunların sahnelenmesi,
oynanması, herhangi bir amaçla
eserlerden yararlanılması ancak
eser sahibinin iznine bağlı olduğundan,
bu eserden yararlanacak
kişi veya kurumlarla, kuruluşların
Yazarın kendisine
başvurmaları zorunludur.

Türkiye Yayın ve Sahneleme Hakları:
Copyright © TEM Yapım Yayıncılık Ltd., 2018

Mitos-Boyut Tiyatro Yayınları
Oyun Dizisi 614
Toplu Oyunları 1 / Yunus Emre Gümüş

Editör: Dr. Senem Cevher

1. Basım: 2018

Baskı: Mutlu Basım, Topkapı-İstanbul Tel. 212. 577 72 08
Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi, C Blok No. 256

Mitos-Boyut®
TEM Yapım Yayıncılık Ltd. Şti.
Osmanlı Sok. 18/12 Osmanlı İşmerkezi/Taksim-Beyoğlu, 34437 İST.
Tel: 212. 249 87 37-38; Fax: 212. 249 02 18
E.posta: mitosboyut@gmail.com
web: www.mitosboyut.com.tr

Mitos-Boyut® ❖ OYUN DİZİSİ 614

YUNUS EMRE GÜMÜŞ

TOPLU OYUNLARI 1

KADINLAR FİLLER VE SAİRELER..

ERKEKLER, FUTBOL VE DAHASI

❖

CİNAYET KADINLARI

Mitos Boyut

İÇİNDEKİLER

Önsöz/ Yunus Emre Gümüş, 5

Kadınlar, Filler ve Saireler, 7

Erkekler, Futbol ve Dahası, 63

Cinayet Kadınları, 119

Yazarın Özgeçmişi, 175

ÖNSÖZ

Yunus Emre GÜMÜŞ

Şair Muriel Rukeyser, "Evren atomlardan değil hikâyelerden oluşur," der. Karanlık bir perdeyle sarılmış gibi havasız kaldığımız bugünlerde evrenin oluşumu gibi şifasının da hikâyelerde olduğuna inanıyorum. Ve o mağara duvarına ilk resmi çizen insanla aynı amacı paylaşıyorum; burada, benim yaşadığım zamanda anlatılmaya değer bir hikâye yaşandı.

Bu kitapta yer alan oyunlar yabancılaşma, yalnızlık ve iletişimsizlik temalarına odaklanır. Üçü de büyük şehirlerde yaşayan toplumla ve kendileriyle uyumsuz karakterlerin hikâyelerini anlatır. 2000'li yıllarla birlikte değişen "yeni tiyatro"nun üretim koşullarını göz önüne alarak tasarlanan oyunlar çağcıl bir estetiği benimser. Oyunculuk performansıyla birlikte dramatik yapının içinde hikâye anlatımını ön plana çıkarır. Büyük anlatılar yerine küçük ve bireysel hikâyelere odaklanır.

Kadınlar Filler Ve Saireler oyunu, 2013 yılında Kadıköy'de küçük bir salonda yetenekli ve mütevazı bir ekiple birlikte oynanmak için kaleme alındı. Büyük bir şehirde yaşayan birbirinden farklı üç kadının hayatla, kendileriyle ve ötekilerle yüzleşmesini ve dahi mücadelesini anlatır.

2016 yılında kaleme alınan *Erkekler Futbol ve Dahası* yabancılaşma ve yalnızlık olgularına başka bir açıdan yaklaşmaya çalışır. Bu kitaptaki diğer oyunlar gibi ötekilerin diğer ötekilerle birlikte daha güçlü olacağını ve hayatın sadece bu yolla yaşanabilir olduğunu anlatır.

2018 yılında yazılan *Cinayet Kadınları* ise kadın cinayetlerine nazire olarak yazılmıştır. Oyun, toplumsal bir kıskaca alınan kadınların şiddet ve baskı altında verdikleri doğal

tepkilerinin yine toplum tarafından manipüle edilerek biçim ve boyut değiştirmesini eğlenceli bir dille anlatmaya çalışır.

Bu kitaptaki oyunların üçü de kara komedi türündedir ve merkeze bireyin psikolojisini, açmazlarını ve mücadelesini alır. Anlatılan, geçmişle bugün arasına sıkışan, topluma ve kendine yabancılaşmış mutsuz, yalnız ve yabancılaşmış bireyin çağın ruhuna ayak uydurma çabasıdır. Bireyin hikâyesinden yola çıkarak toplumsal bir portre yaratmayı amaçlayan bu oyunlarda klasik dramatik kalıpların dışına çıkılır. Seyirciyle kurulan doğrudan iletişim sayesinde zamanın ve mekânın sınırları ortadan kalkarak yeni bir anlatı dili oluşturulur.

Bu hikâyelerin seyirciye ulaşmasında katkısı olan herkese teşekkür ederek bitirmek istiyorum. Türkiye'nin en iyi tiyatro yönetmenlerinden Engin Alkan'a, sadece oyunculuğuyla değil abiliğiyle de ilham veren Cem Davran'a, Celil Nalçakan'a, Onur Özaydın'a ve tüm İstanbul Halk Tiyatrosu'na, Özen Yula, Can Kahraman ve tüm BKM emekçilerine minnettarım. Ayrıca çalışmalarımda cesaretlendirici ve destekleyici olan Güzel Sanatlar Fakültesindeki hocalarıma, mesai arkadaşlarıma ve tüm öğrencilerimize teşekkür ediyorum.

Başından beri anlattığım hikâyelere benden çok inanan annem Eser Gümüş'e, en büyük mirası anlatıcılık olan babam Mustafa Gümüş'e, kendimi asla yalnız hissetmememi sağlayan kardeşlerim Âzem ve Baran'a, otuz yıl sonra buluştuğum ailem Erkan Dalgıç ve Ayşe Dalgıç'a ne kadar teşekkür etsem az. Varlığıyla kendimi her daim daha güçlü, daha kalabalık ve her şeye muktedir hissetmemi sağlayan hayatımın aşkı Merve Gümüş'e ve dünyalar tatlısı oğlumuz Aren'e minnettarlık ve şükran borçluyum. İyi ki varlar.

2018 / İzmir

YUNUS EMRE GÜMÜŞ

KADINLAR FİLLER VE SAİRELER...

"Hatırlamak değil lanetimiz... Unutamamak!"

Renkli Türkçe Kara Komedi

2013

KİŞİLER

1. KADIN (25) Şehrin loş barlarında beyaz atlı prensini arayan nevrotik bir prenses...

2. KADIN (30) Genç yaşta ömrünü bir erkeğe ipotek etmiş intihara abone domestik bir hayalci...

3. KADIN (35) Son kullanma tarihi bir yıl sonra dolan rahmiyle dünyayı kurtarmaya soyunan ekolojik bir anarşist...

Kalabalık bir şehirde kaotik bir apartman!
Şiddet, İntikam, Entrika ve Yalan...
Otuz iki kısım tekmili birden...
Renkli Türkçe Kara Komedi...
Kadınlar... Filler... Ve... Saireler...

1. PERDE

(Diyagonal olarak sahnenin sol tarafında 1. Kadının, sağ tarafında 3. Kadının, seyirciye karşı cephede ise 2. Kadının dairesi yer almaktadır... Solda bir klozet ve ayna ortada bir mutfak tezgahı ve sağda bir tekli koltuk. Üç kadın üç alanı da kendi evi olarak kullanır. Giriş müziği başlamıştır 1. Kadın sabahlığıyla arkadan çıkar, etrafa bakarak birini aramaktadır.)

1. KADIN Mert...*(Duraksar, emin olamaz hatırlamaya çalışır)* Mer.. Meri.. Meriç? Meri... Mer.. Ömer? Yok daha neler... *(Müziği kapatır)* Ee, hayatım! Mutfakta mısın? *(Olmadığını anlayınca kendi kendine)* Tabii ki de değilsin... *(Yerde kullanılmış bir prezervatif bulur, iki parmağıyla tutup havaya kaldırır)* Ne bekliyordun ya aptal kül kedisi... Modern çağın masalları böyle işte. Şimdi bununla şehirdeki tüm erkekleri dolaşıp tek tek deneyerek beyaz atlı prensini bulabilirsin... Tıpkı masallardaki gibi... *(Kaldırıp atar, etrafında dağınıklığına bakıp)* Ulan biriniz de sabah uyandığımda kahvaltı hazırlasa ya! Hep bir gerilla taktiği, hep bir vur kaç telaşı! Oha! Bak bu süper oldu; tam twitlik! *(Akıllı telefonunu kapıp twit atarken telefon çalar)* Hah bi' sen eksiktin! *(Telefonu açar)* Söyle Mervecim... Ben mi kazandım? Neyi kazandım? Haa tabii kızım, her zamanki gibi ben kazandım! Bi' şey soracağım ama dürüst olacaksın; sen iddiayı kazandığıma mı daha çok üzüldün yoksa bardaki en yakışıklı çocuğu benim kaldırdığıma mı? *(Şuh bir kahkaha atar)* Salak! Hı? Hı hı tabii ki hâlâ burada? Sabah erkenden kalkıp benim için kahvaltı hazırlamış. Masayı görsen dibin düşer Merve! Sucuk kokusuyla uyandım sosis, salam, jambon... *(Abartı olduğunu fark*

edip yüzünü buruşturur) sonra özenle süslenmiş peynir tabağı. Nasıl becerdiyse domatesleri kalp şeklinde doğramış... *(Görünmez masanın etrafında dönerken, tatlarına bakarak anlatır)* Kaymağın üzerine bal döküp etrafını cevizlerle süslemiş, deli çocuk; yumurtaların sarısıyla gülen bir surat yapmış öyle şirin olmuş ki görsen... Nereden bulduysa bir saksı da fesleğen koymuş masanın ortasına. Mis gibi kokuyor! Hı? Ee, tamam ben çekip feyste paylaşırım... Haklısın; bu sefer turnayı gözünden vurdum! Tamam canım şimdi kapatıyorum; beyaz atlı prensim çayları getirdi... *(Olmayan prense)* –Sağ ol hayatım... uff sıcakmış elim yandı! Öptüm Mervecim hoş çakal! *(Telefonu kapatıp internete girerken yazdığını okur)* Ro-man-tik kahvaltı! Görsellerde ara... Bu olmaz, bu da... Bak bu güzel ama fesleğen yok... Hah işte bu olur; farklı kaydet... aynen paylaş! *(Telefonu bir an indirir boş eve bakar. Sinirleri bozulur. Elinde telefonla çöküp dizlerini karnına çeker)* Her seferinde kendimi böyle hissediyorum; gökdelenden aşağı bırakılmış ıslak mendil gibi... Halbuki insan gerçekten âşık olunca rüzgârlı havada uçuşan bir naylon poşet gibi hissedermiş kendini... *(Gidip bir köşeden bir kalıp sabun alır. Koklar)* Kendimi ne zaman böyle yalnız, mutsuz, işe yaramaz, terk edilmiş hissetsem bu beyaz sabunu koklarım... Bana eskiyi hatırlatıyor. Çok eskiyi, mutlu olduğum zamanları... Annemin okula giderken saçlarımı gererek bağladığı ilkokul zamanlarını... "Ödevini yaptın mı?", "Çantanı hazırladın mı?" , "Geç kalacaksın..." zamanlarını... Keşke orada takılsaydı zaman. Hep aynı günü yaşasaydık. Annem kahvaltıyı hazırlarken babam sıcak ekmeklerle içeriye girseydi. Masada oturmama rağmen "kalkmadı mı o küçük tembel" diye beni görmemiş gibi yapsaydı. Ben yine bağırsaydım; "Buradayım baba! Buradayım, kalktım çoktan..." Aferin kızıma diye gelip sarılsaydı arkadan...

Başımı koklayarak öpseydi! Ellerini yıkadın mı diye soran annemin burnuna beyaz sabun kokulu küçük ellerimi dayasaydım! Hep beraber masaya otursaydık da babam gazetesini açtığı için annem televizyonu göremeseydi...

Tatlı tatlı atışsalardı, ben onları izleyip gülseydim! Hayatımın son kahvaltısını yaptığım o masada zaman donsaydı... Şimdi bu kadar aç hissetmezdim kendimi! Şu çok açık ki yediğin yemeğin lezzeti ne kadar aç olduğunla doğru orantılı... *(Birden yüzü güler söylediği şeyi twitledikten sonra bir numara çevirip telefonu kulağına götürür)* Alo... Sipariş verecektim... Bir sosisli, ketçap mayonez yok... *(Telefonu kapatacakken aklına gelir)* Sizde fesleğen bulunur mu?

(Sahnenin en sağında ön tarafta seyirciye dönük bir sandalyede oturmuş 3. Kadın lafa girer.)

3. KADIN Son dört yıldır her gece aynı kâbusu görüyorum doktor... Dairemdeyim; ölmüşüm, bir hafta falan olmuş öleli... koku bütün apartmanı sarınca anlıyorlar öldüğümü, kapıyı kırıp içeriye giriyorlar. Görevliler beni ceset torbasına koyarken kapıcı kaşla göz arasında konsolun üstündeki Nepal'den aldığım gümüş fil biblosunu çalıyor. Cesedimin asansörle indirilmesine izin vermiyor yönetici, neymiş efendim asansörde yük taşınmazmış; ben yükmüşüm! Hem sonra haftalarca kokusu çıkmaz diyor. Bir odun çuvalı gibi duygusuzca merdivenden indiriyorlar zavallı naaşımı... *(Karşısındaki bir şey söylemiş gibi)* Hı? Ha... Psikiyatrist olmadığınızı biliyorum ama en heyecanlı yeri burası. Lütfen biraz daha sabredin... Otopsi sırasında tüm adli tıp personeli otuz beş yaşında bir bakire olmamla alay ediyorlar. Sonra bir kızıl derili kabilesi gibi şarkı söyleyip dans ederek etrafımda dönüyorlar. Tabii bu sırada benim dalağım bir stajyerin elinde, vicdansız çocuk onu bir mendil gibi sallıyor kafasının üzerinde... Bir diğeri elin-

deki neşteri tüy kalemmiş gibi tutup kanımla duvara, "Sevgili yağmur tanrıları size kurban ettiğimiz bu geçkin bakireyi kabul ediniz. Ahmakıslatana bile razıyız. Öptüm kib bye!" yazıyor. Barış çubuklarını yakarken bir kararma oluyor hoop "ertesi gün" yazıyor ekranda. Bizim kapıcı dört numaranın önüne gazeteleri bırakıyor. Çocuğunu okula uğurlayan beş numaranın karısı gazeteyi alıp emekli albay olan kocasına veriyor. Adam üçüncü sayfayı açıp sesli okuyor; "Dairesinde ölü bulunan 36 yaşındaki N.Ç.'nin çürüyen bedenine yapılan otopsi sonrasında genç kadının ilgisizlikten öldüğü anlaşıldı." *(Çehov sessizliği)* Ne başında bir omuz izine rastlanıldı ne de teninde bir dudak! Yapılan incelemeler sonunda; şimdiye kadar gözbebeklerinin içine doğrudan hiç bakılmadığı anlaşıldı. Laboratuvar sonuçlarına göre saçları yağmurda biriyle el ele yürürken hiç ıslanmamış. Parmak izi sonuçlarına göre elleri sadece tanışma esnasında karşı cins tarafından duygusuzca tutulup bir iki defa sallanmış. Sanki hiç yaşamamış gibi! Yaşamasa da olurmuş gibi yaşamış... *(Seyirciye doğru)* Kadın doğum uzmanı olduğunuzun farkındayım! Lütfen doktor biraz daha sabredip dinleyin, bunları birine anlatmam gerekiyor artık. Sustukça içimi görünmez kurtlar kemiriyor... Yıllarca aralarında sevimsiz bir hayalet gibi yaşadım doktor, içimden gelip geçtiler, davet etmediler, gittiğime memnun olmadılar! Makus talihimi kırarım diye mezun olduğum lisenin pilav gününe gittim; sınıftaki kimse beni hatırlamadı! Oysa ben hepsinin ismini, babalarının mesleklerini ve kimle yatmayı istediklerini ezbere biliyordum. Bir hayalet gibi dolaştım aralarında doktor, beni görmezden geldiler, görmek zorunda kalınca da çığlıklar atarak uzaklaştılar. *(Başını mahcup bir şekilde öne eğer. Neden sonra başını kaldırıp seyirciye birinin gözünün içine bakıyormuş gibi bakar)* Sahi doktor siz beni buraya neden çağırdı-

nız? *(Durur dinler, yüzü donar, gözleri dolar siniri boşalır gülmeye başlar)* Desenize rüyalarım gerçek oluyor... *(3. Kadın'ın kahkahaları ağlamaya dönüşürken 2. Kadın lafa girer.)*

2. KADIN *(Bastırarak)* On iki yıl! Tam on iki yılımı verdim ben ona... O sahte tebessümüyle beni kandıralı bugün tam on iki yıl oldu. O hani böyle... her şeyi yalamış yutmuş da ağzını çalkalıyormuş gibi soldan soldan yamuk bir tebessümü vardı ya bunun, hah işte ondan bahsediyorum. İşte o tebessümün üzerinden tam on iki yıl geçti... Dile bile zor... Hesaba vursan brüt beş bin gün! Ayrılıkları düştükten sonra net dört bin üç yüz seksen gün yapar! Biz tanıştığımızda sevişen çiftlerin çocukları bugün ilk mastürbasyonlarını yapıp ayna karşısında ilk sivilcelerini patlatıyorlar, düşün! *(Bir anlık derin bir sessizlik başka bir şeylerle uğraşır. Kendi kendine söylenir gibi devam eder)* Benim annem de diğerleri gibi felaketlerin kokusunu alma konusunda uzmandır, okulumuzun bittiği sene, "Bu herif seni almayacak," demişti... *(Seyirciye bakarak)* Evlilik konusu ne zaman açılsa hep bir bahane bulurdu, önce öğrenciliği bahane etti; okul bitti askerliği, askerden dönünce işi, işe girince de maaşını... Bu zaman zarfında ben bulaşıkları yıkadım, halıları süpürdüm, gömleklerini ütüledim, fayansları fırçaladım, yerleri sildim, toz aldım... Onunla daha iyi iletişim kurmak için ilgi alanlarına ilgi duydum; offside ne demek öğrendim –düşündüğün kadar zor değilmiş– Bir keresinde saçımı sarıya bile boyattım. Onun için annemden portakallı kereviz yapmayı bile öğrendim, hayatım boyunca yemediğim tarhana çorbasını sırf o çok seviyor diye haftada en az iki kere yaptım. Üstelik evli bile değildik! Yıllarca o çirkin suratlı, koca kıçlı, miskin köpeğini seviyormuş gibi yaptım! *(Gülerek)* Hemcinslerim ofsaydı iktisat terimi sanırken Gençler Birliği deplasmanında olası "hakem hataları-

na" tepki göstermesi için sutyenimin içinde çakmak soktum maça. Hakem onu aldatmaya yönelik harekete kanınca, o kadar adamın içinde çıkardım çakmağı gururla ona uzattım... *(Es)* Anlamadı! Bahar akşamları sahile inerken yedek hırka aldım ona, cebinde rahatsız etmesin diye cüzdanını, anahtarlarını, sigarasını, çakmağını çantamda taşıdım... Benim daha iyilerine layık olduğumu söylediği o gün bunların hepsini başına kaktım tabii... Ne diyecek sustu dinledi... saydım, döktüm, suçladım, ağladım, küfrettim, hatta vicdan azabı yaşasın diye biraz süsledim... Tamam bayağı abarttım... Dinledi dinledi ve ne dedi biliyor musun? ... "Söyle bakayım ne demekmiş off-side?" *(Siniri bozulur güler, dişlerinin arasından tıslayarak)* Orospu çocuğu...

(1. Kadın lafı ağzından alırken 2. Kadın fısır fısır küfretmeye devam eder. 1. Kadın elinde temizlik eldivenleri klozeti fırçalamaktadır.)

1. KADIN Orospu çocuğu! Kahvaltı hazırlamadan gittiği yetmiyormuş gibi bir de klozetin kapağını kaldırmadan işemiş... Allah'ım izin günümde tek gecelik ilişkimin sidiğini temizlediğime inanamıyorum! İnsanın başkasının pisliğini temizlemesi için aralarında medeni bir bağ olmalı! Tamam belki bir prens beklentisi iddialı ama erkek dediğin en azından kanun huzurunda ve toplum nezdinde sevişmenin meşru koşullarını oluşturacak kadar delikanlı olmalı... Yalan mı? *(Telefonu çalar)* Efendim... Ha söyle Tuğçe? Kimden duydun Merve'den mi? *(İronik)* Rahatım canım prensim yanımda değil, atı akşam koyduğu yerden çekmişler onunla ilgilenmeye indi. Ne iş yapıyor... *(Es)* Pilot! Hı hı... Saçmalama kızım niye yalan söylesin koskoca adam. Hem senin kadar kafamız çalışıyor herhalde... Uçuş brövesini gördüm, pasaportunu da kontrol ettim maşallah dünya atlası gibi... rahat ol, sorun yok yani... Daha önceki kılkuyruklara benzemiyor çok yönlü

derin bir adam... Boş zamanlarında fakir çocuklar için Küba'da öğrendiği Latin danslarının eğitimini veriyormuş... Fakir çocuklar Latin dansını ne yapacak da ne demek! O idealist biri, dans ederek dünyanın daha güzel bir yer olacağına inanıyor... Romantik mi? *(Sen kaşındın bakışı atar)* Şöyle söyleyeyim ikisi altı dile çevrilmiş toplam dört tane şiir kitabı var... Diğer ikisi mi? Ha onlar direk yabancı dilde yazmış, kızım adam sekiz dil biliyor, âşık olunca sekiz dilde seni seviyorum diyebiliyor, düşünsene! *(Şımarık bir alaycılıkla)* Sabaha karşı, "uyu artık" dediğimde eğilip kulağıma "Benden önce uyursan üşürüm" diye fısıldadı, neymiş efendim gözlerim içini ısıtan iki çakıl taşı gibiymiş... Zor bir çocukluk geçirmiş hem çalışıp hem okumak zorunda kalmış biliyor musun? Miami'de okurken yazları cankurtaranlık yapıyormuş. *(Telefonu kulağından indirir, hayalini yaşar gibi seyirciye oynayarak daha duygusal devam eder)* Sabaha kadar sohbet ettik, çocukluğunu anlattı, ailesini, oyuncaklarını, büyüdüğü şehri, hayallerini... Doğduğu şehre beni götürmek istiyormuş, oraların kaldırım taşlarına ne kadar benzediğimi gör diyor, yağmur yağdığında saklandığı saçakların altında beni öpmek istiyormuş. *(Gözleri uzaklara dalar)* Yaşadığı tüm acıları unutturmamı istedi, bütün suçlarını affetmemi, hatalarını pişmanlıklarını aklamamı... Hayat denilen saçma serüveni anlamlı kılan şey beni bulmak için yaptığı bu yolculukmuş... "Çocukluğundan beri içinde bir önsezi olduğundan bahsetti, bunun bir gün bir şehirde birine rastlamak gibi bir şey olduğundan..." Belki de bunun için bu kadar gezmiş, bunun için zatürreeye, zehirli ishale yenik düşmemiş, teneke kutu gibi ezilen o arabanın içinden bunun için sağ salim çıkmış, bu kadar zaman bunun için beklemiş; yani benim için! *(Kendine gelir, elindeki telefonu fark edip kulağına götürür)* Alo... Tuğçe? Kapatmış! Hıh... Mutlu olma ihtima-

lim bile arkadaşlarımı çileden çıkartmaya yetiyor. Ne mutlu bana!

(3. Kadın soldan girer çantasında evinin anahtarını ararken başıyla omzu arasına sıkıştırdığı telefonda konuşmaktadır)

3. KADIN Annecim, aslında durum çok karışık değil. Öyle korkulacak bir şey de yok, birçok kadının başına geliyor bu... *(2. Kadın kapısının önünde elinde bir paketle çökmüş ağlamaktadır. Göz göze gelirler. Bakışlarını kaçırırlar. Telefona)* Bir saniye... *(Anahtarı bulur, kaçar gibi dairesine girer. 2. Kadın dışarıda ağlamaya devam etmektedir)* Hah yok bir şey... boş ver... Bak annecim durum özetle şu, küçük bir kitle varmış rahmimde, büyümeye meyilli cinsten... Lütfen sakin olur musun... Anne bu saatten sonra yeşil çayın bir faydası olacağını sanmıyorum, anne ağlama durum o kadar ciddi değil. Ölmeyeceğim sonuçta... Sadece kitle bu hızla büyümeye devam ederse rahmimi alacaklar, çocuk doğuramayacağım. Anne ne olur... Anne kes ağlamayı... *(Sessizlik)* Yaklaşık bir sene... Belki birkaç ay daha fazla... Yok... yokmuş yani... O zamana kadar gebe kalmamda bir sakınca yok... ama hak verirsin ki bu teknik olarak mümkün değil! Anne senin ne dediğini kulağın duyuyor mu? Senin hesabına göre ben önümüzdeki birkaç gün içinde birini bulup hemen "çiftleşmeliyim" ki rahmim alınana kadar bir çocuk sahibi olayım... *(Durur... düşünür kendi kendine)* Ee, olur aslında... *(Telefona)* Annecim şimdi kapatmam lazım... zaman lehime işliyor... *(Telefonu kapatır. Ne yapacağını bilemez şekilde anlamsızca dolaşır)* Ee, nereden başlayacağım...Bu işler nasıl yapılır bilmem ki? Hem.. kim 35 yaşında bir yıl sonra rahmini kaybedecek olan bir kadından çocuk yapmak ister ki! *(Düşünür)* Taner! Evet ilk aşkım Taner dünya tatlısıydı, üstelik beni de çok severdi, kelebeğim diye çağırırdı... Gerçi kelebeğin ömrü kadar sürdü ilişkimiz

ama zaman izafidir... Zaman... düşünecek zaman yok! Rehberde numarası olması gerek *(Aranıp bulur, arar)* Alo... Ta... Taner? Selam canım, ıı hatırlatın mı beni? Benim, ben kelebeğin... *(Uumutla tanımasını, bekler yüzü düşer)* Yok o değil... Hani Dalyan'da tanışmıştık, İztuzu plajında... Doğa Gönüllüleri derneği için çalışıyordum ben... Sen de sahildeki otelde çalışıyordun... Hatırladın mı? On beş yıl önce olduğunu biliyorum ama hatırlaman lazım benden sadece iki yaş büyüktün Alzheimer için çok erken! Düşün bir düşün... Gece yarısı iskelede öpmüştün beni... *(Bekler)* Hah! Ta kendisi! Evvet... Hı hı evet... evet senin çalıştığın otelin sahilindeki iskeleye zincirlemiştim kendimi... Yok canım ne diye sana karşı olsun sadece kamuoyu oluşturmak içindi... Biliyorsun o bölge Caretta Caretta kaplumbağalarının yumurtlama alanıydı... Kapatıldığını biliyorum canım, bunun için uluslararası faaliyeti başlatan bizzat bendim. ama Taner'cim o otel soyu tükenmekte olan deniz kaplumbağalarının doğal yaşam alanlarını tehdit ediyordu... Bu kabul edilemez! Hadi yahu işsiz kaldın demek, aaaa geçmiş olsun hımm geldi mi hepsi üst üste gelir zaten; başın sağ olsun... Of of off hadi yahu çok üzüldüm. Zor olmuyor mu öyle tek böbrekle? Ha makineye bağlısın. Vallahi büyük geçmiş olsun... ne diyeyim... Niye mi aradım... ıı şey için! Geçmiş olsun demek için aradım... Evet geçeli bayağı olmuş ama işte ancak haberdar oldum. Eee, yok görüşemeyiz, çok yoğunum ben yurt dışındayım hatta gideceğim yani hatta şu an gidiyorum yoldayım, tünele giriyorum Taner şimdi çekmeyebilir. *(Telefonu yüzünden uzaklaştırarak)* Alo alo alo... hay Allah gitti! *(Kapatır. Telefonu bırakıp)* Caretta Carettalar... Fillerden sonra en duygusal hayvanlardır. Yumurtadan çıktıkları kumsaldan başka yere yumurta bırakmıyorlar! Yuva yapmak için okyanusu yüzerek geçip doğdukları kumsala

geliyorlar ve bakıyorlar ki yuvasının üzerinde kıllı bir komi yağlı kıçlı bir İngiliz'in sırtına güneş yağı sürüyor. Yaşadıkları hayal kırıklığını tahmin edebiliyor musunuz? Yok böyle olmaz... bir Caretta Careta hassasiyetiyle yaklaşmalıyım bu konuya... Yarın çocuklarımın yaşayacağı toplumun niteliği benim bugün seçeceğim gende gizli. Bir Vegan olarak kebap yiyen bir adamın genini çocuğuma aktarmayı aklımdan geçirdiğim için kendimden utanıyorum... Ama hep bunlar içimdeki negatif elektrik yüzünden oluyor... Sakin olmalıyım, kontrolü kaybetmeye başladım! *(Yoga müziği açar)* Şimdi her şey yoluna girecek... *(Ufak bir iki ısınma hareketinden sonra yoga oturuşu yapar. Gözlerini kapatır büyük bir ciddiyetle kendi kendine konuşur)* Zihnini boşalt... Ohm Ohmnn! Dal derinliklerine dal... Ağır adımlarla kendine doğru yürü... Daha derine, daha da derine, en derine... Aşkınlıktaki estetik deneyimi yaşamak için, ruhunun duygusal doyumunu gerçekleştirmek için, kutsal aşkın özüne varmak için! Ey aşk aç kollarını sana geliyorum... *(Telefonu çalar, göz ucuyla bakar ekranına oflayıp puflayarak açar)* Efendim anne? *(Arkasındaki askıda bir gelinlik duran 2. Kadın lafı alır. Telefonda konuşmaktadır)*

2. KADIN *(Sıkkın, ezberden)* Evet annecim, biliyorum... Evet sen demiştin... hı hı dinlemedim ben... Evet dinlemedim ben seni... *(Yapmacık)* Ah bu kafam ah! Hayır anneciğim niye dalga geçeyim şuracıkta anne kız dertleşiyoruz değil mi? *(Giderek artan bir sinir krizi)* Altı üstü bana ne kadar ahmak olduğumu söyleyip duruyorsun... Sadece ne hissediyorsun demek yerine on iki yıldır bir adamı evliliğe ikna edemediğim için başıma kakıyorsun. Bunda kızacak bir şey yok! *(Kontrolü iyice yitirir)* Bana iyi oldu... Hak ettim, olacağı buydu, senin göreceğini göremedim! Seni dinleseydim bunların hiçbiri gelmezdi başıma... Değil mi anneciğim? Aynen

böyle düşünüyorsun! Düğün hazırlıkları yaparken terk edilince ne hisseder insan hiç düşündün mü? Canımın nasıl yandığını mesela? Hiç düşündün mü anne? Bir an olsun kendini düşünmekten vazgeçip ne durumdayım görsen... Çıkartsan o lanet at gözlüklerini de kızın ne halde bir baksan anne! *(Sinir krizi geçirerek ağlar, telefon elinden düşmüştür. Daha sakin devam eder kendi kendine)* Terzi bugün gelinliği getirdi... Düşündüğümden de güzel olmuş... Elinde paketle kapıda terzinin çırağını görünce tutamadım kendimi, ağladım. Küçük kız hiç şaşırmadı, "Utanma," dedi, "abla ben alışığım. Gelinler ne zaman gelinlik görseler mutluluktan ağlarlar..." Bunlar mutluluk gözyaşları değil diyemedim... Utandım, ne hissettiğimi bilsin istemedim... Kimse bilsin istemedim çünkü bu çok utanç verici... *(Önce ufak ufak sonra bildiğin güler)* ama garip olan ne biliyor musun anne? Beni bırakınca kendimi terk edilmiş gibi değil de sanki dilini bilmediğim bir şehirde kaybolmuş gibi hissettim. *(Duygusallaşır)* Daha önce onunla geçtiğim sokaklarda tek başıma kayboldum, sahte bir gülümsemeyle korumaya çalıştım kendimi yabancılardan. On yıldır yaşadığım şehirde kendi evime gitmek için dört farklı kişiye adres sordum... Yine de her seferinde kayboldum! O beni terk edince sanki hafızamı kaybetmiş gibi oldum. Ondan beri hatırlamaya değecek bir şey bulamıyorum anne. Sanki giderken geleceğimi, bütün ihtimallerimi de yanında götürmüş gibi hissediyorum! Ondan sonra hiçbir şey yaşayamayacakmışım gibi... Halbuki biliyorsun onda öyle özel hiçbir şey yoktu! Hatta onu diğerlerinden ayıran küçük küçücük bir ayrıntı bile yoktu. Sen şahitsin otuz küsur yıldır şu rezil dünyadayım anne, onun kadar sıradan bir adam daha görmedim! Hiç kimsenin olamayacağı kadar sıradandı, o kadar ki bu konuda bir yarışma düzenlense rakibi olmadığı için birinci olurdu. Hayatı

boyunca devrik cümle bile kurduğunu sanmıyorum... Ama işte ben ondaki bu sıradanlığı sevdim. Değişmezliğin huzurunu... Sakinliği... Şimdiyse bir daha hiç mutlu olmayacakmışım gibi hissediyorum. En büyük adaletsizlik de burada gizli... Mutlu olmak için bir sürü koşulun aynı anda var olması gerekirken mutsuz olmak için küçücük bir dokunuş yeterli oluyor çoğu zaman. *(Duraksar yerdeki telefona bakar, sanki annesi ona bir laf vermiş gibi itiraz eder)* Hayır! Geçmeyecek! Bu karanlık içinden geçtiğim bir tünel değil anne; bu bir nihayet. En kötüsü de ne biliyor musun bunu çevremdeki herkes anlayacak. Sen, babam, kardeşlerim, arkadaşlarım, komşular hatta bakkal bile anlayacak... onun ailesi ve arkadaşları da... Herkes beni görünce içinden "Yazıık!" diyecek... Bir zamanlar pervane olduğumun adamın gönlünde bir götlük yer bulamazken selam verdiğim herkesin vicdanına bağdaş kuracağım. Dostların acıyan bakışları gözümün önüne geliyor... Sonra ahkam kesiklerinden ruhum derin yaralar alacak fakat ölmeyeceğim. Çünkü ölüm bir nihayettir ve hiçbir nihayet kendinden daha katı bir bitimle nihayetlenmez. Boğazımda düğümlenen yutamadığım o bir lokma içtiğim içeceğin hiçbir suyla gitmeyecek. Ama dostlar... ah dostlar... Dostlar ya dayayacaklar ağzımın dibine bardak bardak suyu. İç geçecek. Bok geçecek! Hissetmiyorum biliyorum geçmeyecek. Sadece artık bu dayatmalardan, ahkâm kesiklerinden, tesellilerden kurtulmak için göstermeden sızlayacağım. Usul usul... hepsi yattıktan sonra... mümkünse karanlıkta... Onlar geçti sanacaklar, sadece bir histi unuttum! Ama ben yıllar sonra bile o karanlıkta yorganın altına her girdiğimde ağlayacağım... Onu hâlâ unutmadığımı duyma ihtimali üzerinden sadece onun vicdanında bir götlük yer umacağım... Biliyorum anne bu tam bir götlük ama ben yine de umacağım! *(Yerdeki telefona bakar)* Anne...

Anne orada mısın? *(Telefonu kulağına götürüp kontrol eder)* Kapatmış telefonu! *(Sitemle)* Ah Anne Ah!

(1. Kadın elindeki bir fotoğraf çerçevesiyle konuşmaktadır)

1. KADIN *(Özlemle)* Ahhh ah anne! Ne vardı bu kadar erken gidecek? Diğer kadınlar en zor zamanlarında annelerinden yardım alıyorlar. Hepsinin garantide bir danışmanı var. Bu eteğin üzerine bu oldu mu? annelerine soruyorlar Saçlarım böyle nasıl oldu? anneleri yetişiyor... Akşam ne pişireceklerine karar veremediler mi hoop annelerini arıyorlar, âdet ağrıları mı şiddetlendi hoop annelerine soruyorlar, halıya çay mı döküldü adres yine anneleri, düdüklü tencere ötmüyor mu bir telefona bakar... anneleri imdatlarına yetişip sorunu çözüyor! Bense bunların hepsiyle tek başıma ilgilenmek zorundayım. Düşünebiliyor musun halimi; Tek başına bir taş! Allahtan internet var! Ha tabii sen bilmiyorsun! Sen öldükten bir süre sonra çıktı... Daha önce de vardı belki ama bu kadar popüler değildi. *(Laptopu yanına çeker)* İşte ben çoğu şeyi buradan örendim... Ya... Alışverişlerimi internetten yapıyorum, arkadaşlarımla konuşuyorum, gazete okuyorum, tatil planlarını buradan yapıyorum, istediğin her şeyi bulabilirsin burada... Bu evi internetten buldum mesela, şaşırdın değil mi! dahası şimdi çalıştığım işi de internetten buldum; ha sen onu da bilmiyorsun. Geçen ay bir reklam ajansında işe başladım. Junior/stajyer olarak çalışıyorum ama bizim kızlara Art Direktör olduğumu söyledim sakın çaktırma. Ha bir de ben asgari ücret alıyorum ama kızlar daha fazla aldığımı düşünüyor... Anne biliyorum doğru olmadığını ama bir ölüden nasihat alacak değilim, lütfen! Ne diyorduk internet; ben hayata dair bildiğim çoğu şeyi buradan öğrendim erkeklerde bir enginarda olduğundan daha az onur olduğunu mesela... Ne demek enginarların iradesi yoktur? Bir

enginarı ayçiçeğiyle yap bakalım ne olur? Tabii ki güzel olmaz... İşte enginarın iradesi o! Bir enginar zeytinyağı dışında başka bir yağla yapıldığında güzel olmayarak onurlu bir duruş sergiler... Ya... ama erkekler öyle mi sırf sarışın diye başka bir kadınla yatabilirler. Maaşları kendisininkinden daha yüksek bir kadın onlara karılarından daha akıllı ve saygın görünebilir, o kadınla yatmayı düşleyebilir, bunu başarırlarsa istisnasız ona olan saygısını anında kaybedebilirler! Buna matematikte ve ikili ilişkilerde olasılık denir. Annecim sıkılmıyorsun değil mi? Hah iyi o zaman... İşte bu Facebook biliyorsundur bunu çok popüler olduğunuz yere kadar ulaştığına eminim... Hani sizin zamanınızda anket, hatıra defterleri falan vardı ya işte onun biraz daha gelişmişi... Mesela bak bu Tuğçe'nin fotoğraf albümü bu da benim için ayırdığı kalbi kadar temiz duvarı... Bak bak şu eski sevgilisi, bu eski sevgilisinin yeni sevgilisi, bu da yeni sevgilisinin eski sevgilisi... yani bunlar geniş ölçekte hepsi birbiriyle sevgililer... Tuğçe'nin zayıf bir karakteri, kötü bir arkadaş çevresi ve karmaşık ilişkileri var. *(Dalgacı)* Tamam annecim ben o kötü kızlarla bir daha görüşmem... *(Mesaj sesiyle dikkatle ekrana bakar)* Aaa şaka gibi! 'Beyaz_Atlı_Prens35' nickli biri bana *Formspring Me*'den *"Tanışabilir miyiz?"* yazmış. *(Annesinin fotoğrafına)* Annecim kusura bakma şimdi onu açıklayamayacağım özetle biri bana yazmış! Tamam? *(Kendi kendine)* 'Beyaz_Atlı_Prens35'... acaba 35 yaşında mı yoksa İzmirli mi? Dur bakalım "ASL PLS?" *(Bekler)*... 35 m Kadıköy... Hayır annecim otobüs hattı değil 35 yaşında Kadıköy'de yaşayan bir erkeğim demek... *(Yazar)* Neciymiş ne iş yapıyormuş bakalım... *(Bekler)* Üst Düzey Yönetici... *(Şüpheyle bakar)* Klavyesi hızlı, internette çok mesai yapıyor demek ki! Hedefe kilitlendiğine göre başkasıyla yazış-

mıyor, yalan söylemek için düşünecek zaman harcamıyor hemen cevap veriyor, deneyelim bakalım... *(Seri bir şekilde)* Adın ne? –Mithat. Aslen nerelisin? –Doğma büyüme İstanbul Sarıyerliyiz... Amacın? –Seviyeli beraberlik! Net maaşın? –Sekiz bin lira... Birikimin? –Vadeli Mevduat, Fon ve altın hesapları... Gayri menkul? –Tarabya'da iki ters biri düz üç dubleks, Caddede iki mağaza... *(Annesine)* Anne... Sanırım beyaz atlı prensimi buldum...

(2. Kadın bilgisayarına eğilip yazışmaya devam ederken 3. Kadın'ın bulunduğu alan aydınlanır. Bir elinde ajanda, telefonsa kucağındadır. Arkadaki yazı tahtasına İrfan yazmaktadır.)

3. KADIN *(Telefona)* Aloo... alo çocuğum İrfan Bey orada mı? Alo! Yavrum ağzından çıkar o ahize de öyle cevap ver! İrfan'ı çağır telefona İrfan'ı...*(Duraksar)* Ba... baba mı? Aa alo... İrfan sen baba mı oldun? Ee, hani sen evliliğe inanmıyordun? Hani cinsel devrim falan diyordun ne oldu? Çocuk yapmışsın ama... Ya kimsem kimim be İrfan! Şu an çok kötü moralimi bozdun. Ayda yılda bir işimiz düştü sana, senin şu yaptığına bak; mal bulmuş mağribi gibi gidip evlenmişsin! Yetmemiş bir de çocuk yapmışsın... Üç mü? Bir batın da öyle mi? Allah tez zamanda belanı versin İrfan... *(Telefonu sinirle kapatır. Tahtadaki İrfan yazısının üzerini de çizer)* Makus talihimi kırmaya en çok İrfan'la yaklaşmıştım halbuki... Beni bir kadın olarak görmediğini söylemiş olsa da cinsel devrime inanıyordu en azından. Ondan medet ummamın tek nedeni Mistır Freud'un teorileriydi ama tahmin etmeliydim o zaman bile İrfan'ın doğasındaki bastırılmamış cinsellik bana gelince süt dökmüş kediye dönüyordu. Erkekler... klişe olacak ama hepsi aynı... Söz konusu benimle yatmak olduğunda bile! İşte en hazin maceraları; gördüğü her şeyi isteyen şımarık bir çocuk gibi zavallılar... Erkeklerin trajedisi kadınlar

dahil beğendiği her şeye sahip olma arzularından kaynaklanıyor. Bu şizofrenik arzuları; önce özel mülkiyeti sonra aileyi yarattı, bencillikleri ve kaybetme korkuları onları çileden çıkarıyordu. Sahip olduklarını korumak için yasaları yarattılar... Ama kendi kurallarına bile uyamayacak kadar oyunbozan oldukları için kısa sürede birbirlerini yediler. Adaleti sağlayacak daha güçlü bir yapıya ihtiyaç duydular; devlet! Ol dediler oldu... Kısa sürede ondan da şüphe ettiler "yeteri kadar adil mi?" diye ve kendi efendilerini kendi elleriyle yarattılar; para. Yarattıkları şeyin esiri olmaları çok zaman almadı... Ve kadınlar... Erkeklerin aptallıkları sayesinde her biri birer filozof oldular. Şekil bir A'da olduğu gibi... *(Derin bir iç çekip)* Çok zaman kaybettim şu eski sevgililer atlasını tamamlamalıyım... *(Elindeki ajandayı karıştırır)* Şöyle bir bakıyorum da şimdiye kadar hiç doğru dürüst bir adam tanımamışım yahu... Şuraya bak; traşı gelmiş, kılıksız, tembel, uyuşturucu kullanan serseriler yardımlaşma ve dayanışma derneği üye listesi gibi... Vietnam Savaşı bittiğinde hippilikten vazgeçmeliydim! *(Listeyi tarar, bir fotoğraf bulur)* Erol! *(Tahtaya yazar)* Hormonlarının esiri, azgın bir adamdı ama bana değer verdiğini hissederdim en azından doğaya karşı duyarlı bir tarafı vardı. Endüstriyel tarıma karşı sürdürülebilir tarım için birlikte Hindistan'a yürümüştük... *(Durur, hatırlar)* Gerçi Pakistan'a varmadan beni yalnız bırakıp İtalyan Barış Aktivisti bir kızla Canlı Kalkan olarak Irak'a geçmişti ama... ben Afganistan'da yaralanınca çok pişman oldu kendini suçladı... Sevgili değildik ama potansiyelimiz vardı... denemeye değer... *(Telefonu çıkartıp arar)* Alo... Merhaba! Erol'la görüşecektim? Arkadaşıyım ben, eski arkadaşı... Hayır duymadım... Öyle mi? Başınız... başımız sağ olsun? Peki nasıl oldu? Nemfomani ha! Yazık olmuş... hı hı... Sağ olun... İyi günler! *(Telefonu kapatıp)* Kendimi özel hissettiren tek ada-

mın bir nemfomanyak olması tesadüf olmamalı... Bunların hepsi evrenin bir işareti olsa gerek... *(Kafasını kaldırıp etrafına bakınır)* Ah benim gülünç çaresizliğim... ama biliyorum diğer kadınlar gibi hayattan uçuk isteklerim olmadığı için bu kadar acı çekiyorum! Dünya barışı, ekolojik dönüşüm, sürdürülebilir yaşam şimdi bir de çocuk! Çok şey mi istiyorum?

(3. Kadın masumca bakarken 2. Kadın sert şekilde girer)

2. KADIN Ne mi istiyorum? *(Hırsla)* Vicdan azabı çekmesini... Evet cehennem ateşini yüreğinde hissetmesini istiyorum... Belki de midesinde, hiç değilse bir reflü... Önemsemeyip ihmal ettiği basit bir mide hastalığı... Baharata biraya dayandıkça mide kanserine dönüşen basit bir başlangıç! Onu kaçıran organ mafyası, "Ciğerin beş para etmezmiş aşağılık herif," diyerek onu rencide etsin istiyorum. Arka ayaklarını çöp kamyonunun tekerlerine kaptırmış bir köpek gibi sürünerek kapıma gelsin ve benden af dilesin istiyorum! Tanrım! Onu affetmemek için tek bir fırsat istiyorum... Suratına karşı öyle bir haykırayım ki sağırlar derneği başkanı bile nasıl bir adi olduğunu duysun istiyorum. Kadın derneklerini ayaklandırıp üzerine salmak istiyorum. Ağdasız feministlerin ojesiz tırnaklarıyla onun çapkın suratını parçaladıklarını izlerken karidesli noddlemi yiyip, et parçaları sarkan suratına grotesk kahkahalar patlatmak istiyorum. Kadın programlarına çıkıp bana yaptıklarını ağlayarak anlatmak istiyorum ki bu ülkede ondan nefret etmeyen tek bir kişi bile kalmasın. Fırıncılar bana hak versin ona ekmek vermesin istiyorum. Açlıktan ayakkabılarını kemirirken suni deriye alerjisi olduğunu fark edip kurdeşen döksün istiyorum. Bankalar ona özel faiz oranları uygulasınlar, her nefes alışından vergi alsın devlet, onun elektrik faturalarından sadece TRT değil diğer özel kanallar da paylarını alsınlar istiyorum. Bir trafik kazasından yaralı kurtulsun, ölümün kıyısında-

ken yetişen ambulans freni boşalarak üzerinden geçsin istiyorum... *(Es)* Pişman olsun istiyorum... Mutsuz olsun! Biliyorum... Biliyorum... Biliyorum bunların hiçbiri olmayacak, aksine çok mutlu olacak, büyük bir özenle yaptığı aşk çocuklarını hafta sonu yüzme kursuna yazdıracak! Belki Golden Retriever bile alacaklar. Karısı sokakta hanımefendi rolü oynayacak mutfakta aşçı... Sadece yatakta kendisi olacak kahpe! Cumartesileri çamaşır günü olacak, Pazar günü ütü yapıp evi Pazartesileri temizleyecek, komşular haber vermeden balkonlarını yıkadığında çamaşırları kirlenecek. İşte o zaman o salon kadını gidip yerine bir mahalle karısı gelecek. Ne bekliyordu ki! Başkalarının çok sevdiği, yıllarca emek verdiği adamı elinden alan basit bir kadınla sonsuza kadar mutlu olacağını mı düşünüyordun? Ha hay! Yok ya! *(Adam karşısındaymış gibi)* Gördün işte yakında aldatır da bu seni tabii ne sandın? Onun için o pahalı hediyeleri alıp durursan bir anda böyle fakirleşir, karbonhidrat ağırlıklı beslenmekten göbeklenirsin! O zaman senden daha zengin ve geniş omuzlu birini bulup kaçıverir. Sen de iki çocukla ve o uyuz Golden'la kalırsın baş başa... Oh iyi oldu ama sana; prensesi cadıya tercih ettin işte bak sihir masalın sonunda bozuldu! *(1. Kadın'ın ışıklarını kahkahalarla açarız laptop kucağında video chat yapmakta, üst tarafında straplez bir gece kıyafet, altında pijama altı, ayağında ayıcıklı pofudukla, kucağında bir çiçek demeti...)*

1. KADIN Çok mutluyum... Bu çiçekler harikalar... Not mu? bakayım *(Çiçeğin arasında bir not bulur. Okur)* "Kırmızı bir kuştur soluğum, kumral göklerinde saçlarının. Seni kucağıma alıyorum tarifsiz uzuyor bacakların. Kırmızı bir at oluyor soluğum, yüzümün yanmasından anlıyorum. Yoksuluz, gecelerimiz çok kısa; dörtnala sevişmek lazım..." Sen mi yazdın? Bana mı yazdın? Çok incesin prensim... Sanki bir masalda gibiyim...

Bütün masallar mutlu sonla biter değil mi? Ben aksini hatırlamıyorum... Hem biliyor musun şimdiye kadar Webcam'da konuşup da soyunmamı istemeyen tek erkek sensin... Sen farklısın; diğerlerine benzemiyorsun... Bir an olsun senden şüpheye düştüğüm için özür dilerim... Hani biraz önce kimliği görmek istedim ya... Banka hesap cüzdanının ve tapuların fotoğrafını istememe bozulmadın değil mi? Yanlış anlama ne olur, internet denilen çöplük sanal çapkınlarla dolu, insanlar karşılarındakini etkilemek için olmadıkları her şeye bürünebiliyorlar... Sahte, kirli yalanlarla dolu bir dünya... *(Bir an duraksar kendinden bahsettiği fark etmiş gibidir. Özeleştiri gibi devam eder.)* Olmadıkları bir şeye benzemeye çalışırken zamanla olmak istemedikleri bir şeye dönüşüyorlar... *(Toparlar kendini)* Hak verirsin ki genç ve güzel bir kız olarak çok dikkat etmeliyim. *(Dinler)* Sağ ol canım çok anlayışlısın... *(Dinler)* Hımm... şey... Görüşmek için pek acele etmesek.. Bak ne diyorum şimdi biz seninle seviyeli bir beraberliğe yelken açtık ya hani... Hah işte bu ilişkinin en unutulmaz, en güzel anlarını şimdi yaşıyoruz. Bunlar bizim cicim dakikalarımız; birbirimize "aşkito, bebişkom, ciciş, bebeeem " gibi sevimli isimlerle sesleneceğiz, birbirimize birer yetişkin gibi değil de ilk sözlerini söyleyen birer bebek gibi davranacağız, *(şirinlik yaparak)* "r"leyi söylemeyeyek başlayabiliysin öyneyin... *(Saçmaladığını fark edip pişman olur ekrana bakar)* Kızmadın değil mi? Aramızdaki bu sihri bir süre daha bozmayalım istiyorum... Anlıyor musun beni? Orada mısın? Hah tamam... Sıkılmadın benden değil mi? İnsanlar benden çabuk sıkılır, özellikle de erkekler. Bazen annemle babamın bile benden sıkılıp o trafik kazasını bahane ederek öbür dünyaya göçtüklerini düşünüyorum. Neden saçma olsun ki düşünsene ikisi için de birer rakiptim, sevgilerini, zamanlarını, sabırla-

rını benimle paylaşmak zorundaydılar. Düşünsene her daim ilgiye aç, sürekli mızmızlanan, her tarafı dağıtan, ne dediği anlaşılmayan hiperaktif bir cüce dolaşıyor evin içinde... İyi bile dayanmışlar... *(Duraksar alaycı hali gider daha duygusal devam eder)* Hem insanlar neden çocuk yaparlar ki... Bir gün onu bu kalpsiz dünyada tek başına bırakıp gitmek için mi? Yoksa içini fotoğraf çerçevelerine döksün diye mi? ilgisizlikten yüzüne her gülene ömrünü adaması için mi? Sahi söylesene insanlar neden çocuk yaparlar? *(Dinler hınzırca güler)* Yok canım sadece seks için olamaz. Bu herkes için çok ağır bir bedel olmaz mı sence de? Bence evcil hayvan almakla çocuk yapmak aynı şey. İkisinden de bekledikleri koşulsuz sadakat! Getir oğlum, yat kızım, sus, havla, konuşma, soru sorma, karşı gelme, pati ver bakalım, şimdi bizi eğlendir, şimdi göğsümüzü kabart, seninle gurur duymamızı sağlayacak bir şeyler yap, çalış, iyi notlar al, uykusuz kalma, yap... yapma... yap... yapma... yap, yapma Sözünden çıkmayan sana göbekten bağlı bir köle yarat, sonra da sana en çok ihtiyacı olan zamanda arkanı dönüp çek git! Bak sokaklara başıboş köpeklerle dolu, sonra barınakları düşün... Pet shoplardan alınmış bir sürü cins köpek var barınaklarda... Bir hevesle alınıp sonra sorumluluğu ağır geldiği için sokağa terk edilmiş canlı oyuncaklar hepsi. Hepsinin içinde terk edilmişliğin öfkesi... Onlar için hayat çok zor; çoğunun kıçını koruyacak bir kuyruğu bile yok! Şimdi söyle bakalım, insan bir gün bırakıp gidecekse neden bir çocuk yapar? *(Dinler, şaşırır)* Üstümdekini mi çıkartayım? Saçmalamaz mısın ne olur? O nereden çıktı şimdi?

(1. Kadın sesi azalırken 2. Kadın yüksek bir şekilde bağırarak ağlamaya başlar... Kalkıp radyoyu açar ağır arabesk bir şarkı çalmaktadır. 3. Kadın girer evinin sınırına gelip sessiz olması için olmayan duvara vurur.)

3. KADIN Biraz sessiz olur musunuz... İnsan yaşıyor burada insan! Kime diyorum kıs şunun sesini be kadın! *(Seyirciye)* Bazı kadınların hiçbir şey umurunda değil halbuki hayat, biz kadınlara karşı kurulmuş bir komplo sanki! Tanrı hayallerimize karşı gaddarca bir kayıtsızlık içinde ama onlar sadece eğlenmek peşinde! Şu son on yılda o kadar çok yara gördüm ki; gözlerim kabuk bağladı... *(Bir kenardaki dosyaları havaya kaldırarak)* Aile içi şiddet dosyaları... Tecavüzler, çocuk istismarları... Kadın cinayetleri! İstatistiklerin arasında sıkışmış on binlerce hayat! Türkiye'de örneğin her dört saatte bir tecavüz veya tecavüz girişimi suçu işleniyor... Sinemaya gidiyorsunuz örneğin; siz tekrar eve dönene kadar bir kadına tecavüz edilmiş oluyor! Burada bir yerde olmalıydı *(Etrafta aranır, bir dosya bulup içini karıştırır)* İşte burada *(Kâğıttan okur)* Dünya kadın nüfusunun yüzde onu hayatlarının bir bölümünde tecavüze maruz kalıyor, her dört çocuktan biri on sekiz yaşına gelmeden cinsel istismara maruz kalıyor, *(Seyirciye)* bu arada tecavüze uğrayan kadınların yüzde elli dördü on sekiz yaşının altında! *(Rapordan okumaya devam eder)* Güney Afrika'da her gün 147 kadın, Fransa'da her yıl 125 bin kadın ABD'de her 90 saniyede 1 kadın tecavüze uğruyor. Türkiye'de kadınların yüzde 35.6'sı bazen yüzde 1.3'ü sık sık aile içi tecavüze maruz kalıyor... *(Dosyaları fırlatır)* Böyle bir dünyaya çocuk getirmek istemiyorum desem çok mu klişe olur! *(Bir an durur gülümser)* Aslında tam da böyle bir dünyaya çocuk getirmek istiyorum. Bu dünyayı yamyamların eline terk edemeyiz. Öyle çocuklar yetiştirmeliyiz ki; dünya için umut olsunlar... Birlikte yaşadığı, hayatı paylaştığı kadınlara saygı duyan çocuklar, ekolojik bilinci olan savaş karşıtı çocuklar, yeni bir dünya yaratacak çocuklar yetiştirmeliyiz. Çünkü bugün bu istatistikleri yaratan ya da göz yuman adamların hepsi bir zamanlar

çocuktu, o çocukların hepsi masumdu... O zaman biri çıkıp deseydi ki, "Yavrum bak kadınlar kıçından işeyen, alışveriş budalası, nevrotik fahişeler değildir!" Sonra "Fiziksel olarak ondan üstün olman onu hırpalama hakkını sana vermez!" deseydi? "Ayakta işeyebiliyorsun diye evrimin en üst basamağında olduğunu düşünmek sence de aptalca değil mi?" diye sorsaydı mesela... Cevap vermesine fırsat vermeden, "Düşünebiliyorsun diye oradasın!" diye patlatsaydı cevabı. Bir düşün deseydi bir düşün; sen ne kadınlardan ne hayvanlardan, ne de doğadan üstün değilsin. Koca kafanı bacaklarının arasından çıkart da bir düşün; hiçbirinin efendisi değilsin, hiçbiri senin kölen değil. Düşünür müydü acaba? *(Es)* Lisedeyken oynadığım o piyes geliyor aklıma. En büyük başarı hikâyem! Başroldeki oğlan çocuğu temsilden üç gün önce bacağını kırınca fırlamıştım sahneye; "Ben yaparın hocam bütün oyun ezberimde!" Tabii ben bunu söyler söylemez bütün gözler üzerimde! O zamana kadar bütün görevim; seyirci salona dolunca kapıyı kapatıp perdeyi çekmek. Hoca kızım diyor yapabilir misin? En mütevazı halimle sadece "evet" diyorum. Halbuki her provadan sonra evde ayna karşısında tek başıma oynuyorum bütün oyunu. Zaten erkek çocuğu gibiydim; tahta göğüs, kuru göt... Çıkıyorum sahneye Mösyö Şekspir'in şerefine... İşte bütün o erkek çocuklarını bir stadyuma toplayıp onlara Shakspeare'in o oyununu, *Venedik Taciri*'ni, biraz değiştirerek oynamak isterdim. Hatta sadece erkek çocuklarını değil öğretmenlere, doktorlara, valilere, kaymakamlara, milletvekili ve bürokratlara, hâkim ve savcılara da haber salardım, izleyip ibret alsınlar diye... Yahudi Shylock'un yerine kocası tarafından öldürülmüş bir kadının hayaletini koymak isterdim.

(Shylock formuna girer)

"Kocam beni aşağıladı... Hayatımı elimden aldı.

Başarısızlığıma güldü, zaferlerimle alay etti. Cinsimi küçümsedi, başarılarımın önüne geçti. Çocuklarımı benden soğuttu, ailesini bana düşman etti. Sebebi neydi? Kadın olmam! Kadının gözleri yok mu? Kadının elleri, azaları, duyuları sevgileri arzuları yok mu? Onun karnı da aynı yemekle doymuyor mu? Ya aynı silahlardan o acı duymuyor mu? Aynı hastalıklara o da tutulmuyor mu? Aynı ilaçlardan o iyilik bulmuyor mu? Bir erkek kadar aynı kışın soğuğu, aynı yazın sıcağı ona dokunmuyor mu? Bizi gıdıklasanız gülmez miyiz? Bizi yaralarsanız akmıyor mu kanımız? Bizi zehirlerseniz çıkmıyor mu canımız? Ya siz bize haksızlık ederseniz biz hıncımızı almaz mıyız? Bütün öteki şeylerde size benziyorsak bunda da elbet benzeriz ya... Göreceksiniz... Sizin bana öğrettiğiniz alçaklıkları bir bir uygulayacağım üzerinizde."

Sahne Kararır

2. PERDE

Gaipten fil sesleri duyulur. 2. Kadın TV izlemektedir. Elindeki kumandayla sesi açarken dış ses girer.
(Dış Ses kimi zaman kadınlarla sohbet eder gibi anlatır.)

DIŞ SES Filler... Dünyanın en duygusal hayvanları... Öyle ki eski bir Budist metninde "hayvanların en bilgesi" diye adlandırılmıştır. Çünkü filler geçmişte yaşadıklarını hatırlayan tek hayvandır. Derin düşüncelere dalarak aynı noktada hareketsiz durmaları, bilim insanları tarafından geçmişte tanık olduklarını ve yaşadıkları olayları hatırlamaları olarak yorumlanmıştır.

2. KADIN *(Dalmıştır. Bir süre sessiz durup bakar.)* Hatırlamak değil lanetimiz... Unutamamak!

DIŞ SES Yaşadıklarını unutmayan filler nasıl öleceklerini de akıllarından çıkarmazlar. Ölüme yaklaştıklarında tanrısal bir iç güdüyle daha önce ölen fillerin bulunduğu geniş alanlara gidip, atalarının kemikleri arasında kaçınılmaz sonu beklerler...

2. KADIN Hıh! İçinde bulunduğum durumu daha iyi ifade edemezdin... İncinmiş kadınlar mezarlığında başımı sokacak bir delik bulsam ben de bir dakika durmam...

DIŞ SES Yılın en kurak mevsimi... Bu fil sürüsü en son yirmi yıl önce bu vahada görüldü... Su kaynağını eliyle koymuş gibi bulmalarını, karmaşık ormanlarda yollarını bulmayı ve insana özgü kindarlıklarını eşsiz hafızalarına borçlular...

2. KADIN *(Tv'ye)* Aptal! Onlar kindar değiller ki sadece kadınlar gibi unutamamakla lanetlenmişler... Yaralanmışlar... zaman geçmiş... şimdi yaralarını hatırladıkça kanıyorlar! *(Ağlamaya başlar)*

DIŞ SES Karada yaşayan en büyük memeli olan filler tarih

boyunca acımasız savaşlarda kullanılmışlar... Pirinçten elde edilen bir likör yardımıyla sarhoş edilip iradeleri ellerinden alınmış ve acımasızca düşman ordularının üzerine sürülmüşler...

(3. Kadın da kendi evinde dizi izler gibi belgesel izlemektedir.)

3. KADIN Cık cık cık ne kadar da gaddarca! Zavallı hayvanlar doğada zulmedebilen tek canlının eline düşmüşler...

DIŞ SES Kilometrelerce uzaktan gelen en zayıf sesleri ve titreşimleri bile kolayca algılayabilen filler, yavrularını 22 ay boyunca karnında taşıyarak eşsiz bir sabır gösterisinde bulunurlar...

3. KADIN İki sene süren gebelik... Benim gözümde dokuz ay dağ gibi büyüyor vallahi... Bir de bizlere fedakâr derler... Peh!

DIŞ SES Dişi fillerin çiftleşme dönemlerinde yaydıkları düşük frekanslı ses, 5 kilometre uzaktaki erkek filler tarafından duyulabilir. Kendisine çiftleşecek dişi arayan erkeklere açık bir mesajdır bu...

3. KADIN Mesaj gayet açık da... duyana tabii...

DIŞ SES Bu mesajlar sayesinde buluştuğu erkek fillerle aralıksız üç gün günde beş defa çiftleşirler...

3. KADIN *(Ekrana daha dikkatli bakar. Çiftleşme sahnesi oynamaktadır utanç, merak, şaşkınlık içinde izler. Bir süre sonra siniri bozulur TV'yi kapatır.*

1. Kadın bilgisayar başında bir video izlemektedir.)

DIŞ SES Yetişkin bir Asya fili ortalama beş ton ağırlığında olmasına karşın sevişmesini tamamladıktan sonra dişisinden saatte kırk kilometre hızla uzaklaşabilir...

1. KADIN Şahsen bana hiç yabancı gelmedi! Ee, katranı kaynatınca olmuyormuş şeker... cinsiyetine tükürdüğüm birbirine çeker!

DIŞ SES Ne acımasız Asya kırsalındaki ne de kavurucu Afrika çöllerindeki fillerin durumu büyük şehirlerde kuru-

lan sirklerdeki fillerin durumu kadar trajik değildir.

1. KADIN Sahi bu filler bu kadar güçlü kuvvetliyse nasıl oluyor da sirklerde süt dökmüş kedi gibi duruyorlar? Ne diye ortalığı dağıtıp kaçmıyorlar!

DIŞ SES Öğrenilmiş çaresizlik... Yavru filler henüz çok küçükken ayaklarına bağlanan kalın zincirden kurtulmaya çalışır ama başaramazlar... Büyüyüp de zinciri parçalayacak güce eriştiklerinde ayaklarında sadece ince bir ip vardır. Daha önceki başarısız girişimlerinden tecrübeyle kaçmayı denemezler. Çünkü başaramayacaklarına inanmışlardır!

1. KADIN Zavallı yavru filler...

DIŞ SES Doğadan yakalanan yetişkin fillerde ise durum daha da trajiktir... Yetişkin bir fili yakalamaya çalışan "insanlar" önce siyahlar giyip fili demir çubuklarla döverek bir tuzağa düşürüyorlar. Sonra aynı ekipten başka insanlar beyazlara bürünüp, fili düştüğü tuzaktan kurtarıyorlar. Ve fil kendine yapılan tüm işkencelerden sonra uzanan bu dost elini efendisi olarak kabul ediyor.

1. KADIN Desene filler de beyaz atlı prensler tarafından... *(Laptopun ekranını kapatır. Anne ve babasının fotoğraflarını önüne çeker)* Hayvanat bahçesine gittiğimiz o günü hatırladınız mı? Anne? Ya sen baba? Ops pardon... Ölüler hiçbir şeyi hatırlamazlar ama değil mi? Filler ve kadınlar hatırlarlar ama... Dört yaşınızdasınız mesela, bir gün önceden sabaha karşı eve dönen fedakâr babanız *(Fotoğrafı takdim eder)*, güneşli o pazar gününde sizi hayvanat bahçesine götürmüş. Annenizin *(Annesinin fotoğrafını alır)* yol boyunca onunla neden konuşmadığı umurunuzda değil, sabaha karşı eve sarhoş gelen babanızın ona bağırması da... *(Anne ve babasının fotoğrafını kukla gibi oynatarak devam eder)* Hatta annenizin böyle gecelerde bahsettiği "o kadın" bile umurunuzda değil. Tek düşündüğünüz zürafalar, maymunlar, zebralar ve koca cüsseleriyle filler! Babanızın

bir avuç yer fıstığını "fillere ver" diyerek size uzatırken annenize dönüp uzatma demesine aldırmazsınız... En fazla üç tane fıstığın sığdığı küçücük avucunuzla filleri çağırırken anneniz evcilik oynamaktan bıktığını söyler! Babanız cevap vermeden filler avucunuzdaki fıstıklara gelirler... *(Es)* İnsan dört yaşındayken bir file karşı bile çok zalim olabiliyor. Müstakil bir ev boyundaki fil tam hortumuyla fıstıkları alacakken elinizi geri çekmeniz filleri izleyen bütün ziyaretçileri kahkahaya boğar. Filler bu duruma bozulup utanç çığlıkları atarak saklanmaya çalışırlar ama o koca kıçlarını sığdırabilecekleri bir kara delik maalesef yok! İnsanlar kahkahalarla filleri bozmanıza gülerken onlar kafalarına fırlattığınız fıstıkları dev ayaklarıyla ezip geçebilirler. Tüm bunlar olurken bütün macerayı kaçıran anneniz gözyaşlarını silmekle meşgul olabilir. Hatta filleri geride utanç içinde bırakıp dönüş yolunda direksiyonda kavga bile edebilirler. Cisimler aynada göründüklerinden daha yakında olabilir ve bir kamyon hatalı sollama yapıp içinde bulunduğunuz arabayı fillerin dev ayaklarının altında kalan yer fıstıkları gibi fıstık ezmesine çevirebilir... Bir fil, onu herkesin önünde rencide ederseniz anne babanızı öldürebilir. Hatta yıllar sonrasında bir safaride, tam da rehberin hayvanat bahçelerindeki yaşlı fillerin safari parklarına bağışlandığını anlattığı sırada, sürüden ayrılan bir Afrika fili tanıdık çığlıklar atarak turist grubunun üzerine doğru koşabilir. Mahşeri bir kalabalık turist rehberi önderliğinde kaçışırken o fil o kadar kalabalığın içinde sadece sizin üzerinize koşabilir ve hatta sizi yere yıkıp sol ayağını altında bir fındık kadar kalan kafanızın üzerinde tehditkar bir ifadeyle sallayabilir... Eski bir tanıdıkla göz göze geldiğiniz o anda aklınıza annenizle babanızın son kavgası gelebilir. İşte o zaman affetmek gerekir, alerjin olduğu halde fillere vermek için cebinde taşıdığın fıstıklar hayatını kurtarabi-

lir. Bu yüzden dört yaşındaki çocukları ve filleri asla küçümsemeyin...

(2. Kadın askıdaki gelinliğe bakmaktadır. Gidip askıda siyah bir erkek ceketi getirir. Yanına koyar. Sanki düğün fotoğrafı çeken bir fotoğrafçı gibi onları çeşitli mizansenlere sokarken telefonu çalar. Hands free konuşur)

2. KADIN Alo! Ee, eeıiyii... Biliyorsun olayları işte nasıl olayım... Eksiğim! Hımm... *(Dinler)* Yok öyle çok şey yapmıyorum aslında. Sen şimdi nasılsın deyince öyle şey yaptım... yoksa çok aklıma gelmiyor, unuttum gibi... hem unutmayıp ne yapacağım ki zaten... Bensiz olamayacağını düşünüp yollarını mı gözleyeceğim. Arar diye pili yarıyı geçince telefonun şarj edip, gelir de bulamaz diye evden çıkmayıp, on beş dakikada bir kapı zili kontrol edecek halim yok! Öyle arada aklıma geliyor bazen... Biraz ağlıyorum sonra kafayı dağıtayım diye televizyonu açıyorum; sevdiği dizinin reklamı çıkıyor; ...ağlıyorum, kanal değiştiriyorum evlenme programı denk geliyor; ...ağlıyorum, müzik kanalında bizim şarkımız çıkıyor; ağlıyorum, yemek programındaki çocuğu ona benzetip ağlıyorum, sonra televizyonu kapatıp biraz daha ağlıyorum. Annem arıyor bazen hiçbir şey yokmuş gibi konuşup telefonu kapatınca ağlıyorum. Yemek yaparsam rahatlarım diye düşünüp mutfağa atıyorum kendimi; tel şehriye pembeleşince kirpikleri geliyor aklıma... *(Ağlamaklı olur)*... ağlıyorum... Evi yakıyordum kaç kere duman çıksın diye pencereyi açıyorum; hoop kokusu geliyor burnuma; ağlıyorum! Öyle işte... *(Gayet sahte bir tonda)* Eee, sen ne yapıyorsun bakalım? *(Şaşırır. Birden ciddileşir)* Ney! Ne konuştunuz? niye sana gelmiş ki! Ne dedi? Benden bahsetti mi? Pişman mı olmuş... ne olmuş? ... Tamam dinliyorum tamam tamam sustum... Ya anlat tabii kızım ne olacak... *(Dinler.)* Yok canım ne üzüleceğim salak mısın! Yaşanmış bitmiş bir şey sonuçta... *(Donar.*

Bir süre öyle dinler) Ne nne demek nn nas nasıl evleniyor? *(Patlar)* Nasıl evlenir ya! Daha biz ayrılalı on gün olmadı nasıl evlenir! Ben on iki yıl bekledim bu adamı... *(Film kopar)* ay çok affedersin ama sokarım yıldırımına da aşkına da... *(Agresif)* Sakinim ben! *(Bağırarak)* Bağırmıyorum! ... Aman bağırıyorum be.. ne var! Sakin de değilim! Olmuyorum da... Şimdiye kadar sakin oldum da ne oldu... İyi oldum, ağırbaşlı oldum, fedakâr oldum, anlayışlı oldum da ne oldu? Ha! Hiçbiri olmuyorum artık! *(Es)* Ne zaman? Biliyorsun neyi sorduğumu! O müstakbel orospuyla ne zaman evlenecekmiş? Yarın mı? *(Donar...)*

(3. Kadın, klozette otururken kafasını kaldırıp seyirciye hitaben konuşmaya başlar)

3. KADIN Doğurmak için bir erkeğe ihtiyaç duymadığımı öğrendiğimde hissettiğim sevinci size anlatamam. Kapitalizmin en büyük keşfi; sperm bankalarından bahsediyorum... Bu kesinlikle kadının özgürleşmesindeki en büyük adım. Düşünsenize hayatının aşkını bulamamış, bulmuş ama elinde tutamamış, tutmuş ama verim elde edememiş her kadının rüyası... Ayrıca banka sizin için her türlü genetik sorun için ön inceleme yapıyor... Sipariş bile verebiliyormuşsunuz; geniş omuzlu, atletik yapılı, az konuşan, romantik, futbol fanatiği olmayan, anlayışlı bir sperm rica ediyorum... Paket olsun lütfen... *(Söylediğiyle eğlenir)* Tek sorun çocuğun asla babasını tanıyamayacak olması... *(Üzerini çizdiği isimlerin yazılı olduğu tahtayı göstererek)* Gerçi benim için adaylarını düşününce bunun çok büyük bir kayıp olmayacağı aşikar... Harika bir buluş; sırf çocuk sahibi olmak için yıllarca bir adamın köleliğini yapmak zorunda değilsiniz. Şimdilik bizde yasak ama yavru vatanda hizmet veren bir bankanın telefonunu buldum *(Elindeki kartviziti gösterir)* aradım da... Ve fakat işler tam olarak düşündüğüm gibi gitmedi...

(Toparlanıp kalkar, telefonla konuşma anını canlandırır. Telefon sinyali ardından kibar bir kadın sesi duyulur...)

SES Spermbank'a hoş geldiniz... for english please press 9... Likit fon bağışı için 1'i, cari sprem hesabı açtırmak için 3'ü, müşteri hizmetleri için 5'i operatöre bağlanmak için lütfen sıfırı tuşlayın...

3. KADIN Sıfır... *(Basar)* Hah... Hanımefendi bendeniz bankanızın likit fonundan yararlanmak istiyorum... Hı hı.. Bilgi almak için... Müşteri temsilcisine aktarıyorsunuz O. K... *(Bekler)* Hah evet buradayım, ben bankanızdan bir miktar sperm çekmek istiyorum da *(Dinler)* Aktarıyorsunuz! Tamam. *(Bekler)* Hah alo ben sperm istiyorum! Ne yapmam gerekiyor? Evet sizi dinliyorum; hı hı evet... güzel... tamam hı hı... evet... anladım... güzel... evet çok güzel... *(Birden coşar)* Hayır! Hayır olmaz! Dondurulmuş olmaz! Ben dondurulmuş her türlü gıdaya karşıyım. *(Sakinleşip)* Taze alamıyor muyuz? *(Dinler)* Ne diye dalga geçeyim sizinle hanımefendi! Bakın ben her şeyden önce kendimi ekolojik anarşist olarak tanımlıyorum... Siz kalkmışsınız bana dondurulmuş sperm öneriyorsunuz. Alo... alo... *(Kendi kendine)* Kapattı! *(Tekrar eski konumuna geçer)* Evet o telefonu kapattı ben de bu sperm bankası olayını... Kime ait olduğunu bilmediğim sıvı nitrojen tanklarında yıllarca bekletilmiş spermler sayesinde çocuk sahibi olmaya ideolojik olarak karşıyım. Tam bu çoluk çocuk işlerinden vazgeçmek üzereydim ki gazetedeki o haberi gördüm *(Gazeteyi eline alır okur gibi tutar)* "Organik Sperm Hizmeti!" *(Gazeteden okur)* İki yılda 75 kadına dondurulmuş yerine taze sperm hizmeti sunan bilgisayar mühendisi genç sayesinde 16 çocuğun dünyaya geldiği sanılıyor. *(Sevinir)* Vay be bu inanılmaz... "Sadece organik gıdalarla beslenen 36 yaşındaki B.Ç yasadışı yollardan sperm bağışlamak suçundan gözaltına alındı." Bak işte tutuklamışlar hemen çocuğu...Tüh

tüh tüh.... "Akıllara durgunluk veren olay geçtiğimiz günlerde 47 yaşındaki Cemşit T.'nin karısının durduk yere hamile kalmasıyla ortaya çıktı. Cemşit T. kısır olduğunu söyleyerek karısının kendisini aldattığı iddiasıyla boşanma davası açması üzerine çocuk hasretiyle yanıp tutuşan kadın yasadışı sperm bağışıyla hamile kaldığını itiraf etti..." *(Gazeteyi indirir)* Ne kadınlar var arkadaş, helal olsun vallahi... "Para karşılığı değil sosyal sorumluluk çerçevesinde hizmet sunduğunu söyleyen B.Ç ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı.." *(İndirir gazeteyi ayağa fırlar.)* Serbest bırakılmış, yaşasın adalet... Yarından tezi yok bu çocuğu hemen bulmam lazım. *(Toparlanır gazeteyi kolunun altına alarak çıkar)* Organik sperm taze taze tam benlik... Bugün dünya bana dönüyor Allaahım! Dönn bakalım... Döönn Dön!

(2. Kadın'ın ışığı kapanınca 1. Kadın'ın ışığı yanar Mezdeke eşliğinde tuhaf-seksi olmaya çalışan bir dans etmektedir. Bir süre dans ettikten sonra durup bilgisayar ekranına konuşur)

1. KADIN Yetmez mi? Ama ben çok utanıyorum böyle... Hem bunlar bir prense yakışan istekler değil lütfen ama... Hem ben senden daha romantik olmanı beklerdim... Ayrıca o "sana yazdım" dediğin şiiri de internette arattım Cemal Süreyya'nın çıktı! Ünlü bir şairmiş... Orada mısın? sesin gelmiyor... Bağlantı mı koptu ne oldu? *(Bilgisayara bir iki vurur. Derin bir iç çeker)* Benden uzaklaşıyor... Hissediyorum bunu daha fiziksel olarak birbirimizi görmeden her megabaytta benden biraz daha uzaklaşıyor... Halbuki başlarda, yani bu sabah, ne kadar da romantikti her şey... o şiirler, espriler, çiçekler, şarkı göndermeler... *(Paranoyakça)* Aptal kafam beklentilerini karşılayamadım, tabii sıkıldı benden. Allah'ım şimdiye kadar karşıma çıkan en romantik adamı göz göre göre elimden kaçırıyorum... Ne olur

buna izin verme, ben onsuz yaşayamam. *(Duraksar)* Yani tamam yaşarım da... ne gereği var. Ne var yani internetten bir şiir bulup ben yazdım dediyse... ne diye açık edip onu utandırdım ki... Herkes kafiye, redif bilmek zorunda değil sonuçta... Bu mudur canım romantiklik. Adam düşünmüş çiçek göndermiş işte, şiir de iliştirmiş yanına daha ne istiyorsun! Yok çiçekler plastikmiş, yok şiir başkasınınmış! Biz kadınlar da bir tuhafız ha... adamlar güzellik yapsa ayrı dert yapmasa ayrı... Güzelim prensi küstürdüm iyi mi ne yapacağım şimdi ben *(Bilgisayarın ayarlarıyla oynar vs)* Hah görüntü geldi... Selam kızdın mı bana? *(Dinler)* Ya saçmalamaz mısın ne soyunması yine! Sen taktın ama... efendim? Buluşalım mı? Eee, ıiyy hımm şey... Olur. Tamam anasını satayım buluşalım... Ne zaman... ne zaman; yarın! Bir bahane bulur işten izin alırım. Yarın buluşalım.

(Geçiş müziği girer. 1. Kadın yatağa girerken diğer ikisi zaten yataktadır... Bir süre sonra 2. Kadın pikenin altından gelinliğiyle çıkar... Sahnenin önüne doğru gelir karşısında birisi varmış gibi konuşmaya başlar)

2. KADIN *(Şaşkın)* Hayatım! Demek sonunda geldin... *(üzerinden şaşkınlığı atınca toparlanır)* Kusura bakma ortalık çok dağınık. Sen gidince... *(Vazgeçer)* neyse şimdi hepsi geride kaldı, geçsene şöyle. *(Erkek terliklerini alıp getirir)* O kaltakla evlenmeyeceğini, bana döneceğini biliyordum. Sus lütfen özür dilemene gerek yok... Sen ki on yıldır her yılbaşı sigarayı bırakacağını söylüyorsun, bırakıyorsun da.... ama Şubat'ı görmeden geri başlıyorsun. Diyet de yapamazsın hem, iradesizsin; sen bensiz olamazsın.

(3. Kadın arkasından gelir karnı burnunda hamiledir. 2. Kadın'ın omzuna dokununca yüz yüze gelince bir çığlık atar.)

2. KADIN Sen! Sen de kimsin... ne yapıyorsun burada... *(Tanır)* Sen şu yandaki dairede oturan tuhaf kadın

değil misin?

3. KADIN Tuhaf mı?

2. KADIN Ne işin var salonumda?

3. KADIN Sakin ol! Bu bir rüya...

2. KADIN Ne? *(Dönüp demin konuştuğu yere bakar)*

3. KADIN *(Bir hatip edasıyla)* Maalesef demin her kimle konuşuyorduysan...aslında konuşmuyordun!

2. KADIN *(Terliklerin yanına gider)* Geri dönmedi mi yani... Olamaz..

3. KADIN Olur! Baksana şu halime. Karnımı böyle görür görmez rüyada olduğumu anladım! "Tıp bu kadar ilerlemiş olamaz bu olsa olsa Mr. Freud'un işi olabilir," dedim kendi kendime! Psikianaliz ve bilinçaltı *(Dalgacı)* bildin mi? *(Eğilir bir sır verir gibi)* Normalde böyle konuşmuyorum rüyada bir şive yapıştı bana... İkinci hayatımda gözlemeciydim galiba...

2. KADIN *(Kendini toparlar)* Ne işin var benim rüyamda?

3. KADIN Senin rüyan mı? *(Ellerini beline koyar)* Bana bak hanım *(Üslubuna şaşırır)* nereden senin rüyan oluyormuş bu! *(Beline koyduğu ellerine şaşkınlıkla bakar)* Belki de ben rüyamda senin rüyana girdiğimi görüyorum! Ne belli?

2. KADIN Beş yıldır aynı apartmanda oturuyoruz, her gün en az bir kere karşılaşıyoruz; bir kere olsun selam vermedin... ne diye beni rüyanda görüyorsun be kadın!

3. KADIN *(Endişeli)* Vallahi onu hiç bilmiyorum acaba ben seni bilinç altıma mı ittim ne yaptım? Ay kız yoksa ben bir tür sapık mıyım?

(1. Kadın elindeki olmayan yüzüğe bakarak sevinçle bağırır)

1. KADIN Evet... Evet... Evet!

(İkisi birden 1. Kadın'a bakar. 1. Kadın durup durup yüzük parmağına bakarak kırım kırım kırılmaktadır.)

3. KADIN Yazık... Evlilik teklifi alıyor rüyasında...

(Uyaracak olur 2. Kadın durdurur)

2. KADIN Uyandırma garibi, rüyada da olsa bırak bu anı yaşasın... *(İç çekerek izler)*

(1. Kadın önünde diz çöken biri varmış gibi elinden tutup kaldırır.)

1. KADIN Prensim seninle birlikte olduğum için öyle mutluyum ki... Sana söz veriyorum her şey çok güzel olacak.

(2. ve 3. Kadın imrenerek bakarlar)

2. ve 3. KADIN Aaayyy!

1. KADIN Evimizde dans ederken o istediğin deri kıyafetleri de giyeceğim, kırbaç kelepçe hepsi kabulüm... ne de olsa artık senin helalinim.

(2.ve 3. Kadın'ın yüzü değişir birbirlerine bakarlar.)

1. KADIN Şimdi mi? Burada? Sen kocaman bir çılgınsın!

(Seksi olmaya çalışan tuhaf bir dansa başlar)

(3. Kadın boğazını temizleyerek dikkatini çekmeye çalışır. 2. Kadın gözünü kapatır vs... 1. Kadın kendinden geçmiştir onları duymaz. 3. Kadın bir ıslık çalıp kendine gelmesini sağlar.)

3. KADIN Fantezilerinizi bölmek istemem ama şu an ortak bir rüyadayız ve biz sizin bu saçma, kadın cinsini aşağılayan, basit ve ilkel dansınıza daha fazla maruz kalmak istemiyoruz... *(2. Kadın'a)* Değil mi kız?

2. KADIN Yaniii...

(1. Kadın utanır çıplakmış gibi elleriyle vücudunu örtmeye çalışır.)

1. KADIN Siz! Siz şu.. şu yandaki tuhaf kadınlar!

2. ve3. KADIN Tuhaf mı?

1. KADIN Şu an aklıma gelen en kibar ifade buydu... Ne olur açıklayın neler oluyor burada?

3. KADIN Hani Zeki Müren'in bir şarkısı vardı "Rüyalarda buluşuruz" ...Hah işte o gerçek oldu ama rüyada! Anladın?

(1. Kadın anlamamış bakar)

2. KADIN Biz maalesef bir rüyadayız. Yani bu kadın aslın-

da hamile değil, beni terk eden sevgilim geri dönmedi ve sen aslında o evlenme teklifini hiç almadın!

(Sarsılır, düşecek gibi olunca diğer kadınlar yetişip tutarlar. 1. Kadın ufak çaplı bir sinir krizi geçirmektedir.)

1. KADIN Hayır! Hayır hayır! Yo..yo yo yo! Hiç komik değil! Gülüyor muyum? Bakın; gülmüyorum... Bende panik atak var böyle şakaları kaldıramam. *(Kadınların yüzüne bakar)* Allah kahretsin şaka yapmıyorsunuz!

(1. Kadın ağlamaya başlar 2. Kadın teselli eder. 1. Kadın birden ağlamayı keserek cidileşir)

1. KADIN İyi de ben hiç rüya görmem ki!

(2. Kadın cevap vermesi için dönüp 3. Kadın'a bakar o da bilmiş bilmiş devam girer)

3. KADIN Herkes rüya görür küçükhanım ama sadece bazıları gördükleri rüyaları hatırlarlar... *(Orhan Gencebay ezgisiyle)* Bize beynimizin bir oyunu mu bu! Aldı gerçekleri verdi komşuyuuuu...

(1. Kadın ve 2. Kadın tuhaf tuhaf bakarlar ona)

3. KADIN *(Toparlar kendini)* Ben normalde hiç böyle biri değilimdir...

1. KADIN Peki ben sizi hiç tanımıyorum... Yalan mı siz de beni tanımıyorsunuz! Biz selamlaşmayız bile... Birbirimizin bilinçaltında ne işimiz var?

2. KADIN Hani böyle apartmanda kapıda asansörde falan karşılaşıyoruz ya... sen oradan hoop yerleş bilincin altına...

3. KADIN Hem birbirimizi tanımıyor değiliz... Komşular birbiri hakkında düşündüğünüzden çok şey bilir, yerin kulağı vardır lafı komşuluk ilişkileri için söylenmiştir. Dikkat edin hiçbir müstakil evde bu deyime rastlayamazsınız! Duvarlar düşündüğünüzden incedir hanımlar...

1. KADIN Hepsi bir rüyaydı demek... *(Bir şey fark eder)* Rüyadayız! *(Durur toparlanır)* Tamam sorun yok, şu an rüya görüyorum! Yani bu an yaşanmadı... Yarın

onunla buluşacağımız için stresliyim hepsi bu kadar... Olay çok basit; yarın onula buluşacağım ve bana evlilik teklif edecek...

3. KADIN Doğru tabii, kız haklı... Ben de yarın şu gazetede haberi çıkan çocukla buluşacağım, hani şu taze organik sperm bağışlayan. Rüyamda hamile olduğuma göre muhtemelen o çocuk yarın beni..

2. KADIN *(Keser)* Saçma! Saçmalamayın... Sizin mantığınıza göre yarın evlenecek olan eski sevgilim nikahı yarıda bırakıp bana geri dönecek. Filmlerdeki gibi?

(1. ve 3. Kadın sinsice gülümseyerek aynen öyle der gibi başlarını sallarlar.)

2. KADIN O fare suratlı orospu da gelinliğiyle göt gibi ortada kalacak öyle mi?

3 KADIN Aynen öyle!

2. KADIN Bir kez daha iyilik kazanacak desenize..

1. KADIN Kızlar müsaadenizle ben uyanıyorum çünkü hazırlanmam gerek.. Malum yarın bir evlilik teklifi alacağım...

2. KADIN Tabii tabii ne demek buyurun... Ben de çok uyumayayım; yüzüm gözüm şişmesin...

3. KADIN Ay ne güzel rüyamızda her şey bir bir malum oldu...

(Tam ayrılıp kendi yerlerine gideceklerken 2. Kadın durur

2. KADIN Kızlar...

(Kızlar durur)

2. KADIN Ya rüyaların tersi çıkarsa?

(Birbirlerine bakarlar düşünürler... Yıkılmışlardır sanki)

1. KADIN Öyle derler değil mi?

2. KADIN Derler valla...

3. KADIN *(Sanki kendini kandırır gibi..)*Hayır ama şimdi "tersi" çok muallak bir kavram. Şimdi sen rüyanda evlilik teklifi alıyorsun değil mi?

1. KADIN Evet.

3. KADIN Kabul ediyor musun?

1. KADIN Evet.

3. KADIN Hıh. Tersi ne oluyor? Sen ona evlilik teklif ediyorsun. O kabul ediyor sonuç yine aynı; evlilik... Kimin teklif ettiğinin ne önemi var?

2. KADIN Doğru valla...

3. KADIN Ben ha keza hamileyim organik bir şekilde döllenmişim. Tersini alırsak ne oluyor ben adamı döllüyorum; mümkün mü; değil! Önerme çürümüştür kızlar! *(Sevinirler alkış kıyamet. Yine herkes yerine gitmek için hareketlenir)*

2. KADIN Hımm içler dışlar çarpımı yapınca ben de düğünü basıyorum herhalde... E hadi bakalım hayırlısı...

1. KADIN Kızlar...

(Kızlar yine durur)

1. KADIN Ben rüyalarımı hatırlamam... O yüzden ikinize de şimdiden teşekkür ederim!

2. KADIN Ben de sizden özür dilerim... Düşündüğüm kadar "şey" değilmişsiniz.

3. KADIN Başarılar kızlar... Hadi; Günaydın!

1.ve 2. KADIN Günaydıın!

(Geçiş müziğiyle yerlerine geçerler. Yataklarında ayrı ayrı uyanırlar. 1. Kadın paravanın arkasına geçip güzel bir elbise giyip çıkar.

1. KADIN *(Aynanın karşısında kendine bakar)* Büyük yatırım yaptım prens sana; peşin fiyatına yirmi dört ay taksit... Her taksit aylığımın üçte biri...umarım hakkını verirsin! *(Etiketi batar)* Hay etiketine... Koparsam mı acaba... İade eder miyim ki? Gerçi ne iade edeceğim lan bu saatten sonra... eskide kaldı o günler... Artık etiketli elbiseler giyip, hevesini aldıktan sonra iade etmek yok... *(Bir melodi mırıldanır...)* Nara nara ram la la lala lalla lala...

(Bu sırada 2. Kadın saatine bakarak sabırsızca beklemektedir. Bir aşağı bir yukarı yürür.)

2. KADIN Zil çalışıyor mu acaba... *(Gidip zili kontrol eder)*

Çalıyor, sorun yok. *(Telefonu kontrol eder)* Şarjımız da tam... hah şöyle dursun.. *(Bir yere bırakır, beğenmez)* yok ya da şöyle... *(Başka bir yere bırakır uzaklaşır)* sesi falan açık mı onun ya... *(Tekrar telefonu eline alır)* Açık... Dur hatta şöyle yapalım melodi ve titreşim o. K! Titreşimini de açalım ki... *(Kenara bir yere koyar)* Sesini duymazsam titreşim onu böyle tıtıtıtıtrrrttt yapıp yere düşürsün ki gürültüye geleyim... Ee, akıllı kafam telefon düşer de kırılırsa nasıl konuşacağım *(Bir yastık alıp telefonun düşeceğini hesapladığı yere koyar)* şimdi daha iyi... *(Biraz uzaklaşır bakar)* Ya da en iyisi cebimde dursun hem duyarım hem de hissederim... *(Alıp cebine koyar. Beklemeye devam eder)*

(3. Kadın salaş bir kıyafetle ortadadır.)

3. KADIN Olmadı sanki... Ee, ben hayatımda şimdiye kadar sadece üşümemek için giyindim, son on yılı aynı bluejeanle geçirdim. Ne giyeceğim şimdi... Şu fani ömrümde şunu gördüm ki ne kadar doğallıktan uzaklaşırsan erkeklere o kadar yakınlaşıyorsun! Ne kadar kendin olmaktan uzaklaşırsan adamları o kadar kendinden geçiriyorsun. Bu diyalektiğin bir parçası olmayacağım! Çocuk da ekolojist biriymiş neticede, ne diyecek *"bacaklarınızı net göremediğim için size sperm vermeyeceğim!"* mi? *(Tekrar bir aynada kendini süzer)* İyidir işte böyle ya... Tamam nemlendirici bile sürdüm daha ne olsun!

(3. Kadın hazırlanıp evden çıkar... Müzik girer... 1. Kadın kafeye gelir bir masaya oturur 3. Kadın da gelip karşısına...şimdi karşılıklı oturmaktadırlar. 2. Kadın evindedir.

2. KADIN *(Evde kendi kendisine prova yapmaktadır. Kapıyı açar.)* Hoş gelldiiiiiiiiin! Yok bu çok samimi oldu, başta biraz mesafeli durayım... *(Boğazını temizler)* Hoş geldin!

(Diğer tarafta 3. ve 1. Kadın karşılıklı oturmaktadır)

1. KADIN Hoş bulduk da.. *(Etrafa bakar)* Tuhaf bir yer-

miş burası...

3. KADIN Yoo fena değil ben beğendim...

1. KADIN *(Sahte bir sevimlilik gülüşüyle yumuşatarak)* Ben böyle... ımm daha şey bir yere gideriz diye düşünmüştüm... Şey işte canım... böyle daha ferah bir yere... belki deniz kenarı bir yer. Yani en azından bir penceresi olabilirdi...

3. KADIN Deniz çok güzel görünüyor...

1. KADIN Hani nerede ben görmedim? *(Etrafa bakar sonra kafasını kaldırıp)* Ha şu yukarıdaki havalandırma deliklerini mi diyorsun... Şikâyet ediyor gibi görünmek istemem ama... *(İronik)* ilk buluşmamızda neden yeryüzünden bu kadar uzaklaştık? *(Sinirli ama kendini frenliyor)*

(2. Kadın provaya devam eder güya adam gelmiş oturmuş, yanına oturur...)

2. KADIN Eee, ne var ne yok?

3. KADIN Şahsen bende çocuk yapacak her türlü donanım var ama sebep olacak adam yok! Anlatabildim mi?

1. KADIN Anlamayacak bir şey yok... bir kat daha inebilsek magmayı görebilirdik diyorum. Oksijen sorunu yaşadığın için anlamıyor olabilir misin acaba, neticede ağaçlar köklerinden değil yapraklarından oksijen verirler...

3. KADIN Ben öyle düşünmüyorum... Doğadaki en kibirli yırtıcıyız hepsi bu... Yani ortada öyle abartacak bir şey yok!

1. KADIN Ne demek abartıyorum yahu! Pencere dediğin yerden insanların ayak bilekleri görünüyor! *(Dalgacı)* Ama haksızlık etmeyeyim hiçbir erkek ilk buluşmada bu kadar jeolojik, antropolojik ve aynı zamanda arkeolojik olmamıştır!

2. KADIN *(Birden ayağa fırlar)* Ahh aptal kafam geçtik oturduk böyle... Aç mısın? Bir şeyler hazırlayayım mı?

3. KADIN *(Garsona sipariş verir gibi)* Varsa bir papatya

çayı alayım...

1. KADIN Azıcık eşelesek atalarımızın kafataslarından şarap içebiliriz... O derece romantik! *(Sinir olur oflayıp puflayarak kollarını birleştirir.)*

3. KADIN Papatya çayı doğal bir yatıştırıcıdır... Yatışmaya ihtiyacım olduğundan değil de... biraz heyecanlıyım... Avuçlarım terledi...
(2. Kadın olmayan tepsideki olmayan yemekleri olmayan sevgiliye ikram eder)

1. KADIN Bir tür kaçak falan mısın sen? Aranıyor musun? Birinden mi saklanıyorsun? Nedir? Bak eğer öyleyse söyle... *(Bir süre ayağını titreterek susar.)*

3. KADIN Malum uzatmaları oynuyor sayılırım; açık konuşalım... Bu konuyla ilgili sadece teorik bilgiye sahibim. Pratiğim zayıf!

1. KADIN *(Neden sonra masanın üzerindeki kutuyu görür)* Azgın şirin seni... Görüyorum ve arttırıyorum...
(Elbisesinden bir düğme açar)

2. KADIN *(Olmayan adamı tahrik etmek için seksi hareketlerle etrafında dolanır)* Beni özledin mi?

3. KADIN Pratiğe girmeden bir kutuya falan koysanız da ben sonra evde şey yapsam... Hıh paket servis gibi...

1. KADIN O ne prensim... O işte kutudaki? Ne var kutuda? *(Yalandan nazlanır)* Yapmaz mısın lütfen gıdıklanıyorum... *(Şımarır)*

2. KADIN Bunları özledin mi? Peki ya bunu... *(Birden durur)* Olmuyor!

3. KADIN Olmuyor mu öyle? Kutuya şey yapsan olmuyor mu?

1. KADIN Yaa göster hadi... Ne vaar o kutuda...
(Parmağındakini çıkarıp yüzük için hazırlar)

2. KADIN Bir türlü beceremiyorum şu "basit kadınlığı"...

3. KADIN Ha illa şey yapacağız yani. Yok gerekiyorsa yaparız da... ne bileyim hani birbirimizi hiç tanımıyoruz ya...

1. KADIN *(Yüzük alacağından emin)* Ben hep bunun daha özel bir yerde olacağını hayal etmiştim yani rakımı eksilerde olmayan bir yerde... Şaka şaka! Sadece şakaydı. Hem ne o öyle fix menü gibi iki mum bir kemancı artı bir yerli içki... *(Kutuyu alıp açar bir kolye)*

3. KADIN Kutumuza gidemiyorsak birbirimizi tanıyalım... Ben başlayayım; İstanbul'dan katılıyorum otuz beş yaşındayım, profesyonel aktivistim...

2. KADIN Ben doğuştan hanımefendiyim! Bozamıyorum kendimi ne yapayım...

1. KADIN Haaa.. Fil mi bu? Haa melek... Şöyle tutuyoruz o zaman... Hı evet biraz benziyor. *(Memnuniyetsiz)* Güzelmiş, sağ ol. *(Kutunun içine koyup masaya bırakır)* Çeker misin elini?

3. KADIN Yaşıtlarım altın günlerinde eşlerinin onlara aldığı elmas kolyelerle hava atarken bendeniz Sierra Leone'de yamyam çetelerinin silah tüccarları tarafından iç savaşın batağına sürüklendiklerini gördüm... Obez çocuklarına aldıkları plastik oyuncakları üreten Uzakdoğulu çocuk işçileri gördüm, sonra kocalarının sus payı olarak aldıkları kürkler için avlanan hayvanları...

1. KADIN Yapma lütfen... biri görecek... ya ne yapıyorsun!

3. KADIN İşte böyle bir dünyada endüstri öncesi ve hatta mümkünse tarım öncesi toplumu yeniden canlandırmak gibi "tuhaf" sayılabilecek amaçlarım var. Tersine evrim geçiren bir aileden geliyorum. Anneannem on iki çocuk doğurmuş mesela... Bunlar sağlıklı olanlar bir o kadar da ölen var... Tam bir Anadolu kadını! Tarlada doğurur, göbeğini taşla keser, çapaya devam edermiş. Fantastik ötesi değil mi... Hayatının üçte ikisini hamile olarak geçirmiş anneannem doksan dört yaşında ölürken son sözü ne olmuş biliyor musun? "İçimde bir boşluk hissediyorum"... *(Güler. Sonra birden ciddileşir)* Genetik bir sorumluluğum var anlayacağın.

Anneannem on iki çocuk doğurmuş annem sadece beni! Ben bir tane doğurabilirsem kendimi şanslı sayacağım.

2. KADIN Yattınız mı onunla? Nasıldı? benden iyi miydi? *(Eliyle ağzını tutar)* Sakın sakın böyle bir şey söyleme... Geldiğine pişman etme adamı!

1. KADIN Elini çeker misin... böyle şeylerden hoşlanmıyorum! Yani hoşlanıyorum ama şu an değil. Lütfen yapma havamda değilim!

3. KADIN Bazen düşünüyorum da annem benim durumunda olsaydı yani ben doğmadan önce rahmi alınsaydı da ben dünyaya gelmeseydim...ne değişirdi? *(Kendinden emin)* Çok şey değişirdi... Çıralı'daki direnişi kaybederdik mesela; Caretta Caretta kaplumbağalarının nesli tükenirdi belki, belki de endüstriyel tarım dünyaya hâkim olur hormonlu gıdalar yüzünden kanser vakaları artar on yıl içinde dünya nüfusunun yarısı yok olurdu... Bodrum'da, Artvin'de, Fındıklı'da kaybederdik.... Loç Vadisi'ne İkizdere'ye hidroelektrik santralleri yapılırdı, ekolojik dengeler geri dönüşü olmayacak şekilde bozulurdu, ben olmasaydım... *(Abarttığını nihayet fark eder)* belki de hiçbir şey değişmezdi... kendimi fazla önemsiyorum galiba... Mevcudiyetimi anlamlı kılmak için mücadele edip bunun takdir edilmemesinden korkuyorum. Aslında... ben de onlar gibi... sadece taktir edilmek, onaylanmak, beğenilmek istiyorum. Sadece bunu farklı bir yoldan yapıyorum, kendimi sonunda suçlu hissetmemek için... *(Duru düşünür, sinirleri gevşemiş)* peki neden kendimi hâlâ suçlu hissediyorum! Dünyadaki her türlü pislikten neden kendimi sorumlu tutuyorum!

2. KADIN En iyisi ben hiçbir şey söylemeyeyim... Evet evet böylesi daha iyi... Bir şey sorarsa cevap veririm. Yoksa da böyle gözlerinin içine bakarak gülümserim...

1. KADIN Bak... ellerim nasıl titriyor. Neden olacak sinir-

den!

3. KADIN Özür dilerim! özür dilerim özür dilerim *(Güler)* bazen böyle oluyorum işte kusura bakma. Biriyle konuşmayalı, yani bir erkekle, uzun süre oldu... *(Kendi kendine)* Çıkmadan önce pasiflora almalıydım. Burada Atarax'ım olmalıydı... cipram...

(Çantasını aranır bir şey bulamaz derin bir nefes alır, derin birkaç nefes...)

1. KADIN Şu kadını tanıyor musun? Bir saattir bize bakıyor!

3. KADIN Ohhh tamam şimdi daha iyiyim. Eee, sen anlat. Kimsin nesin bu polislerin burada ne işi var? Aaa sahi bu polislerin burada ne işi var?

1. KADIN Buraya geliyor... *(Birden toparlanır)* Pardon? Siz de kimsiniz? Ne oluyor? Ne yapıyorsunuz ayol? Bu kadın ne diyor Allah aşkına?

3. KADIN Ne oluyor memur bey? Durun lütfen ne yapıyorsunuz...

1. KADIN Kim.. ne.. na nasıl ya? Sen... Sen evli misin? Ama... Ne demek ne sandım...

3. KADIN Bir dakika durun... şimdi alamazsınız onu... Hedefe bu kadar yaklaşmışken olmaz! Durun memur bey ne olur Yahu beş dakika müsaade edin bari... Üç dakika da olur..İki... Bir dakika ya ne olur!

1. KADIN Hanımefendi ağzınızı toplayın yoksa... Siktir git be terbiyesiz kadın! Al başına çal azgın kocanı frijit orospu!

3. KADIN Durun...götürmeyin onu! Ne? Nasıl... Sapık mı? Organik miymiş peki? Yani organik sapık mıymış? Bir açıklama yapar mısınız memur bey!

(Arkalarından yürür çıkar)

1. KADIN *(Adama)* Sakın! Sakın bir tek kelime söyleme... *(Es)* Karına git... Filler üzerinde tepinmeden özür dile... Bak hâlâ konuşuyor... *(Karşısındaki cansız mankeni ensesinden tutup kadının arkasından atar)* İlk

buluşmada gümüş fil almış pezevenk!
(2. Kadın gelinliğiyle oturmaktadır. Beklemekten yorulmuş sinirleri bozulmuş tam anlamıyla dibe vurmuştur. Kolundaki saate bakar sonra duvardaki)

2. KADIN *(Gayet ciddi)* Hücum eden takımın en ilerideki oyuncusunun savunma yapan takımın en gerideki oyuncusundan daha ileride olması durumuna Off-side denirmiş! *(Histerik bir şekilde güler)* İçinde bulunduğum durumu daha iyi tanımlayacak başka bir ifade bulamıyorum... Saat dört! Gelmeyecek. *(Kalkıp bir kadeh içki koyar)* Ben sevmeyi de bisiklete binmeyi de babamdan öğrendim. Bu yüzden bisiklete biner gibi seviyorum sevdiğimi; bir kez sevince hep seviyorum. Ama bir gün o beni sevmekten vazgeçince puff dengemi kaybedip kıç üstü düşüyorum. Orospu çocuğu... Orospu çocuğu olması annesinin suçu değildi aslında onun tarzı bu... Sıradan, doyumsuz, şehvet düşkünü, aç... hepimiz gibi. İnsanız işte kusurluyuz birisi bizi sevince aklımıza geliyor sevilmeye değer olduğumuz. Bir başkası bizi sevince başlıyoruz kendimizi sevmeye ki muhakkak ondan daha çok seviyoruz kendimizi... Öncesi beklentiler sonrası... hayal kırıklığı! Yetmiyor, asla yetmiyor. Kalubeladan beri hikâye aynı; sevmek bize gelmiyor. Bozuyor bizi... Yalnız kimyamızı değil biyoloji, psikoloji ve hatta fizyolojimizi bile derinden etkiliyor. *(Seyircinin gözünün içine baka baka)* Mutlu olduğunuzu sanıyorsunuz değil mi? Emin olun değilsiniz! Çevrenizdeki mutlu çiftlerin hiçbiri de değil... Hiçbiriniz birbirinizi "o kadar" da sevmiyorsunuz. Geniş vadede hepiniz yalancısınız! Şimdi farkında değilsiniz ama bir gün söylediğiniz her güzel şeyden pişman olunca yalancı olduğunuzla yüzleşeceksiniz. Sadece sevgi dediğiniz şeyin bir alışkanlık olduğunu görecek kadar bekleyin! Önce karşına çıkacak ve seni hayal kurmaya zorlayacak kadar güzel olacak... sonra

kurduğun tüm hayalleri tuzla buz edip hayatı boyunca başına gelen tüm kötü şeylerden seni sorumlu tutarak başka bir ihtimale yelken açacak. Yaz bunu bir yere; aynen böyle olacak. Ama ilahi adalet tecelli edecek; hiçbir zaman mutlu o-la-ma-ya-cak! Bazen mutlu olduğunu sanacak eğlenecek, dans edecek, gülecek, sarhoş olup sevişecek. Güzel müzikler dinleyip, pahalı şaraplarla güzel yemekler yiyecek, zemini parlak mermer aydınlık lobili otellere gidecek, yaşadığı en güzel orgazmın o balayı süitindeki olduğuna yemin edecek ama... ama yalan söylediğini sadece kendisi bilecek. *(Çok bilmiş edalarla elinde kadehle odada salınır)* İnsan mutlu olmak için fazla kusurlu! Şöyle bir bakın etrafınıza mutsuz ettiğiniz insanlarla yaptığınız kavgaların temelinde kendi mutlu olma isteğiniz yatmıyor mu? Kendi mutluluğunuzu müdafaa ederken yaralamıyor musunuz sevdiklerinizi... Mutlu olduğunuz anların altını biraz kazıyın bakalım eni sonu bir yalan çıkmıyor mu? *(Bu arada ortalığı karıştırır bir şeyler arar)* İnsan mutlu olmak için fazla kusurlu, işte bu yüzden o da asla mutlu olamayacak! Olursa insanlığından şüphe ederim, eğer tüm bunlara rağmen yine de mutlu olursa... *(omuz silker)* bir öküzün mutluluğunu kıskanacak kadar zıvanadan çıkmadım! *(Bir ilaç kutusuyla döner. Müziği açar fonda kısık devam eder)* Eveeet sanırım bana ayrılan sürenin sonuna geldim. Yapımımda ve yaşamımda emeği geçen herkesin Allah belasını versin... Bu nasıl yaşam lan insan kül tablası olarak reenkarne olmuş birinin yaşamını kıskanır mı? Kıskandım! Allah da benim belamı versin o zaman... *(Hapları kutudan tek tek çıkarır ağzına atar)* Bu... bu... bu kaybolan gençliğim için *(Hapı yutar)* bu ilk öpüşmemiz için *(Hapı yutar, içki içer)* Bu arkadaşlarınla geceler süren playstation turnuvalarına göz yumduğum için *(Hapı yutar içki içer)*, Bu sen istedin diye saçlarımı küt kestirdiğim için

(Hapı yutar içki içer), bu sen korunmadın diye içtiğim ertesi gün hapları için *(Hapı yutar içki içer),* bu o pis kokulu köpeğine katlandığım için *(Hapı yutar içki içer)* bunlar da hayallerinin içine sıçılmış ve terk edilmiş tüm kadınlar için *(Kutuyu kafasına diker şişeyi kafasına diker. Sonra birden durur aklına bir şey gelmiştir)* Çöpler! Çöpleri çıkarmadım.

(2. Kadın eline bir çöp poşeti alıp etraftaki çöpleri pizza kutularını doldurur. Kapının önüne bırakırken ağlayarak merdivenden çıkan 1. Kadın'la göz göze gelirler. 1. Kadın 2. Kadın'ın üzerinde gelinliği görünce hüngür hüngür ağlayarak evine kaçar. 2. Kadın "deli mi ne?" diyerek içeriye girer)

1. KADIN Allah'ım çıldıracağım geliyor! Bu kazulet bile evlenecek birini bulmuş ben işe yaramaz adam paratoneri gibi nerede bir arıza varsa üzerime çekiyorum. *(Aynada kendisiyle yüz yüze gelir)* bu elbiseye henüz kazanmadığım bin yedi yüz elli TL'yi yatırdım... Etiketini de kopardım! *(Ağlayarak yere çöker)*

(3. Kadın söylenerek merdivenden çıkar. Dokunsan patlayacak tam bir sinir küpüdür. 2. Kadın'ın evinden arabesk bir müzik sesi gelmektedir)

3. KADIN Hanımefendi *(Kapıyı çalar)* hanımefendi şu banel müziğin sesini kesin lütfen. Bu sinir bozucu gürültüye tahammül edemiyorum!

(2. Kadın onunla ilgilenmeyince 1. Kadın'ın kapısının önündeki çöpü görür.)

3. KADIN Şu hale bak! Çöpün suyu her tarafa akmış, koku bütün apartmanı sarmış... olacak şey değil *(Kapısını çalar içeriden hönkürerek ağlama sesi gelince duraksar.)* Biz dünyayı kurtaralım diye kıçımızı yırtalım el âlem kapımızın önünde zehirli atık üretsin!

(1. Kadın kapıyı açar fena haldedir)

3. KADIN *(Sinirle tek nefeste)* Bakın hanımefendi bu yaptığınız kabul edilebilir bir davranış değil... Medeni top-

lumlarda kolektif yaşantının düzenini sağlamak için bazı temel kaideler vardır. Bunların başında ötekinin temel yaşam hakkına saygı duymak gelir. Sizden derhal bir açıklama bekliyorum! Evet buyurun...

(1. Kadın kapının önüne çöker 3. Kadın onun bu halini görür lafı ağzında kalır)

1. KADIN *(Ağlamayla karışık ne dediği anlaşılmaz)* Euuyvymş... Hıck fırt evy mli li mi ymiş...

3. KADIN Ben anlamam efendim, resmen toksit atık bunlar..

1. KADIN *(Anlaşılmaz şekilde)* Eee, ama aadeam eee, eeea ehe ehee ehvlmiş!

3. KADIN Olmaz efendim olmaz... Bu kadar bencillik kabul edilemez! Herkes kendi kapısının önünü süpürse diyoruz dünya daha iyi bir yer olur. Şu hale bak!

1. KADIN Biünyeeddiyüzzeeaellilıraaaıhh saauydım bean buuhhu eelb bi biseeye... Aaedaem evhlliyiymiş ya....

3. KADIN *(Anlamaya çalışarak)* Geymiymiş? kim ne geymiş? ne diyorsun sen yahu? bir sakin olup anlatsana.

1. KADIN *(Derin bir nefes alıp nefesini düzenler)* Ada adammmh... Ev eve evv ev Evliymiş...

3. KADIN Adam mı evliymiş? Hangi adam evliymiş?

1. KADIN Bana evlilik teklif edeceğini sandığım adam; zaten evliymiş!

3. KADIN *(Gayet doğal)* Eee?

1. KADIN Ne demek ee! İlk buluşmamızda bana evlilik teklif edecek sanırken mekânı karısı bastı! Daha ne olsun! *(Es)* Hıh.. Aptalın tekiyim ben... Mutluluğu masallarda arayan aptalın teki...

3. KADIN Masal ha! Bak ben sana bir masal anlatayım da dinle. Vakti zamanında endüstrileşmiş bir dünyada yaşayan ekolojik bir anarşist varınış.*(1. Kadın şaşkınlıkla diler. Agresif devam eder)* Öfkesiyle ve azmiyle dünyaya kafa tutan bu kafasız kadın, olanı biteni anlamak-

tan acizmiş. Oysa her şey çok açıkmış; bu kadın kendi fani kıçını kurtarmaktan bile acizmiş!

1. KADIN Sakin...lütfen sakin olun!

3. KADIN *(Siniri bozulmuş)* İnsan kisvesi altında yaşayan pek çok organizmayla duygusal bağ kuran bu ahmak; bütün sabrını, anlayışını, insanlığını zamanla en kıymet bilmeyenden başlayarak savurmuş durmuş...

(Çöpleri tekmelerken ağlamaya başlar)

1. KADIN *(Uzlaşmacı)* Tamam canım şey yapma... seninki de baya şeymiş...

3. KADIN Evlilik falan hiçbir şey istemedim... Sadece birkaç milyon taze sperm... Hepsi bu!

3. Kadın çöker 1. Kadın şaşırmıştır garip garip bakar...

3. KADIN *(Kendini toparlayıp kafasını kaldırır 1. Kadın'a bakar)* Yaa... Daha dur sen, yaşın genç! Daha neler neler göreceksin...

(2. Kadın elinde bir şişeyle kapıyı açar)

2. KADIN Hanımlar hanımlar hanımlar... ne olur biraz sessiz olur musunuz! Şurada iki satır intihar notu yazacağım kafamı bir türlü toparlayamıyorum... *(3. Kadın'a bakar)* Sizi bir yerden tanıyor muyum? *(Düşünür)* Yörük çadırında gözleme falan mı yapıyordunuz siz?

3. KADIN Yok canım daha neler!

1. KADIN Gözleme deyince bana da bir tanıdık geldiniz sanki...

3. KADIN Siz intihar notu mu yazıyorum dediniz?

2. KADIN Cık! Yazamıyorum dedim. Sayenizde kafamı toplayıp bir intihar notu bile yazamıyorum... Bak dinleyin şunu; "Ölümümden kimse sorumlu değildir. Şayet evlilik hazırlıkları yaparken beni terk eden ebedi aşkım suçluluk duygusuyla arkamdan intihar ederse ben de bundan mesul değilim. İginize..." *(Kendi kendine)* Ebedi mi desem ezeli mi?

1. KADIN Olmuş sanki... *(3. Kadın'a döner)* Ne dersin?

3. KADIN Bir de sonunda saygılarımla arz ederim derse

başvurusu kabul edilebilir!

2. KADIN Nasıl?

3. KADIN Ne nasıl! Dilekçe mi yazıyorsun intihar mektubu mu? Çok duygusuz bu!

1. KADIN Bence de çok karışık. İntihar notu daha net olmalı sanki...

2. KADIN "Allah taksiratımı affetsin! Mekanım cennet olsun!" nasıl?

İKİSİ: Cık!

1. KADIN İlla böyle afili olması gerekmez bence... Daha sade bir şeyler olabilir. "Pencereden atladım" gibi mesela...

3. KADIN Olur mu canım öyle... İnsan kaç kere ölüyor. Şöyle güzel yıllarca hatırlanacak bir şeyler yazmak lazım.

2. KADIN Tamam şunu dinleyin o zaman; "Açar solar türlü çiçek, kimler gülmüş kim gülecek, murat yalan ölüm gerçek, dostlar beni hatırlasın!"

2. KADIN Merhumenin ruhuna el Fatiha... Mezar taşı yazısı kızım bu!

3. KADIN Tabii tabii bir de sonunda, "Elveda zalım dünya..." yaz tam olsun. Nesin sen liseli mi? Biraz duyarlı ol, bir mesaj bırak geride, bir misyonu tamamladığın ya da tamamlayamadığın için intihar ettiğini düşünsün insanlar!

2. KADIN Benim için büyük insanlık için küçük bir adım attım; pencereden atladım.

3. KADIN Minareden atlarım intiharını kutlarım! O ne öyle be kandil mesajı gibi...

2. KADIN Aaaa ama siz de! Her şeye bir şey buluyorsunuz. Tamam karar verdim; siz bu mektubu okurken ben çok uzaklarda olacağım diye başlayıp duygusal bir şekilde devam edeceğim, kalanlara lafımı sokacağım, intihar nedenimi yazıp bitireceğim.

1. KADIN Sahi sen niye intihar ediyorsun?

2. KADIN Ha! Hımm... hıı..ıı. Şey.

2. Kadın duraksar bir an düşünür. Sonra aklına gelir

2. KADIN Haa neden olacak canım... Sevgilim beni terk etti diye...

(1. ve 3. Kadın küçümseyerek bakar. "Bunun için mi?" der gibi.)

2. KADIN Tabii böyle söyleyince önemsiz gibi oldu ama evveliyatı çok derin! *(İnandırıcı olamayınca)* Gerçekten! Yemin ediyorum kız... Bak vallahi anlatsam hak verirsiniz yani...

1. KADIN *(Dalgacı)* Hımm mutlaka mutlaka...

2. KADIN *(Bozulur)* Sen... sen söyle? Böyle giyinmişsin süslenmişsin... *(Elbiseyi fark eder)* Gucci mi o?

1. KADIN *(Hatırlayıp ağlar)* Luis Vuiton!

2. KADIN Seni makyajın akana kadar ağlatan şey ne? Söyle?

1. KADIN *(Ne dediği anlaşılmaz)* Eeaadaddamevllyymiş...

3. KADIN Uyuyan devi uyandırdın... Başladı yine!

2. KADIN *(3. Kadın'a)* Ne olmuş buna?

3. KADIN Yanlış ata oynamış... adam evliymiş!

2. KADIN hah ha ha! Buna mı ağlıyorsun?

1. KADIN *(Ağlamayı keser)* Ne oldu beğenemedin mi?

2. KADIN Beğenemedim canım, ben beşikten aldım nikah masasına kadar büyüttüm. On iki yıl! On iki diyorum bak on iki yıuıl! Tam kıvama gelmişti düğün hazırlıklarını yaparken cart; terk etti! Bugün evleniyor...!

1. KADIN *(Gözyaşlarını siler)* Off çok fenaymış...

2. KADIN *(Böbürlenir)* Yaa ne sandın!

3. KADIN *(Gayet doğal. Üste çıkma amacıyla)* Rahmimi alacaklar!

(Diğer ikisi zınk diye ona döner.)

3. KADIN En geç bir yıl sonra, otuz beş yaşındayım ve hiç sevgilim olmadı. Dalyan'da beni öpen garsonu saymazsak!

1.ve 2. KADIN Ooooff!

3. KADIN Yaaa...

1. KADIN Geçmiş mi olsun denir ne denir bilemedim ki?

2. KADIN Gerçekten de beterin ötesi varmış!

(Kısa bir sessizlik olur. Bakışmalarından anlarız ki hepsi kendisine üzüldüğü kadar bir diğeri için de endişe duymaktadır.)

3. KADIN Bu çok acımasız değil mi?

2. KADIN Öyle tabii... Bir kadın olarak çok...

3. KADIN *(Keser)* Rahmimin alınacak olmasından bahsetmiyorum. Daha demin şu merdivenden çıkarken kendi derdimle o kadar meşguldüm ki sanki dünyada tek acı çeken benmişim gibi öfkeden kudurmuş cinayete meyilli biriydim.

1. KADIN Şimdi nasıl hissediyorsun?

3. KADIN Hafif! Rahatlamış...

1. KADIN Madem itiraflara başladık; sizi düşününce ben de kendimi şanslı hissetmeye başladım. Yani on iki yılı düşününce ucuz atlatmışım, sadece birkaç günümü harcadım...

2. KADIN Ee, yani ona bakarsan benim de rahmim hâlâ yerinde... *(3. Kadın'a bakar)* Özür dilerim sanırım yanlış bir şey söyledim...

3. KADIN Yoo... Sakin kafayla düşününce bir şey fark ettim... İnsanın acısını insan alıyor.

2. KADIN Ben de fark ettim alıyor valla...

3. KADIN Bir şey daha fark ettim ki; anne olmak için doğurmak gerekmiyor. Yani içine gömüldüğümüz çukurdan kafamızı kaldırıp bakınca başka insanların da olduğunu görüyorsun... Başka insanların da yaraları olduğunu... Ben çocuksuz bir kadınım ve çevrede annesiz bir sürü çocuk var! Kimsesiz bir çocuğu evlat edineceğim.

2. KADIN Tabii ya harika fikir... Tebrik ederim! *(Sarılır)*

3. KADIN Sağ ol...

2. KADIN Durun durun durun... *(İçeriye gidip üç tane şampanya kadehi getirir)* Bunu kutlamak gerekir.

(Kadehleri doldurur) Bundan sonra kıymet bilmeyenler için fazladan mesai harcamak yok!

(Kadehini kaldırır)

İKİSİ: Yok! *(Diğerleri de kadehini kaldırır)*

1. KADIN Her güzel söze inanmak, her inandığına kul köle olmak yok!

İKİSİ: Yok!

3. KADIN Ottan boktan ayrıntılara takılıp hayatı ıskalamak yok!

İKİSİ: Yok!

2. KADIN Maziye takılıp kalmak yok!

1. KADIN Kaz gelecek diye tavuğu harcamak yok!

3. KADIN Doğal olacağız diye ahırlarda manda pisliği üzerinde hayvan gibi sevişmeyi düşlemek yok!

ikisi şaşkınlıkla 3. Kadın'a bakar)

3. KADIN Yani... fantezi olarak! Yoksa gerçekten yok öyle bir şey!

(Gülüşürler 2. Kadın tekrar kaldırır kadehini)

2. KADIN Kimseli çocukların şerefine...

1. KADIN Ve kimsesizlerin kimselerine...

3. KADIN Hiç kimseye ve herkese...

2. KADIN Şerefe...

(Üçü de kadehleri kafalarına dikerler, aynı anda indirirler. Neden sonra 2. Kadın'ın yüzü düşer...)

2. KADIN Hassssiktirr!

1. KADIN Ne oldu?

2. KADIN Hapı yuttum!

3. KADIN Ne oldu ki?

2. KADIN Öyle değil... Ben demin hapları yuttum! Yani

1. https://www.youtube.com/watch?v=5MzFT2_6oWQ
2. https://www.youtube.com/watch?v=HRLHpvUZ0E8
3. https://www.youtube.com/watch?v=MUW8wFOytiY
John Carpenter - The End
4 https://www.youtube.com/watch?v=UIev-sdxORM
5. Oğuz ATAY "Tehlikeli Oyunlar"

buraya gelmeden önce evdeki tüm hapları yuttum... Hassiktir ya ben ne yaptım!

(Ayaklanırlar)

1. KADIN Ambulansı arıyorum...

3. KADIN Aşağıya indirelim...

(İki taraftan koluna girerler. Müzik başlar rabarbalar eşliğinde çıkarlar)

3. KADIN Adam evleniyor hapı niye sen yutuyorsun!

2. KADIN Ne bileyim bir anda çok pis gaza geldim...Başım dönüyor...

1. KADIN Hayır bir de gelinlik falan konsept yapmış deli...

3. KADIN Yürü hadi yürü...

2. KADIN Elveda zalim dünya...

(Kadınlar çıkarken ışık azalır, müzik girer. Kısa bir süre müzik azalıp fona düşer ellerinde alışveriş poşetleriyle 2. Kadın girer. Kapısını açmak için anahtarı aranırken telefonu çalar.)

2. KADIN Alo... Alo? Alo konuşmayacaksanız niye aradınız... *(Sesi duyunca nevri döner)* Sen! İii iiyi... iyiyim gayet iyim. Sesini duyunca biraz heyecanlandım sadece... Ee, sen? Sen nasılsın? *(Yalandan)* Haa duydum evlenmişsin. Hayırlı olsun! *(Bir sessizlik olur)* Ee, sen niye aradın şimdi durduk yere? Evet... Hıı... Hı hı... Hıımm.. Evcil hayvanlara alerjisi var diyorsun. Ee? Köpeğini bana bırakacaksın! Ha karının alerjisi var diye senin köpeğine bakacam! Hafta sonları gelirim diyorsun... *(Yelkenleri suya indirir)* Her hafta sonu... Yürüyüşe çıkarırız...eskisi gibi! Yani olur aslında...çünkü ben de çok alışmıştım ona. Ayrılmak zor olacaktı...Böylesi ikimiz için de iyi...Yani köpek ve benim için...hı hı...tamam bekliyorum canım...ne zaman istersen... tamam. Öptüm baaaayyy!

(O içeriye girerken 1. Kadın bilgisayarın başında belirir. Kulağında kulaklık ve mikrofon...)

1. KADIN Delisin sen! O ne öyle koy onu içeri... Ya yapma

utanıyorum! Bırakır mısın onu elinden... Lütfen bak! Yaaa bana ne bana ne! Off tamam ya tamam küsme... *(Düğmelerini açarken ışığı kararır)*

*

(2. Kadın telefonla konuşmaktadır.)

2. KADIN Nasıl kurumsunuz kardeşim siz, bir çocuğu bizden mi esirgiyorsunuz? Ne demek organik sertifikası veremeyiz? Ama santraldeki arkadaş organik çocuk var mı deyince olma mı? demişti... Şimdi siz zorluk çıkartıyorsunuz... Ne demek dalga geçmiş! Bakın beyefendi ben haklarını bilen bir tüketiciyim... Alo? Alo... Alo... *(Sahne kararır.)*

SON

YUNUS EMRE GÜMÜŞ

ERKEKLER, FUTBOL VE DAHASI

Üçü Bir Arada

İki Perde

2016

KİŞİLER

1. ADAM 35 yaşında; çapkın, aşk arsızı.

2. ADAM 55 yaşında; eski kaleci, 7 yıldır evden çıkmıyor.

3. ADAM 35 yaşında; komplo teorileriyle hayatını mahvetmiş bir sosyopat.

1. PERDE

Sahnenin ortasında seyirciye bakan üçlü bir kanepe, sağda üzerinde bir laptop olan çalışma masası solda dağınık bir yatak. Üç adam da üç mekânı ortak kullanır.

Sert bir kapı çarpılma sesinin ardından 1. Adam yarı çıplak sahneye girer. Kapı olarak varsaydığımız yere giderek gidenin ardından seslenir.

1. ADAM Hoop Sezin... *(Duraksar)* yok! Selin? Yo... Sevi... seviş... Höh! Neydi bunun adı yahu! Heyyy arkadaşım bi dursana hoop... Bir dur!
(Oradan uzaklaşıp pencere olarak varsaydığımız arka tarafa koşar.)

1. ADAM Heey... Hop! Hoooww! Bak bakayım... Bak bi ne diyeceğim... *(Islık çalar)* heyy.... Şşştt! Bak hiç bakıyor mu?
(Tekrar salona dönüp dağınık evde telefonu arar, oldukça saçma bir yerde bulur.)

1. ADAM Ee, bunun numarası neydi ki! Hah *(Elindeki telefon çalar)* Alo! Alo ha sen misin şey... Yahu ne yapıyorsun sen Allah aşkına! Ne tripler ne haller onlar öyle... Hiç yakışıyor mu kocaman kadına! *(Dinler)* Yani öyle demek istemedim erişkin anlamında... Olgun yani... *(Konuyu değiştirir)* Ne olmuş yani ismini unutmuşsam hem isim dediğin nedir ki... Bizim irademiz dışında şekillenen... Efendime söyleyeyim... Ebeveynlerin kendini tatmin etmek için değil mi ama? *(Dinler)* Aşk olsun, senin gibi cici bir kızın ağzına yakışıyor mu hiç böyle sözler? Bak ne diyeceğim sen şimdi böyle "dirty talk" yapınca ben baya yükseldim burada... Hı? Akşam öyle demiyordun ama... Dön gel dün geceki fragmanın filmini yaşatayım sana... *(Dinler, bozulur)* Ne

demek yalandı? Ya bırak yeri göğü inletti çığlıkların, komşulardan en az üç tanesi "aile içi şiddet var, zavallı kadına zulmediyorlar" diye şikâyette bulunmuştur! Allahtan semt karakolunda bir namımız var da kapımıza dayanmadılar! Fake mi? Yaa bırak... Sen adını unuttum diye böyle yapıyorsun... Gerçeğiyle sahtesini ayıracak kadar seviştik çok şükür... *(Dinler)* Yok artık ona da mı laf edeceksin... Hayır yani bu küçükse senin büyük algını biz ülkece karşılayamayız şekerim! Sensin terbiyesiz. Bilim adamları bangır bangır bağırıyor "önemli olan boyu değil menşei" diye! Hem... Hem küçükse de senin yüzünden, yeteri kadar motive edememişsen demek ki yağız atlar şahlanamamış. *(Dinler)* Midilli mi! Ay götüm! Sen küçük bir şey görmek istiyorsan sutyeninin içine bak! Terbiyesiz karı! Fake de senin orgazm çığlıkların değil sincap ölüsüne dönmüş pörsük kıçın canım! *(Dinler, durağanlaşır)* Ama benim annem öldü biliyor musun! Günah yani ölmüş bir insanın arkasından bu şekilde konuşuyorsun... Alo... Alo? *(Telefona bakar)* Kapattı... *(Telefonu yatağın üzerine fırlatır, düşünceli dolanır odanın içinde, neden sonra donunun içine alıcı gözle bakar)* Yok lan... İyi işte... Daha ne olacak! *(Telefon çalınca, sevinçli)* Bak pişman oldu bumerang gibi nasıl döndü... *(Telefonu açar)* Alo... Ha sen misin anne? Yok yahu kimden telefon bekleyeceğim. Kulağın mı çınladı...

(Işığı kararırken sağ taraftaki 3. Adam'ın ışığı yanar. Bilgisayarın başındadır. Bir taraftan bilgisayar oyunu oynarken)

3. ADAM Anne saçmalama, ne kutlaması... Tabii ki gelemem! *(Dinler)* Yahu bize ne yeni yıldan bize mi geliyor. Hem bu akşam çok önemli bir işim var. Hıı çeviri işi... *(Sıkkın)* Evet anne, final bölümü... Ne demek dizi benden önemli mi... benden bile önemli... *(Kıvırır)* Yani önemli tabii dizinin sezon finali, bütün

memleket bunu bekliyor. Hee anne he o savaşlı olan. Tam on ikide yayınlanacak, ben de anında çevriye gireceğim. Hayır anne, senin evinde çalışamam... Niye mi? Yirmi yıldır o eve adım atmadığım için olabilir mi! *(Es)* Orası bana iyi gelmiyor, kötü şeyler hatırlatıyor. *(Dinler)* Anne tamam yine tartışmayalım bunları. Doktora mı? *(Es)* Gitmedim... Gidemedim vakit olmadı. Hem gitsem ne olacak hep aynı şeyi söyleyip duruyor. *(Dinler)* O ilaçları ağzıma sürmem anne, hepsi verdiği gibi duruyor öyle ağzını açmadım, bir kere aldım biliyorsun ne olduğunu... Hayır anne hayır yenisi eskisi hepsi aynı... Beynimi pelteye çeviriyor o ilaçlar, her şey silikleşiyor, benim diri olmam lazım. Niye mi? Uyumak istemiyorum anne, unutmak istemiyorum. Kontrolümü kaybetmek istemiyorum. *(Mausu hızlıca oynatır)* Ahh be öldüm! Ha? Yok yok oyunda öldüm de... Neyse ne anne... Hadi senin yeni yılın kutlu olsun, hatta sadece yeni yılın değil Kutsal Noel yortun, paskalya bayramın, Kül Çarşamban, Azizler Günün de kutlu olsun... Hadi halaluya annecim halaluya!

(Heyecanla yeni oyuna başlarken ışığı kararır. Ortadaki kanepenin olduğu bölüm aydınlanır. 3. Adam tripotun üzerindeki handy-cam'a konuşur.)

2. ADAM Siz bu kaydı izlerken, ben her zamanki gibi sizden çok uzaklarda olacağım... *(Duygusal)* Belki bir kelebeğin kanadında belki de bir tomurcuğun kıvrımlarında... *(kaydı durdurur)* Kelebek ne .mına koyim koskoca adam ya... Kelebekmiş... *(Yılgın bir şekilde kanepeye bırakır kendini, fısıltıyla bir şeyler mırıldanır, kendini hazırlar. Tekrar eski pozisyonunu alıp kaydı başlatır)* Merhabalar... *(Sinirle)* Aahh kestik! *(Kaydı durdurur)* Merhabalar ne yahu sabah şekeri gibi... *(Kendi kendine)* Şu intihar olayının en zor kısmı da bu ha veda şeysi ha... Hem sahici olacak, hem mistik olacak, duygusal olurken bilgi vermeyi de ihmal etmeye-

cek... Ulan kitabına sığdıracağım diye dünyaya kazık çaktım! *(Biraz düşündükten sonra aklına bir şey gelmiş gibi duraksar)* En iyisi hepsinin kısa bir özetini çıkarmak. *(Kendini toparlar derin bir nefes alır, dik oturur)* Kamera... Kayıt *(kaydı başlatır)* Yedi yıl önceydi. 2008-2009 sezonu...

(Tribünden kaydedilmiş sesler fonda duyulur[1]*)*

EFEKT

"Yağmurlu bir günde görmüştüm seni,
Üstünde çubuklu formalar vardı.
Bir anda tutuldum âşık oldum ben,
Hayatın anlamı siyah-beyazdı."

2. ADAM O sene iki kupa birden almıştık. Semtten çocuklarla sabaha kadar tüm İstanbul'u turladık...

EFEKT

"Ölümle yaşamı, ayıran çizgi,
Siyahla beyazı ayıramaz ki.
Stadın her yanı loca olsa da,
Sevenleri hiç kimse ayıramaz ki"

2. ADAM Sabah Melih Cevdet'in bacaklarının arasında uyandım, Şairler Sofrası Parkı'nda sızmışım. En son ne zaman bu kadar mutlu olduğumu hatırlamıyorum. O kadar mutluydum ki sabah doktor kanser olduğumu söylediğinde "olsun" dedim. *(Es)* Hiç evlenmedim, hiç çocuğum da olmadı, büyük kardeşim de bu marazdan öldü, ana-baba da yok zaten ama olsun Beşiktaş'ım şampiyon oldu ya... Ne olacaksa olsundu! Hastaneden çıkarken Beşiktaş gerçekten kanser eder adamı diyerek kendi kendime güldüm. Kemoterapiyi reddettim. Kaçınılmaz olanı karşılamak için evime döndüm. Hani böyle güzel bir şey yersin de ağzındaki tadı hiç gitmesin istersin ya... Bir daha o kadar mutlu olamayacağımı bildiğim için hazır mutluyken öylece öleyim dedim. Yedi yıl önceydi... Yedi yıldır anahtarını evde unutan çocuğunu bekleyen anne gibi ölümü bekliyo-

rum, şu kapının önüne adımımı atmadım, tam yedi yıldır... Sanırım bir tür lanete maruz kaldım; ölemiyorum... İşin laneti yaşamıyorum da... Ama bu sene kesin kararlıyım, yeni yıla ölü gireceğim!

(Yüzünde kocaman bir gülümseme belirir, onun ışığı sönerken 1. Adam'ın ışığı yanar. Bir taraftan dambılla çalışırken kulaklıkta annesiyle konuşmaktadır)

1. ADAM Anne kaçıncı yüzyıldayız allasen, ne o öyle görücü usulü gibi... Kimin kızı dedin? Oha o kadar oldu mu ya? Vay arkadaş avukat çıktı bi' de... Sidikliye bak sen! *(Dinler)* Yahu anne ben evlenecek olsam bulurum kendime. Niye ne olmuş benim bulduklarıma. Çok ayıp anne o nasıl söz öyle... Niye ben şey miyim? Hem o böyle rahat bir tiptir... Tipik mutsuz beyaz yakalı! Çok ağır başlı namuslu diyorsun! "Çirkin öpmediler diye kendini namuslu sanırmış." Kesin çirkindir o... Diyorsun! İyi tamam anne tamam... Gönder sen fotoğrafını... *(Anında mesaj sesi gelir, telefonu alıp bakar)* Anne hazırda mı bekliyordun Allah aşkına bu ne hız! *(Telefondaki fotoğrafa bakar)* Anne... Ee, bu kız... Bu kız bildiğin güzel yahu nereden düştü sizin elinize. Yahu o anlamda değil. Yani şimdiye kadar niye evlenmemiş manasında! *(Dinler, kusur aramaktadır)* Ama anne avukatmış bu çok konuşuyordur? Ağzı var dili yok da nasıl yapıyor işini bu kız? O zaman kesin vasat bi tiptir... Eziktir. Ne biliyorsun anne çok başarılı olduğunu? Dediler... Hımm... Hem sen kızın fotoğrafı nereden buldun? Annesi gönderdi! Ha siz organize çalışıyorsunuz yani... Düğün için gün aldınız mı? Hayır ben de bileyim o güne başka program yapmayayım... Ee, dalga geçilmeyecek gibi değil ki anne... *(Alıcı gözle bir daha bakar fotoğrafa)* Ama bu çok güzel ya... Sende numarası da vardır şimdi bunun. Ne demek bazı şartlarım var? Aramayacak mıyım? Neden? Aramayacaksam niye veriyorsun numarasını? Ne sırası? Ha

önce Watsapp'tan yazacağım, yazışacağız... Kaç gün? Ee, bu hesaba göre üç ayda ancak görüntülü görüşme evresine geliriz. Bana çok! *(Kendi kendine güler)* Peki İnstagram'dan ne zaman takip edebiliyoruz? Ya da Twitter'da takip için bir tarih verebiliyor musunuz? Ya asıl sen bırak dalgayı, ver hadi şu numarayı, ben işimi bilirim. Ee, tabii canım bizim de bu kadar yıllık tecrübemiz var. Ben bu kent kızlarının atomlarını bilirim, 3K 1Ç DNA'larına işlemiştir. İşte kahve, kitap, kedi bir de çikolata... Ben oradan yürürüm ver sen numarayı. *(1. Adam'ın ışığı sönerken 3. Adam'ın ışığı yanar.)*

3. ADAM İddiaya girerim aranızda psikologla en erken yaşta tanışan benimdir. Annem yeme problemimi bahane ederek beni psikologa götürdüğünde sadece üç aylıkmışım. Doktor benim yerime anneme terapi önerince yakayı kurtarmışım, sonraki karşılaşmamız ilkokul yıllarıma denk gelir. İlk psikologum okul müdürüme benziyordu. Hayır, öyle boyu posu falan değil, yani bana hissettirdiği... Size müdür beyi anlatırsam beni daha iyi anlayacaksınız. Her sabah, özellikle de Pazartesileri, elinde bileğine bağlı değneğiyle bizi kusursuz bir sıraya sokmaya çalışırdı. Elinden gelse fazlalıkları tornadan geçirerek hepimizi aynı boyda istiflerdi bahçeye. Geç anlayan uzunlar en arkada, kavgacı orta boylular onların önünde en önde de çokbilmiş cüceler. Fantastik romanlardaki büyük savaşa hazırlanan ırkları gibiydik. Cumhuriyet İlkokulu Siyah Önlüklüler Ordusu emir ve görüşlerinize hazırdır komutanım! Bir kişinin kolu sıradan dışarı çıktı mı tahta değnek omzunda biterdi. En ufak kıpırtıda küfür hakaret gırla... Göz hizasıyla altın oranı hesaplayan müdür, mükemmel uyumu yakalayınca merdivenlerin tepesine dikilip zevkle bize bakardı. O onay verince hep bir ağızdan İstiklal Marşı başlardı. Pazartesileri söylediğim hiçbir marşta kendimi özgür, bağımsız ya

da bir kahraman gibi hissetmedim. Aksine hepimiz korkunun tutsağıydık... Ne söylediğimizi düşünmüyorduk, sadece aynı şekilde söylemeye çalışıyorduk. Dur... Dur... Konu bu değildi... Psikolog diyordum... Hah işte benim psikolog da bizim müdür gibi beni herkesle aynı hizaya sokmaya çalışıyordu. Sonra anladım ki bunların hepsi böyle... Yani bütün büyükler... Ebeveynler, öğretmenler, komutanlar, patronlar, yöneticiler, polisler, siyasetçiler... Farklı bir şey dillendireni, sırayı bozanı itekleyerek tekrar kalabalığa dâhil etmeye çalışıyorlar. Herkes aynı olsun istiyorlar. Her şey birbirine benzesin. Sırayı bozanı suçlu ya da deli diye dışlayarak kalabalıktan ihraç ediyorlar. *(Birden abartısız panik havasına kapılır)* Yine çok konuştum. Allah kahretsin bir türlü dilime hâkim olamıyorum. *(Kendini affettirmeye çalışır gibi)* Ne dediğimi biliyor muyum ki... Boş boş konuşuyorum işte...
(Işığı kararır)

2. ADAM Nasıl olur! *(Fotoğrafları karıştırmaktadır)* Bir tane bile fotoğrafı yok mu bu kadının! *(Fotoğraflara bakınmaya devam eder)* Ölmeden önce, hatta intihar notundan da önce, insanın yapması gereken şeylerden biri de sevdiklerini son kez hatırlamaktır. Ama olmuyor... Ne yaparsam yapayım annemin yüzü bir türlü gözümün önüne gelmiyor. Gözlerimi kapatıp düşünüyorum *(Gözlerini kapatıp düşünür)* hafızamdaki fotoğrafından silinmiş gibi yüzü. *(Gözlerini açar)* Gerçi diğer tarafta onu görürsem hemen tanırım. Çünkü çocuklar annelerini kokularından tanırlar. Hem hepten unutmuş da değilim. Sabah kahvaltıda Turgut Uyar okumuş gibi hüzünlü bir yüzü vardı annemin, hatırlıyorum... Gözleri silinmemiş olsa, "Bir adam kötü bir alışkanlıktan başka nedir," ki der gibi bakardı. *(Kısa bir süre donuk baktıktan sonra, fotoğraflara döner)* Babamınsa sadece kaşları geliyor gözümün önüne. Her

zaman mı kızgın olur bir insan, doğum lekesi gibi bir öfke suratının hak ortasından hiç eksik olmazdı. Ne yaşamıştı küçükken ya da ne yaşayamamıştı da böyle olmuştu. Acaba onu ilk kim sevmemişti? Sonra da mı kimseler sevmemişti? Hiç mi? Zavallı hiç mutlu olmamıştı belli ki; bu yüzden de kimse tarafından sevilmemiş. Gerçi mutluluğu da fazla abartmaya gerek yok, bir şey nasıl başlıyorsa öyle gidiyor... Neticede ağlayarak geliyoruz dünyaya. *(Yine kısa bir sessizlik sonrası fotoğrafları karıştırır)* Ahh kader ortağım abim. Dünyaya geldiğimde beş adım önümdeydi... Koşar adım özensem da ona hiç kapanmadı aramızdaki mesafe... Ayak izlerine basarak yürüdüm, yolumu buldum. Ve onun yüzünden hiç yeni kıyafetim olmadı! Saçımı nasıl tarayacağımı, ne tarz müzik dinleyeceğimi, kadınlarla nasıl konuşacağımı onu taklit ederek öğrendim. Belki de bu yüzden böyle dipsiz bir yalnızlığa mahkûm kaldım. Sırf o içiyor diye sigaraya başladım. Ona özenip kanser oldum. Tek iyi tarafı Beşiktaşlı olmayı ona borçluyum... *(Duraksar)* Gerçi ben tek çocuk olsam da Beşiktaşlı olurdum ama diğer türlüsü onun daha çok hoşuna giderdi. *(Işığı kapanırken ortada dolanan 1. Adam'ın ışığı yanar. Kulaklığı taktığı telefon elindedir)*

1. ADAM Çalıyor... Hah Alo selam... Ben... Aramamam gerektiğini biliyorum ama ben yazamıyorum. Yalnız ben değil, bizim nesil böyle. Teknolojiyi duygularımızın ifade aracı olarak kullanmayı beceremiyoruz. Fotoğraflara bakmayı, videoları izlemeyi seviyoruz ama iş duygularını ifade etmeye gelince... Aslında aramadan önce denedim. Yani yazmayı denedim... Ama seni düşündükçe, yani bir fotoğrafını gönderdiler bana, muhtemelen ehliyet için falan çektirmişsin, güven veren bir ifade var yüzünde, sanki bu dünyadaki tüm iyiliğin kaynağı senmişsin gibi... Ona bakınca gramerim birbirine girdi, anadilimi unuttum. Yazamadım

ama denedim... Bak buraya da kaydettim istersen okuyayım. *(Telefondan okur)* Selam. N'aber? –Buralar kolay zaten– Ben annenin günden arkadaşı Fikriye'nin oğlu... Aslında gerçek oğlu değilim, annem ve babam ben ortaokula başladığım gün intihar edince beni ona evlatlık vermişler. Ama sağ olsun Fikriye annem beni kendi öz oğlundan ayırmadı. *(Okumayı bırakır)* yani bak işte üçüncü sayfa haberi gibi iş böyle nerelere geliyor. Hayır hayır sapık falan değilim lütfen dinle beni hepsi gerçek. İşin kötüsü de bu! Sana karşı, karşı konulamaz bir dürüstlük eğilimi içindeyim. Bunun benim için ne anlama geldiğini bilemezsin. Yani seni neredeyse hiç tanımıyorum ama bütün hikâyemi tüm utanç verici detaylarıyla sana anlatmamak için kendimi zor tutuyorum. Alo? Alo... Kapattı!

(Hayal kırıklığı ifadesi donarken ışığı kapanır aynı anda 3. Adam aydınlanır)

3. ADAM Seksenlerde öğretmen çocuğu olmak çok zordu, bilmiyorum belki hâlâ öyledir. Annemin mesleki başarısının yürüyen örneği olmak benim için çok yorucuydu. Okulun çocuklar için uygun bir yer olmadığını düşünüyordum tıpkı akıl hastanesinin deliler, hapishanelerin mahkûmlar, hastanelerin hastalar, hayvanat bahçelerinin hayvanlar için uygun yerler olmaması gibi... Ama bunları sesli telaffuz edemiyordum. Çünkü ben önlüğü her zaman ütülü olması gereken, sokakta top oynayamayan, kavga edemeyen herkes tarafından örnek gösterilen bir öğretmen çocuğuydum. Okulun sınırları nerede bitiyor ev nerede başlıyor bir türlü anlamıyordum, sürekli bir etüt hali, sadece rüyalarımda teneffüse çıkıyor gibiydim. Tek özgür olduğum yer orasıydı. İstediğim gibi davranabildiğim, kendim olabildiğim tek yerdi rüyalar... Gündüz tam zamanlı öğrenci gece ne istersem o... Herkes halinden memnundu. Ta ki o görünmez sınırlar kalkana kadar. Artık

rüyaları sadece uyurken görmüyordum. Aslında rüya görmek de değil, uyanıkken rüyada yaşıyor gibiydim, yani kafamın içinde... Bilmiyorum... Belki de sadece gündüzleri de kendim olabilmek istiyordum... bilmiyorum belki de dedikleri gibi... dedikleri gibiyimdir... Bilmiyorum. *(1. Adam'ın ışığı sönerken 2. Adam aydınlanır. Elinde bir gazete kupürü vardır)*

2. ADAM "Haftanın Kalecisi; Kova Kaleci" Mayıs'78... Ülfetspor'un kalesini koruyorum o zamanlar. Yaş 18 fişek gibi bir delikanlıyım. Nam-ı diğer uçan kaleci. Sadece kaleciliğimle değil delikanlılığımla da nam salmak istiyorum. Baba Hakkı efsanesi içime öyle sinmiş... O hafta Güneşspor'la şampiyonluk maçımız var. Ligin son maçı, yenilsek bile aramızda aşılması güç bir averaj farkı var, şampiyonluk garanti yani. Futbolun şeytan icadı olduğunu düşünen babam, maçı nereden duyduysa, gitmeyeyim diye odaya kilitledi beni. Maçın başlamasına iki saatten biraz az var. Penceredeki demir korkuluklara sımsıkı sarıldım, aklımda şampiyonluk var; bir ileri bir geri, aklımda yedek kaleci Tufan var; bir ileri bir geri, aklımda maçı izlemeye geleceğini söyleyen Müjgan var; Ah Müjgan! Bir ileri bir geri, bir ileri bir geri... Tam bir buçuk saat boyunca korkulukları bir ileri bir geri itip çektim. O gün orada öğrendim; bir şeyi gerçekten isterseniz ve kalbinizde kaybetme korkusu varsa hiçbir korkuluk sizi durduramaz. Camdan atlarken saatime baktım; maçın başlamasına on beş dakika var! Hayatımın en hızlı deparını attım. Stada girdiğimde Tufan formamı sırtına geçirmiş sahaya girmek üzereydi. Bir taraftan koşarken bir taraftan soyunuyordum, yalnız Tufan değil beni gören bütün takımın rengi atmıştı. Bir hareketle Tufan'ın sırtından formayı sıyırıp başıma geçirdim. Hoca beni durdurmaya çalıştı, şaşırdım... Sebep? Kadroda değilmişim! Hayatımın en kısa tereddüdünü yaşadım o an. Baba Hakkı olsa ne

yapardı diye düşündüğümü hatırlıyorum. Hocaya s.ktiri çekip, kaptanlık pazı bandını taktım girdim sahaya! Sahaya girer girmez gözüm tribünde Müjgan'ı aradı, buldu da... Ah Müjgan sarı sana çok yakışıyor ama ben fanatik Beşiktaşlıyım! Maç daha yeni başlamıştı ki, nasıl oldu anlamadım, ilk golü yedik. Sonra iki... üç! Müjgan sanki yeter der gibi kırmızı fularını çıkardı boynundan. Kariyerimde ilk defa aynı maçta üst üste bu kadar gol yemiştim... Ama bu işte bir tuhaflık vardı, seziyordum. Ne bizim defansta bir hayat belirtisi ne de kenardaki hocanın yüzünde mağlubiyet öfkesi, herkes halinden memnun gibiydi. Benimim dışında... Devre arasında kimse gözümün içine direk bakamıyor. Kimse sorularıma cevap vermiyor. Sadece hoca, "Sen de çok şe' yapma," gibi bir şeyler zırvalıyor. İkinci yarı yine golle başlıyor dört! Can havliyle oradan oraya atlıyordum, zemin şimdiki gibi çim de değil üstelik taşlı toprak saha... Derken beşinci golü de yiyoruz. Dirseklerimden akan kanlar eldivenimi dolduruyor ama durmuyorum, defans transit geçişlere açmış ceza sahasını altı... yedi... Ben bir o köşedeyim bir bu köşede. Canım pahasına koruyorum kaleyi... Göz ucuyla Müjgan'a bakıyorum... Ah Müjgan sanki bana bir sarılsa bütün yaralarım iyileşecek. Sekiz oluyor... Bizimkilerde hâlâ bir tık yok... Tüm takıma sinkaflı küfürler yağdırıyorum; "Oynayın ulan... Oynayın!" O an anlıyorum maçı satmış şerefsizler. Müjgan yorulmuş oturuyor. Sanki o kadar golü sen yedin Müjgan! Kale kalecinin namusudur diyerek Allah ne verdiyse uçuyorum... Dokuz oluyor... oluyor olmasına da o arada doksan tane de kurtarmışımdır ha... Artık rakibin forvet oyuncuları sıkılmış, gol attıktan sonra sevinmiyorlar bile. Savunma oyuncuları tek tek şansını deniyor, kalecileri ceza sahası dışından kalemi yokluyor. Artık her hareketleri bana hakaret! Müjgan da sıkıldı tribünü terk

ediyor. Hemen ufak bir hesap yapıyorum orada, averaj farkımız 9! Şampiyon olmaları için bir gole daha ihtiyaçları var, dakika seksen dokuz! Müjgan gitme! Takım zaten kaybetti ama ben... Ben o son golü yersem kaybedeceğim maçı Müjgan dur gitme. Asılıyorum küreklere; ayaklarım yere değmiyor, üç direğin arasında dört dönüyorum o son golü yemiyorum. Hoca kenarda çıldırıyor... Kulüp başkanı çizgide, "Futbol hayatını bitireceğim senin," diye çığlık atıyor, hoca beni değiştirmek istiyor ama çıkmam diye diretiyorum. Hakem de yemiş arpayı beş dakika uzatma veriyor beni karga tulumba alıyorlar dışarıya. Yine de o son golü ben yemiyorum. Takım doktoru beni o halde görünce hemen ambulansı çağırıyor. Bir parçalı kırığım, dört çatlağım, sayısız çürüğüm var... İki gün hastanede kaldıktan sonra taburcu olduğum gün babamdan öyle bir dayak yiyorum ki alçımı orada bırakıp kaçıyorum. 1978 yaz başı... Güneşspor averajla şampiyon oluyor o sezon, bizimkiler aldıkları parayla sahaya çim döşetip arabalarını yeniliyor, Müjgan o yıl köşedeki kuruyemişçiyle evleniyor. Benim profesyonel kariyerim büyük darbe alıyor. Hayat fena halde futbola benziyor. *(2. Adam radyonun frekansını değiştirince bir maç yayını başlar. Keyifle başına oturup dinlerken ışığı söner, 1. Adam'ın ışığı aydınlanır. Radyodan gelen sesleri duyar.)*

1. ADAM Maç mı o? *(2. Adam'ın görünmeyen sınırına giderek karanlığa)* Sesini kısın şunun be! *(Öfkelenmiştir)* Çocukluğumdan beri futboldan ölesiye nefret ederim. Çünkü futbol benim için babamla aramıza giren kara bir kediydi. Babam boğazını ekmek bıçağıyla kesmeden önce koyu bir Beşiktaş taraftarıydı. Birçok amigodan daha fanatikti ama stada gitmezdi, her maçı evde izlerdi. Öyle de bir manyaktı kendisi. Maç günleri bizim evde hayat dururdu. Tabii o zaman böyle şifreli kanallar falan yok, 90'larda herkes evinde ailesiyle izler-

di maçını. Gerçi bizim evde öyle sıcak bir aile ortamında geçmezdi o pazarlar... Maç günleri babam başka bir adama dönüşürdü. Sinirli, heyecanlı, anlayışsız, küfürbaz... Biyolojik annemle ben, maç günü söylediğimiz her kelimeye her hareketimize dikkat ederdik. Kımıldamadan, hatta nefes almadan kanepede oturur yine de takımın yediği her golden nasibimizi alırdık. Babamsa televizyonun içine girecek gibi bir öne bir arkaya gider, maç boyu oturamazdı. Oturduğum yerden onu izlerdim. Demek ki babamın bir kalbi vardı, düşündüğüm kadar hıyar bir adam değildi, bir şeyi sevebiliyordu. Sanırım Beşiktaş'ı o kadar çok seviyor ki beni sevecek yer kalmıyordu. Beşiktaş olmasa beni sevebilirdi sanki. Yani en azından bir şansım olurdu. Ama o Beşiktaş'ı sevmeyi seçti. Hem de hayattaki her şeyden çok sevdi. *(Bir anlık sessizlik)* 2 Kasım 1993... UEFA Kupa Galipleri Kupası 2.Tur Rövanş maçı. Babamın rakibi Ajax! *(Barkovizyondan sahneye maç öncesi görüntüleri düşer2 1. Adam bir süre sessizce görüntü kaynağına bakar)* İlk maçı 2-1 yenilen babam, rövanşta bir zafer peşinde... Annem her zamanki gibi maçtan önce çayı demleyip sobanın üzerine getirdi. Babam –kendi oynayacak sanki– salonun ortasında tuhaf tuhaf ısınma hareketleri yapıyor. Bir neşe içinde ki sorma gitsin. Stattaki taraftarlara olan hayranlığını abartılı şekilde ifade edip şakalar yapıyor, şarkı mırıldanıp tezahüratlara eşlik ediyor. Annem de ben de bu manzaraya alışık olduğumuz için onun coşkusuna kapılmıyoruz. Çünkü az sonra topu ilk kaybedenin sülalesine sinkaflı küfürler yağdırarak hepsini beceriksizlikle suçlayacak, biliyoruz. İlk on beş dakikada golü bulamazsa içinden bir canavar çıkacak. Maç başlıyor babam annemden çay istiyor, çayı doldurup ona uzatan anneme dur şimdi diye bağırıp kadını itekliyor. Adam tam bir dengesiz, zavallı kadın içine içine ağlı-

yor. Neyse ki dakika 19 olunca Jari Litmanen annemin intikamını alıyor. Babamda küfrün biri bin para. Gayri ihtiyari gülümsüyorum. O anda bana bakan babam yüzümde o gülümsemeyi görünce sanki golü ben atmışım gibi haykırıyor "Ne gülüyorsun lan eşşekoğlu eşek! Hoşuna mı gidiyor" Evet hoşuma gidiyor... Anneme yaptıklarından sonra babamın yenilgisinden sadistçe bir zevk alıyorum. Küme düşün inşallah!

İlk yarı böyle bitiyor. Babam Recep ve Alpay'ın yedi sülalesini öyle coşkuyla yâd ediyor ki Gordon Milne İnönü'den duyuyor; devre arasında Alpay'ı, on dakika sonra da Takoz Recep'i oyundan alıyor. Ama maalesef 72. Dakikada annemin kahramanı Jari Litmanen bir kere daha sahneye çıkıyor. Dakika 75, babam şoku henüz atlatamadan uçan Finli Litmanen ölüm vuruşunu yapıyor. Ben daha fazla dayanamıyorum ve goool diye bağırarak ayağa zıplıyorum. O an babamı görmeliydiniz! Sırtında sallanan bıçakla Brütüs'e nasıl baktıysa Sezar öyle baktı gözlerimin içine. Sonra iki kolumdan kavrayıp bir tur çevirdi kendi etrafında. Bıraktığı anda gülle gibi elinden fırlayıp sobaya yapıştım. Soba boruları yerinden çıkarak domino taşları gibi tek tek devrildi, közler etrafa dağıldı, her taraf bembeyaz duman oldu, göz gözü görmüyordu. Ben bir taraftan ağlıyor bir taraftan da bağırmaya devam ediyordum "Ajax... Ajax... Ajax..." Babam dumanın içine art arda birkaç tekme savurdu. Biri bana, biri "sus ne olur" diye yalvaran anneme denk geldi. İkimizde sustuk. O an Ajax bir kez daha konuştu. Televizyona baktığımızda Stefan Pettersson gol sevinci yaşıyordu. Babam tüplü televizyonu kaptığı gibi camdan aşağıya fırlattı. Televizyon camdan fırlayıp aşağıya düşerken ekranda sevinç çığlıkları atan kendi yüzümü hayal ettim. O yıl kupayı Ajax alamadı ama benim gönlümde Amsterdam'ın haritada kapladığından çok daha fazla yere

sahip oldu... Ajax... Ajax... Ajax...
(Sesi ışıkla birlikte Fade Out azalırken tribünden gelen sesler fonda yükselir 3. Adam'ım ışığı aydınlanır dışarıdan gelen seslere kulak kabarttıktan sonra.)

3. ADAM Bir yerde mi okumuştum neydi. Bizden çok önce yaşamış bizden çok bilge bir adam şöyle diyordu; *"Hakkı yendiğinde sesini çıkarmaya cesaret edemeyenler, bir maç sonrası aslan kesilebiliyor ve hatta can alıyor ya da canını verebiliyorsa; tribünden gelen sesler süren savaşlardaki mazlumun sesini kısıyorsa futbol afyondur!"* Sanırım o bilge orada futboldan çok daha fazlasından bahsediyor. Bize benzemeyen her şeyden nefret etmemize neden olan her şeyden bahsediyor sanki... Bilmiyorum... Emin değilim, gerçi ben bir süredir hiçbir şeyden tam olarak emin olamıyorum. Ama söyler misiniz başka hangi sevmek biçimi böylesine bir kör oluş sağlar ki... Futbolu ben de severim yoksa... Ben sadece futbolu sevme biçimimizi sevmiyorum. Hem eskiden böyle değildi... Nostalji batağına saplanmış o duygusallardan değilim ama eskiden daha edepli seviyorduk sanki... Tam olarak ne zaman bilmiyorum ama bir kırılma yaşandı, bir şeyler değişti... Şerefli ikincilikler vardı örneğin, kazanmak her şey demek değildi, her zaman iyi olan kazanmazdı ama bu onu kötü yapmazdı... Bugün belki eskiye göre daha fazla yetenekli genç var ama yetenekleri kutsanan bu zavallı gençler zamanla bencil ve yalnız birer yetişkine dönüyor. *(Es)* Okul birincisi seçildiğimde ilk hissettiğim şey büyük bir utançtı. Çünkü ikinci çok iyi arkadaşımdı ve zaferi en az benim kadar hak ediyordu. "Yarışmacı arkadaşlarla" hep yakın ilişkiler kurdum bu yüzden de hayatımda hiçbir başarıya ağız tadıyla sevinemedim. Evet biliyorum, birinin kazanması için diğerlerinin kaybetmesi gerekiyor, biliyorum ama bu kaybedenden nefret etmemizi gerektirmiyor. Çünkü bu nefret insanı

çürütmekle kalmıyor hırsla birleşince ölümcül sonuçlar doğuruyor. 94'ün 2 Temmuz'unda Andres Escobar'ın ölüm haberi gazetelere düştüğünde eminim birçok Kolombiyalı oh olsun demişti. 27 yaşındaki savunma oyuncusu Escobar'ın kariyerinde kendi kalesine attığı ilk ve tek gol ölümüne neden olmuştu. 94 Dünya kupası... Favorilerden biri olan Kolombiya tarihinin en iyi takımını kurmuştu. Bir aile gibi birbirine bağlı birleştirici bir takım. Ama dışarıda başka bir dünya vardı. İki farklı dünyada iki farklı Escobar vardı. Dünya uyuşturucu trafiğinin yanında gayriresmi olarak Kolombiya'yı yöneten meşhur Pablo Escobar birkaç ay önce öldürülmüş, Kolombiya sokakları doğan otorite boşluğuyla kaosa sürüklenmiş, polis, uyuşturucu kartelleri ve çeteler birbirine girmişti. Üç büyük uyuşturucu kartelinin en büyük kara para aklama aracı futboldu. Transfer usulsüzlüklerinin yanı sıra çok büyük bahisler oynanıyordu. Kolombiya gruptaki ilk maçında Romanya karşısında sürpriz bir yenilgi almıştı. İkinci maç Kolombiya'nın hazırlık maçlarında kolaylıkla yendiği ABD'ye karşıydı. Lanetin ilk işaretleri maç öncesinde kendi gösterdi. Orta sahadaki Rincon erkek kardeşi ailesiyle birlikte katledilmişti. Sebep? Hagi'nin 35 metreden attığı o muhteşem gol, daha doğrusu "Romanya mağlubiyeti" Tüm ailesi katledilen Rincon kampı terk etmek ister ama kaptan Escobar onu ikna eder. Tabii bu sırada tüm oyunculara sürekli ABD maçını kazanamazlarsa ailelerinin ve kendilerinin öldürüleceği tehditleri gelmektedir. Maç bu atmosferde başlar. Panik içindeki Kolombiyalılar ilk dakikalarda yüzde yüzlük bir karambolü kaçırır. Ardından ABD'nin şutu direkte patlar... 35. dakikaya girildiğinde ise Andres Escobar ve Kolombiya futbolunun kaderi çizilir. Soldan gelişen ABD atağında yapılan ortaya arkadan gelen ABD forvetinden önce müdahale etmek iste-

yen Escobar'ın dokunuşu, kaleci Cordoba'yı kontrpiyede bırakarak Kolombiya ağlarını havalandırır. Bu Andres Escobar'ın profesyonel kariyerinde kendi kalesine attığı ilk ve tek goldür. Ayrıca top filelere giderken Oscar Cordoba'nın geriye doğru iki büklüm olup çaresizce topa bakışı vardır ki... Unutulmaz! *(Söz konusu golün görüntüsü projeksiyondan 3. Adam'ın üzerine yansır[3].)* O zamanlar 14 yaşındaydım ve önceliklerim farklıydı, o maçı izlemedim ama sonrasında yüzlerce defa internetten o lanetli golü izledim. Medellin'deki evlerinde maçı büyük bir heyecanla izleyen Escobar ailesi şoktadır. Escobar'ın ufak yeğeni, golü gördüğü an annesine şöyle der; "Onu öldürecekler!" Annesi ise soğukkanlılığını korumaya çalışarak "insanlar yaptıkları bir hata yüzünden öldürülmezler" diye yanıt verir. Maalesef küçük bir çocuk bile ülkenin korkunç gerçeklerinden haberdardır. Efsane Kolombiya takımı korkudan günlerce evlerinden çıkamaz. Bu durumdan çok sıkılan Escobar maçtan 10 gün sonra kaleci Cordoba ve birkaç arkadaşıyla birlikte gittiği bir barda öldürülür. Yanlışlıkla kendi kalesine gol attığı için 27 yaşında 6 kurşunla öldürülen Escobar'ın lakabı El *Caballero del futbol* yani "Futbolun Centilmeni"ydi. İroniye bak sen. Sanırım futbolda centilmenlik adı sahibiyle birlikte o gün öldürüldü.

(3. Adam'ın ışığı kararırken 1. Adam aydınlanır)

1. ADAM Sadece anlık bir arzuyla dünyaya getirilmiş milyonlarca mutsuz çocuğuz yeryüzünde... Sevgisiz büyüyen biz milyonlar birer erişkin olduğumuzda yüzümüze ilk gülene ömrümüzü adıyoruz. Ben de başı okşanmadan büyümüş o milyonlarca mutsuz çocuktan biriyim... Annem ve babam da benim gibiydi; zavallı insanlardı. Berbat bir hayatları vardı ve sorumlusu benmişim gibi davranırlardı. Ben olmasam ayrılıp kendi hayatlarını yaşayabileceklermiş gibi, ben olmasam

babam daha iyi bir işte çalışıp annem kariyer yapabilirmiş gibi. Ben olmasam her şey çok daha güzel olabilirmiş! Gibi... Bir bakıma yoktum aslında... Yani en azından on üç yaşıma kadar görünmez olduğumu sanıyordum... İlgi çekmek için yaptığım yaramazlıklara bile kızmazlardı. Onlara göre bu benim varoluş sebebimdi. Ne de olsa hayatlarını mahveden kötücül bir cüceydim... Annem ve babam evrendeki en mutsuz çiftti. Bence evrendeki bütün negatif enerjinin kaynağı bizimkilerdi. Istırap dolu, berbat bir hayatı paylaşıyorlardı. Ben de bundan payıma düşeni aldım. Hiç unutmuyorum, bir çocuk bunu nasıl unutur ki, bir gün annem beni ekmeğe gönderdi döndüğümde kapıyı açan babam "kime baktın" diye sordu! Şanslarını denedi... Bir keresinde de kapıyı hiç açmadı. Saatlerce sokaklarda dolandım. Daire kapısının önünde bütün bir gece bekledim. Babam sabah işe gitmek için kapıyı açtığı anda mermi gibi içeriye fırladım. O an yüzlerinde beliren hayal kırıklığı bana bakarken kullandıkları bir lens gibi hep gözlerindeydi... Yine de vicdanlı insanlardı. İsteseler kaza süsü verip rezil yaşantıma son verebilirlerdi ama bunu yapmadılar. Bunun yerine bu dünyada bir fazlalık olduğuma beni ikna edip intihar etmem için beni mutfakta ya da balkonda oynamaya teşvik ederlerdi... Ortalığa kesici aletler bırakıp şekerleme kutularının içine uyku hapı doldururlardı. Yine de kötü insanlar değillerdi sadece ikisi de benden nefret ederdi. On yaşıma kadar bütün çocukların kazayla dünyaya geldiğini sanırdım. Çünkü anneme dünyaya nasıl geldiğimi sorduğumda "kazayla" derdi. Sonra nasıl diye sormayı bırakıp neden diye sormaya başladım. Neden ulan neden? Neden dünyaya getirdiniz beni! Madem sevmeyecektiniz neden?

(1. Adam'ın ışığı sönerken 3. Adam'ın ışığı aydınlanır.)

3. ADAM Babamın öldüğü geceyi hiç unutamıyorum.

Tabii... Tabii ki hiç kimse babasının öldüğü geceyi unutmaz ama... Benimki başka. Babası ölenler bilir; hep söylenmemiş bir şey kalır geride... Yine de onlar da anlayamaz beni çünkü hiçbirinin babası iyi bir adam olduğu için ölmedi. Benimki iyi bir adam olduğu için öldü! Mesaisi bitmiş eve gelmişti. Pencereden izliyordum onu, her zamanki yerine her zamanki gibi özenle park etti, anneme geldiğini söyledim yemeği ısıtmaya başladı, babam arabadan çıktı kapıları kilitlemek üzereyken 3.kattaki Faik abi geldi yanına, bir şeyler konuştular, babam bana baktı, son kez baktığını bilmeden, göz kırptı sanki ya da bana öyle geldi... Faik abiyle birlikte tekrar bindiler arabaya. Anneme babam geri gidiyor dedim, şaşırdı kadıncağız bir anlam veremedi, bir şey mi unuttu acaba... Telefona sarıldı babamın cebini aradı. Konuştular. Telefonu kapattıktan sonra "kibarlıktan ölecek bu adam" deyip gülerek anlattı; Faik abi babamı arabaya binmiş gidiyor sanmış "yolunun üstü beni de kavşağa kadar bırakıver abi" diye rica etmiş. Babam da ses etmemiş. Onu gideceği yere bırakıp geri dönecekmiş... *(Es)* Dönemedi. Faik abiyi bıraktığı yerde karşı şeritten kopup gelen araç üstüne çıkmış. Fren izleri hâlâ durur o kavşakta. Duramamış, konserveye çevirmiş içinde babamın olduğu arabayı. Oracıkta ölmüş. Sarhoşmuş diğer adam, adını bile hatırlamıyormuş. Kaza olunca Faik abi de gideceği yere zamanında ulaşamamış... Offf... Kime kızayım? Adını bile unutacak kadar içip sarhoş direksiyona geçen adama mı? Yoksa onun böyle içmesine neden olan muhtemel kadına mı? Ya da siktir olup bir taksiye binmek yerine babama ricada bulunan Faik abiye mi? Yoksa hayır demeyi bilmeyen babama mı? Yok.. Yok yok yok... Yok hiçbirine kızmıyorum, hepsi kendi tabiatının gereğini yaptı... Babam da. Ama tam da annemin dediği gibi kibarlıktan öldü benim babam. Sanırım arabaya bin-

meden önce göz kırpmıştı... Ya da bilmiyorum ben öyle sandım. Babam iyi bir adamdı ve tek suçu buydu! Yo yo yo öyle düşündüğünüz gibi bana iyi bir örnek falan olmamıştı. Aksine ben işte o gece yemin ettim; iyi bir adam olmayacağıma. Bana sorsalardı ben arkasından iyi konuşulan ölü bir baba değil evin içinde oturan yaşayan kanlı canlı bir baba istedim. Offf ya neyse ne... Adam iyiydi ve cezasını da gördü işte... Ben de şimdi oturmuşum burada... Kendi kendime... *(Es)* Şairin dediği gibi işte... "Anneler erken, ölümlerine yakın sevilir babalar..."

(Işığı kararır. Fonda "Tamirci Çırağı"nı duyarız ışığı yandığında 2. Adam antika bir radyonun başında bir fotoğrafa bakmaktadır. Şarkının sözleri girince radyonun sesini kısarak öne geçer.)

2. ADAM Ah Müjgan... Bu intihar notunda sana ayrı bir parantez açmak gerekir. Hatta ne parantezi koca bir paragraf feda etsek yeridir. Müjgan'ın bizim semtteki varlığı ender gelişen Osasuna atakları gibiydi... Yani bizim semtin başına daha önce Müjgan kadar güzel bir şey gelmemişti. Elektrik dâhil... Sanki kırk yıldır ekonomi olsun diye karanlıktaydık da Müjgan gelince elektrik faturasına şaşırmaya başladık. Bütün yaşıtlarım o derece elektrik alıyordu Müjgan'dan... Ben hariç değil. Babası maliyede memurdu, kader bu ya bizim oraya çıkmıştı tayini, semte taşındıklarında Müjgan on beş doğum gününü geride bırakmıştı. Bense o zamana kadar hiç mum üflememiştim... O neyse ben o değildim yani, o nereden geliyorsa ben oraya hiç gitmemiştim. Ortak noktalarımız yok denecek kadar hiçti. Müjgan'ın babası lokalden arkadaşlarıyla gittiği pavyonda dansözün göbeğinden üzüm yediği sırada benim babam annemin soyup uzattığı portakalı ekşi bulup küfür ediyordu. Onun annesi konkene gidiyordu, benim annem güne. O yazın Altınoluk'ta gündüzle-

ri bronzlaşıp akşamları kulüpte alkolsüz kokteyl içiyordu. Ben gündüzleri Maslak oto sanayide kaportacıda çalışıp akşamları Abbasağa Parkında şarap içiyordum. Farklı dünyaların insanlarından doğan farklı çocukların DNA'ları kadar farklıydık. Bu da ona aşık olmam için yeterliydi... İlk iki yıl Müjgan da semtteki diğer kızlar gibi varlığımdan habersizdi. Bense onun hakkındaki her şeyi, en ufak detayına kadar biliyordum. Görünmez olmanın faydaları... Neden sonra bir gün, bizimkilerin gazına gelip, karar verdim karşısına çıkmaya. Gece hiç uyumadım, sabaha kadar aynanın karşısında prova yaptım. O gece fark ettim ki; ona olan duygularımı ifade etmek için Türkçem yetersizdi... Sanki 29 harften fazlası olsa duygularımı çağlayan gibi coşturacaktım... Sabah ilk iş bir şişe limon kolonyasını kafamdan aşağıya boca edip Müjgan'ın evinin yolunu tuttum. Bilmiyorum kaç saat bekledim... Öğleye doğru Müjgan kapıda belirince hafızam silindi. Müjgan önde ben arkada çarşıya kadar yürüdük. Günlerden Cumartesi, programa göre Müjgan Matematikçi Mithat Hoca'ya özel derse gidecek... Ama Müjgan manifaturacının oradan sağa dönmesi gerekirken sola dönüyor, sonra bir köşede durup biraz bekliyor. Kırmızı bir otomobil Müjgan'ın önünde duruyor. İçinden Güneşspor'un forveti Alp çıkıp Müjgan'a sarılıyor... Alp'in babası Belediye Başkanı, Alp iyi beslenmiş, Alp uzun boylu, Alp'in saçları şampuan reklamlarındaki gibi... Alp tam bir orospu çocuğu! Koca bir taşı yerden kaptığım gibi kırmızı arabanın camına odaklarken... İşte o an... Arabaya binen Müjgan'la ilk defa göz göze geldik. Ah Müjgan bu nasıl bir bakış! Sanki gözlerinden fırlayan görünmez iğneler gözbebeklerime saplanıyor! Avucumun içinde sıkıp un ufak etmek istiyorum elimdeki taşı. Korkuyla karışık bir şaşkınlık var Müjgan'ın gözlerinde. *"Ah Müjgan o Alp iti üzer seni, kıymetini bilmez senin. Bir tek ben hak*

ettiğin gibi severim seni..." der gibi bakıyorum Müjgan'a! *(Öylece donup bakar)* Müjgan iç sesimi duymuyor, Müjgan beni anlamıyor. *(Bir süre susar)* Sonra... Alp iti Müjgan'ı bir iki kurcalayıp başka bir aşka transfer oluyor. Garibim Müjgan haftalarca evden çıkmıyor, bir yıl sonra da köşedeki kuruyemişçiyle evlenip üç çocuk yapıyor. Ah Müjgan sen karışık çerezde en önce biten Antep gibisin, bense acı çıkan son kabak çekirdeği! *(Işığı kararır...)*

3. ADAM Hayatımda sadece bir kadına âşık oldum. Zaten gerçek aşk hayatı boyunca insanın başına sadece bir kere gelirmiş. *(Duraksar düşünür, şüpheye düşmüştür)* Çok uzun zaman oldu gerçi... Gerçek olup olmadığını bile hatırlamıyorum. Bir kitapta falan mı okudum yoksa ben mi yaşadım emin değilim. Belki de bir filmdi... Ama yok sanmıyorum böylesi acıklı bir hikâye hiçbir yazarın aklına gelmez. O zamanlar böyle değildim, yani dışarıya çıkabiliyordum, insanların içindeydim... Büyük bir şirketin yazılım departmanında stajyerdim o da halkla ilişkilerde çalışıyordu. Ben 19 yaşındaydım o otuza merdiven dayamıştı. Önce yemekhanede uzaktan selamlaşıyorduk, sonra bir iki kez asansörde denk geldik ama ilk defa kahve otomatının başında duydum sesini; "Bozuk paranız var mı acaba?" Bozuk param yoktu! Hiçbir şey söylemeden arkamı dönüp koşmaya başladım, bizim kata çıktım, masamın çekmecelerini hızlıca kontrol ettim yoktu, sonra kalemlik geldi aklıma bazen bozuklukları onun içine atarım... Ama Allah kahretsin onun içinde de yoktu! Cüzdanımdan on milyon çıkarttım –o zamanlar milyondu– çaycı Rıfat abide hepsini bozdurup soluğu kahve otomatının başında aldım... Gitmişti. Bir avuç bozuk parayla gün boyu onu aradım. Hiçbir yerde yoktu. Acaba hiç olmamış mıydı? O şüpheyle evin yolunu tuttum. Ağustosun ortası hava berbat sıcak,

içimi kemiren şüphe uyumama izin vermiyordu, gece yarısından sonra daldığımda korkunç rüyalar gördüm. Sanki içimdeki şüphe kabarıp taşmış, şehrin sokaklarında kızgın bir alev nehri gibi dolanıyordu, lavdan bir yılan ara sokaklarda çoğalarak çağlıyor, apartmanları tırmanıp camlardan içeriye akıyordu... İnsanlar çığlık çığlığa haykırıp yardım istiyordu! Ağlayarak uyandım! Tuhaf bir koku vardı havada, sanki hâlâ aynı kâbusun içinde gibiydim. Sabah herkesten önce geldim işe. Bilgisayarın başına geçip insan kaynaklarının kayıtlarını taradım. İşte oradaydı; Nazlı Hanım. O soyadı yüzünden herkes ona mesafeli davranmak zorundaydı. Hazır başlamışken biraz daha araştırma yaptım hakkında. Maillerini hackledim; duyarlı ve yardım sever biri, ICQ yazışmalarını okudum; şakacı aynı zamanda zeki de. Artık varlığından emin olduğuma göre yarım kalan işimi tamamlayabilirdim. Halkla ilişkiler katına çıkıp masasını buldum. Bozuk parayı görebileceği bir yere bırakıp zafer kazanmış bir komutan edasıyla oradan ayrıldım. Gün boyu kahve otomatını görebileceğim bir yere sotelenip bekledim. Gelmedi. Ne Nazlı ne de diğerleri... O gün on binlerce insan işine gidemedi. Gece gördüğüm bir rüya değildi. 99 yılı Ağustos ayın 17'si... Dün gece görünmez bir yılan şehrin tüm sokaklarını dolaşıp on binlerce kişiyle birlikte ilk ve tek aşkım Nazlı'yı da toprağın altına çekti...

(Işığı kapanır, ışığı yandığında 1. Adam elindeki telefona mesaj yazmaktadır. Bir taraftan da yazarken sesli okur.)

1. ADAM "Anladım ki kalbime giden damarlar senden başkasına tıkalı! Senin dışında her şey bana anjiyo girişimi... Diğer kadınlar basit birer stent!" Gönder... *(Bir gözü telefonun ekranında sabırsızca bekler biraz)* Çift tik... Aha valla gördü, mavi tik de oldu! *(Heyecanla bekler)* Eee, niye cevap vermiyor ki? Arama dedi yazıyoruz ona da cevap vermiyor! Dur bi' tane daha yaza-

yım *(Yazarken bir taraftan okur)* "Emojilerin duygusal sığlığına sıkışmış o insanlardan değilim affet! Utanan maymun yapmıyorum bağışla beni! Arıym mı?" Gönder... *(Ekrana kilitlenmiştir)* Allah Allah niye tek tık kaldı ki bu... Ulan yoksa... Hay bin kunduz! Hayatımda ilk defa bir kadın evişmeden önce engelledi beni. *(Bir şey fark etmiş gibi)* Çok tuhaf... Onunla sevişmeyi hiç aklımdan geçirmedim, insan gerçekten sevince böyle mi oluyor acaba? Onda beni çeken bir şey var, sanki onun bile henüz farkına varmadığı bir şey. Sanki benimle birlikte olursa hatırlayacağı bir giz... Sanki bir o daha var ondan içeri. Sanki aradaki o kapının anahtarı benmişim gibi... Sanki... Sanki o diğerlerinden farklıymış gibi... Hani şu sürekli bir klibin içinde yaşadığını zanneden kadınlardan. Tartışınca uzaklara dalan, sessizliğe gömülen, sorduğunda, "Hiç... Düşünüyorum sadece," diyen ama o esnada sadece vicdan azabı çekmen için sana zaman veren kadınlardan değilmiş gibi. O mıymıntı memnuniyetsizlerden, görgüsüz dangalaklardan, kıytırık bencillerden, asalak yalancılardan, müzmin güvensizlerden, kıtıpiyoz şikâyetçilerden değilmiş gibi. Yani öyle olmadığına dair güçlü bir sezgi var içimde. Beni kınayabilirsiniz... Kim olsa kınar. Yani başkası yapsa ben de kınardım. Hiç tanımadığın bir kadına birkaç saat içinde böyle bağlanamazsın derdim. Sadece bir fotoğrafını gördün; basit bir objektife öylesine savurduğu sıradan bir bakış... Sonra kısa bir telefon görüşmesi; sipariş verirken kullandığı gündelik ses tonu... Ama işte öyle değil. Yani öyle olmuyor. İnanın bana bu ne egoları fazla şişkin bir adamın reddedilişinden ne de sevgiye aç bir çocuğun beklentilerinden kaynaklanıyor. O kadın benim kaderim. Hissediyorum bunu! Onu düşününce arı kovanı yutmuşum gibi hissediyorum; karnınızda binlerce arının kanat çırptığını düşünün. Gözlerimi kapatınca düğün fotoğrafımız geli-

yor gözümün önüne, onu düşününce önümde sonsuz bir halay uzayıp gidiyor. Daha fazla kanıta ihtiyaç var mı? *(Mesaj sesi gelince heyecanla telefonu bıraktığı yere gider.)* İşte bu be! Vallahi de ondan... *(Mesajı okur)* "Hayatımda biri var." *(Yıkılır.)*

(1. Adam aydınlıkta donmuşken 2. Adam'ın sesi duyulur)

2. ADAM *(Şarkıya başladıktan biraz sonra ışığı yanar)* Ne olur söyleyin sevenler bana... Ayrılmak kanun mu aşk kitabında El ele tutuşup gülmeden daha Terk etmek kanun mu aşk kitabında.

(2. Adam efkârla salınırken 3. Adam nakaratı girer)

3. ADAM *(Nakarata başladığı anda ışığı yanar)*

Ümitlerim kırıldı bitti
Hayallerim yıkıldı gitti
Bu dert beni benden etti
Sevdim, sevdim bak ne hale geldim

(Şimdi sahne ful aydınlıktır, üçünün de ışığı ilk defa aynı anda yanmaktadır.)

1. ADAM *(Bıraktığı duygudan devam eder)*

Her seven sonunda düşüyor derde
Bu aşk kitabının yazanı nerde
Bir âşık inandı çok sevdi diye
Terk etmek kanun mu aşk kitabında

HEP BERABER *(Üçü birden aynı anda haykırırcasına söylerler.)*

Ümitlerim kırıldı bitti
Hayallerim yıkıldı gitti
Bu dert beni benden etti
Sevdim, sevdim bak ne hale geldim.

(Şarkıyı bitirdikleri anda yere çökerler ve sahne kararır.)

2. PERDE

Sahne aydınlandığında 1. Adam yine telefonla konuşmaktadır.

1. ADAM Hayatımda biri var dedi anne! Gayet net duydum. Başka hangi anlamda söylemiş olabilir allasen! Başka anlamı var mı bunun. Anne yeter! Anne tamam! Anne boş ümit verme artık bana! Hayır efendim ben daha iyilerini hak etmiyorum. Hak ettiğimi yaşıyorum işte... *(Es)* Kendi öz annem babam sevmedi be beni, elin kızı niye sevsin? Ben kimsenin sevgisini hak etmiyorum. Seninkini de... Bu biçim söz! Hem seninle beni bağlayan şey sevgi değil anne vicdan. Sen beni sevmiyorsun bana acıyorsun. Tıpkı hikâyemi bilen diğer herkes gibi. Anne şarjım bitiyor. Sonra konuşalım.
(Telefonu kapatıp fırlatır, kadını bir duygusallık çökmüştür üzerine neredeyse kendini yatağa atıp dövünerek ağlayacak ışığı yanan kafasında kırmızı yılbaşı kukuletasıyla 2. Adam kanepesindedir. Sehpadaki not kâğıdına yazmaktadır. Bu sırada 1. Adam'ın da ışığı hâlâ *yanmaktadır.)*

2. ADAM Ölümümden ben dâhil kimse sorumlu değildir. Çünkü yaşamak denen şey zamana yayılmış bir intihar biçimidir. *(Yazdığına bakar)* Vay be süper oldu... Tribün için marş yazarken edebiyatı geliştirmişiz.
(2. Adam tekrar yazmaya koyulur. Onun da ışığı sönmez 3. Adam da aydınlanır)

3. ADAM *(Etrafı düzenlerken)* Annem hep, "Bilinçaltına itiyorsun, itme çocuğum. Kanser olursun..." derdi. Hâlâ da der. Halının altına süpüre süpüre sonunda ben de kaptım marazı; ruh kanseri oldum. *(Saatine bakar)* Oo, saat bayağı ilerledi. Çalışmak lazım... Bakalım tor-

rente düşen bir şey var mı?

(Bilgisayarın başına geçer. 2. Adam intihar notunu süslemekle meşguldür bu sırada 1. Adam aklına bir şey gelmiş gibi birden yatağında doğrulur)

1. ADAM Kesin lezbiyen... Vallahi de lezbiyen billahi de lezbiyen! Tabii ya... Hayatımda biri var dedi! Bir adamdan bahsetmedi ki. *(Kendi kendine anlamsız bir zafer dansı yapar. Sonra birden durur)* Ama emin olmam lazım... *(Telefonu bulur)* Hayda... Şarjı bitmiş. Nerede ki bu kablo...

(Aramaya koyulur. 2. Adam elindeki Revolver'i temizlerken masanın üzerindeki hoparlörü açık telefonu duyarız)

TELEFON SES Alo fetva hattına hoş geldiniz. For Engilish press five. "Caiz midir?" sorularınız için 1'e, "Orucu bozan şeyler" için 2'ye, "Boy abdestiyle" ilgili sorularınız için lütfen 3'e basınız... Operatöre bağlanmak için lütfen bekleyiniz...

2. ADAM Bekliyoruz...

TELEFON SES Selamın Aleyküm...

2. ADAM Aleyküm selam hocam, ben size şeyi danışacaktım... *(Heyecanlı)* Bir insanın... Nasıl desem eıı... Yani... Kendi kendisini...

TELEFON SES *(Keser)* Zevk için olursa haramdır! Sükûnet bulmak için olursa caiz, zina tehlikesi varsa vacip olur. Lakin uykuda kendiliğinden zuhur etmişse günahı yoktur. Her durumda da gusül abdesti şarttır.

2. ADAM Yok hocam siz beni yanlış anladınız. Ben kendi kendini derken öldürmek gibisinden... Yani kendini intihar etmek... Ölüme yatmak gibi...

TELEFON SES İntihar en büyük günahlardan biridir ve dinimizce yasaklanmıştır.

2. ADAM Aslında hocam ben de biliyorum günah olduğunu, göze de aldım ama böyle bir durumda prosedür tam olarak nedir? Onu öğrenmek istiyorum. Yani diğer tarafta...

TELEFON SES Hadis-i şerifte buyuruyor ki: Bir şeyle canına kıyana ahirette o şeyle azap edilir.

2. ADAM Hımm... O zaman hap atayım ben. Ama ben hap içemiyorum ki, midem bulanıyor! Yine en iyisi silah... *(Birden aklına gelmiş gibi)* Peki hocam... Şimdi siz cehennem garanti diyorsunuz, eyvallah ama benim diğer tarafta görmek istediğim birkaç kişi var. Şeref Bey, büyük başkan Seba, Baba Hakkı, sonra kardeşim Optik... Siz daha iyi bilirsiniz ama cennette bir locaları olmalı. Kısa bir süreliğine de olsa bir bakıp çıkamaz mıyım? *(Dinler ses yoktur. Telefonu eline alıp kulağına götürür)* Alo hocam orada mısınız? *(Yüzü değişir)* Aa bu sözler bir din adamına yakışıyor mu hiç. Hani küfür günahtı? Tek bize mi günah? Siz muaf mısınız? Kapattı... Allah Allah niye kızdı ki şimdi bu? Kesin Fenerli... *(İşine devam eder)*

3. ADAM İşte bu... Yeni bölümün İngilizce altyazıları yayınlanmış. *(Saatine bakar)* Melekler Fasion Show başlamadan yetiştirirsem süper olacak...

1. ADAM Ulan nerede bu lanet şarj aleti. *(Aranırken üzerine basar)* Hay bin kunduz! Hah işte burada...

2. ADAM Eveettt... Bana ayrılan sürenin sonuna geldik. Yapımımda ve yaşamımda emeği geçen herkese sonsuz teşekkürler. Esen kalın...

(2. Adam şakağına silahı dayar 1. Adam prize şarj aletini sokmak üzeredir 3. Adam bilgisayarın başındadır. Bir anda elektrikler kesilir.)

RABARBA *(Karanlıkta)* –Hayda... –Elektrikler gitti! –Ne oluyor yahu? –Tam zamanında anasını satayım... *(1. Adam bir mum yakar, 3. Adam küçük bir ışıldağı ya da feneri açar, ikisi de seyirciye doğru birkaç adım öne çıkarlar.)*

1. ADAM Şu hale bak tüm şehirde gitmiş.

3. ADAM 21. yüzyılda elektrik mi kesilir yahu. Hem de bu şehirde, hem de yılbaşında... Ulan hem de dizinin çevi-

risini yapacağım zaman!

(2. Adam'ın dairesinde jeneratör devreye girer.)

2. ADAM Ulan vaktinde eşek yüküyle para verdim şu jeneratöre bir kere elektrik gitmedi. Şimdi ben gidiyorum, jeneratör devreye giriyor. Yoksa kaderimin bir oyunumu bu?

(1. ve 3. Adam iyice sahnenin önüne gelmişlerdir. Etrafa bakınırlar bir süre sonra birbirlerini fark ederler.)

1. ADAM Merhaba... Sizde de yok galiba elektrik.

3. ADAM Yok... Tüm şehirde gitti.

1. ADAM Yılbaşı gecesi olacak şey değil...

3. ADAM Benim de çalışmam gerekiyor.

1. ADAM Telefonunuzu kullanabilir miyim acaba? Benimkinin şarjı bitti, çok önemli bir görüşme yapmam gerekiyor da...

3. ADAM Şarjınız olsa da durum değişmez... Telefonlarda sinyal yok.

1. ADAM Nasıl olur! Elektrik kesilince telefonlar her zaman çalışır.

3. ADAM Sanırım dünyanın sonu geldi.

1. ADAM Şimdi olmaz! Cevabını bulmam gereken bazı sorular ondan sonra koparsa kopsun kıyamet.

(3. Adam şaşkın bakarken 2. Adam'ın evinden gelen ışığı fark ederler.)

3. ADAM Şuraya baksana... Şu dairede ışık yanıyor. Jeneratör var sanırım.

1. ADAM Belki ev telefonu da vardır... Bir kapısını çalsak mı?

3. ADAM O dairede oturan adam çok tekin bir tip değil bence. Buraya taşındığımdan beri dışarıya çıktığını görmedim.

1. ADAM Valla ben dört yıldır bu apartmandayım seni de ilk defa görüyorum.

3. ADAM Ben de... Çok fazla dışarıya çıkmam, mecbur kalmadıkça.

1. ADAM Ee, gördün mü bak! Normal değiliz hiçbirimiz!
3. ADAM *(Düşünür)* Ben laptopu kapıp geliyorum.
1. ADAM Ulan gerçekten de komşu komşunun elektriğine muhtaçmış ha!
(3. Adam mumu üfler 2. Adam feneri kapatır. Ortadaki 2. Adam'ın ışığının derecesi artar.)
2. ADAM *(Yukarıya bakarak)* Bana son bir şans daha verdiğinin farkındayım... Ama sanırım ben şansa inanmıyorum. Tabii bunda bana tanıdığın ilk ve tek şansın sonuncusu olmasının da payı var. Hem yaşamamı gerektirecek hiçbir şey kalmadı, sevdiğim ve beni seven herkes gitti... Takım da iyi gidiyor, böyle giderse bu sene şampiyon olurlar, stat da bitti sayılır yani onun da bana ihtiyacı yok artık... Tadında bırakmak lazım ama... Değil mi? *(Cevabı beklemeden silahı alnına dayar. Tetiği çekeceği anda kapı çalar. 2. Adam şaşkınlığını atlatınca yine kafasını yukarıya kaldırır)* Şaka anlayışın bu mu? Yedi yıldır kapım yanlışlıkla bile çalınmadı! Şimdi... Tam da... *(Tekrar silahı kararlı bir şekilde şakağına dayar. Kapı çalmaya devam eder)* Rahat bırakın beni... *(Kapı çalmaya devam edince sinirle kalkar, elinde silahla arkaya gider)* İnsanın ağız tadıyla ölmesine bile müsaade etmiyorlar... Geldiim! *(Kapıyı açınca 1. ve 3. Adam içeriye girer. Elindeki silahı görünce ellerini havaya kaldırırlar)*
3. ADAM Ben sana iyi bir fikir olmadığını söylemiştim.
1. ADAM Lütfen... Lütfen sakin olun biz ışığınızın yandığını görünce...
2. ADAM Ne istiyorsunuz?
3. ADAM *(Elindeki bilgisayarı kaldırarak)* Sadece biraz elektrik.
1. ADAM Belki bir de telefon...
2. ADAM Bakın gençler... Ne içtiniz bilmiyorum ama ben hiç olmadığım kadar ayığım ve şu anda kapımda görmek istediğim tek kişi Azrail!

1. ADAM Abi Azrail'i falan niye karıştırıyorsun aziz mübarek yılbaşı akşamı...
3. ADAM Biz sadece varsa fazla elektriğini alacaktık.
1. ADAM Tabii abi, böyle silaha falan hiç gerek yok yani...
2. ADAM Geçin bakalım siz şöyle içeriye.
(1. ve 3. Adam birbirlerine bakar. İçeriye girmek istemez)
3. ADAM Aslında biz uzatma kablosuyla...
2. ADAM Uzatma... Geç şöyle...
(Çaresiz geçerler içeriye elleri havada geçip kanepeye otururlar. 2. Adam karşılarına gelir)
2. ADAM İndirin canım ellerinizi bu sizin için değil, benim için...
3. ADAM Yoksa siz...
2. ADAM Evet! Siz kapımı yumruklamadan önce kendimi öldürmekle meşguldüm.
1. ADAM Yapmayın ama değer mi?
2. ADAM Neye değer mi?
3. ADAM İşte ne için kendinize kıyacaktıysanız ona...
2. ADAM Siz niye üçüncü sınıf tiyatro oyunlarındaki gibi birbirinizin lafını tamamlıyorsunuz ki! Doğru düzgün konuşsanıza!
(Elinde salladığı silahı onlara doğrultur. Gerilirler. İkisi de ellerini tekrar kaldırır)
3. ADAM Aman diyeyim şeytan ateşler. *(Kendisine dönük namlunun ucunu parmağıyla iterek 1. Adam'a çevirir)*
1. ADAM *(Namlunun ucunu iterek uzaklaştırır)* Böyle hemen pes etmek olur mu? Hepimizin güneşi bir yerlerde gizleniyor... Biliyorum... Bir gün elbet doğacak!
2. ADAM Nereye doğacak lan 60'a merdiven dayadım, Müjgan ölmediyse çoktan kadınlıktan emekli olmuştur.
3. ADAM Müjgan kim abi?
2. ADAM Uzun hikâye... Bırak şimdi Müjgan'ı. Asıl siz kimsiniz?
1. ADAM Ben koridorun başındaki dairede oturuyorum.

3. ADAM Ben de sonundaki...
(Adam, 3. Adam'a ters bakar. 3. Adam pardon der gibi bir işaret yapar)
2. ADAM İyi de benden ne istiyorsunuz?
3. ADAM *(Parmak kaldırarak söz ister)* Ben şöyle açıklayayım. Ejderhaların Dansı dizisini mutlaka duymuşsunuzdur. *(İkisine bakar tepki alamaz)* Amerika'da çok ünlü bir dizi. Bizde de baya fanatikleri var.
2. ADAM Eee?
3. ADAM Hah. İşte ben o dizinin altyazılarını çeviren kişiyim. Dizi bittikten sonra altta görmüşsünüzdür belki çeviren JudgeOfNights_34 diye...
1. ADAM *(Dalgacı)* Vaay demek o sensin ha?
(3. Adam ironiyi anlamaz gururlanır.)
2. ADAM Cacof ney?
3. ADAM Judge of Nights abi... Gecelerin yargıcı manasında... 34'de İstanbul zaten.
1. ADAM *(Bastırarak)* Gecelerin Yargıcı 34 benim komşum ha? İnanamıyorum!
2. ADAM Ulan tamam da tüm bunların benimle ne alakası var!
3. ADAM İşte oraya geliyorum abi. Bu gece yarısından sonra Dance With Dragon'un sezon finali yayınlanacak. Bütün memleket nefesini tutmuş aylardır bu anı bekliyor. Çeviri için geçtim bilgisayarın başına bir baktım dosya torrent'e düşmüş bile... Tam dosyayı indirdim, çeviriye başlayacakken elektrik kesildi. Sizin dairede ışığın yandığını görünce...
2. ADAM Gidip kapısına dayanayım dedin öyle mi... Hayatımda daha geri zekâlıca bir bahane duymamıştım inan! *(1. Adam'a döner)* Senin bahanen ne? Sen de Sineklerin Tanrısı'nı Elfçeye mi çevireceksin?
1. ADAM Yok benim durumum biraz daha ciddi, hatta hayati... Benim beni reddeden kadının lezbiyen olduğundan emin olmam gerekiyor.

2. ADAM *(3. Adam'a)* Lafımı geri alıyorum, beterin ötesi varmış. Oğlum siz kafayı mı yediniz? Bunlarla mı uğraşıyorsunuz? Bunlar mı sizin "çok" ciddi sorunlarınız? *(İkisi de gayet ciddi başını sallar)* Oğlum siz şaka mısınız? Siz gelmeden önce kafama sıkıyordum diyorum lan!

1. ADAM Ya aslında ben geldiğimden beri soracağım da çekiniyorum. Çok özel değilse neden intihar?

2. ADAM *(Ezberden)* Çocukluğumdan beri intihar benim için bir tutkuydu... *(Sinirlenir)* Lan dalga mı geçiyorsun sen benimle! Geçmiş karşıma röportaj yapar gibi soruyor! Asıl ben sana sorayım sen niye yaşıyorsun?

1. ADAM Bilmem hiç düşünmedim.

2. ADAM İşte cevap! Düşünmediğin için yaşıyorsun! Bir an durup düşünsen yaşamak için hiçbir neden olmadığını anlayacaksın.

3. ADAM Anlaşılan sizin biraz sinirleriniz bozulmuş. Biz en iyisi sizi yalnız bırakalım.

(3. Adam kalkar; 1. Adam'a kalk kalk gibilerinden bir işaret yapar. 1. Adam'ın dikkati 2. Adam'dadır)

1. ADAM Dur bir dakika dur... Sen de şu kendi hayatının herkesinkinden daha zor ve katlanılmaz olduğunu düşünen insanlardansın değil mi? *(Şöyle bir boydan süzer, etrafında dolanarak)* Hayatın sana karşı kurulmuş bir komplo olduğunu düşünüyorsun, bütün kötülükler gelip seni buluyor, hayatın acılarla dolu, herkes sana düşman... Değil mi?

2. ADAM En azından gerçek sorunlarım var!

1. ADAM Gerçek sorunlar! Hımm... Gerçek sorunlar demek. Peki gerçek mutsuzluk ne demek bilir misin? Gerçek acı ne demek?

2. ADAM Oğlum ben Beşiktaşlıyım lan sen neden bahsediyorsun!

1. ADAM Gerçekten kaybetmenin ne demek olduğunu biliyor musun yani?

2. ADAM Hayatta sevdiğim ve beni seven herkesi aynı yıl içinde kaybettim. Yeter mi?

1. ADAM Bir gün okuldan dönünce anne ve baban cesedini koridorda buldun mu?

2. ADAM Ne o yarışa mı çevireceğiz bunu?

1. ADAM Baban kendini öldürmeden önce annenin boğazını ekmek bıçağıyla kesti mi? Kimseye haber vermeden önce cesetlerinin başında çizgi film seyrettin mi?

2. ADAM Oğlum ölmek iyi lan! Net yani. Daha kesin bir şey var mı hayatta? 4. Derece kanserim yedi yıldır ölemiyorum! Yaşamakla lanetlendim sen ne diyorsun?

1. ADAM Evlatlık verildim!

2. ADAM Hiç evlenmedim!

1. ADAM Askerliği uzun dönem yaptım.

2. ADAM Çürük raporum var.

3. ADAM *(Yarışa dahil olur)* Ben de küçükken babamı kaybettim. Büyük depremde de platonik aşkımı... Bir de bazen beynimin içinde karıncalar varmış gibi hissediyorum. Kimi zaman bana bir şeyler fısıldıyorlar... Ha bir de sosyofobim var.

1. ADAM Hah bak gördün mü? Altyazıcı da manyak çıktı.

3. ADAM Çevirmen demenizi tercih ederim. Ayrıca sadece çeviri de yapmıyorum, program yazıyorum, oyun haritası ve aplikasyon tasarlıyorum, web tasarım işleri falan.

2. ADAM Yok yok altyazıcı iyi...

1. ADAM İyi... Tanıştığımıza göre telefonumu şarja takıyorum artık. *(Priz aranır)*

3. ADAM Müsaadenizle ben de bilgisayarımı...

(2. Adam'ın şaşkın bakışları arasında 1. Adam telefonu şarja takıp açar. 3. Adam da bilgisayarını fişe takıp taşınabilir internet çubuğunu takar.)

1. ADAM Sinyal yok. Sende?

3. ADAM Maalesef. Mobil internet de çalışmıyor. Bu bir siber saldırı olabilir.

1. ADAM Ee, ne yapacağız peki?
3. ADAM Eğer bu boyutta bir siber saldırı varsa kaos kapımızda demektir.
1. ADAM Bak ya... Bu da istiyor ki kıyamet kopsun da hayatına hareket girsin!
(2. Adam bir kenarda sessizce onları izlemektedir. 1. Adam onun yanın a gelir, çekinceli)
1. ADAM Türü ne?
2. ADAM Kolon...
(1. Adam suçlu bir çocuk gibi gözlerini kaçırır)
1. ADAM Biraz önce üzerinize fazla geldim sanırım. Özür dilerim.
2. ADAM Boş ver... Dert dediğin çüke benzer herkes en büyüğü kendisininki sanır!
1. ADAM Ev telefonun var mı?
2. ADAM Arayacak kimsem yok ki...
(1. Adam çaresizce telefonun başına döner. 3. Adam fotoğraf çerçevesini)
3. ADAM Siz futbolcu muydunuz?
2. ADAM *(Elinden çerçeveyi çeker)* Kaleciydim.
3. ADAM Hangi takımda oynadınız?
(2. Adam cevap vermez.)
3. ADAM Bildiğimiz bir takım mı? Beşiktaşlıyım dediniz ya...
2. ADAM Duymamışsınızdır. Ülfetspor diye bir takım... Artık yok.
3. ADAM Ben daha önce hiç profesyonel bir sporcuyla tanışmamıştım. Memnun oldum.
2. ADAM Profesyonel olduğum yıl şampiyonluk maçında dokuz gol yiyip futbolu bıraktım.
1. ADAM *(İronik)* Gerçekten başarılarla dolu bir kariyer!
2. ADAM O maçta haftanın kalecisi seçildim. *(1. Adam bozulur)* Birkaç yıl top sahasının yanından bile geçmedim ama uzak duramadım, altı sene bir lunaparkta kalecilik yaptım. Üç atış on lira gol atana Marlboro. Altı

sene kimse sigarayla dönemedi evine... Yeşilay gibi çalıştım o zamanlar bir sürü adam sayemde sigarayı bıraktı... Sonra da amatör kulüplerde hocalık falan...

3. ADAM Yanlış anlamazsanız... Bu kadar idealistken nasıl oldu da bu hale geldiniz?

2. ADAM *(Müstehzi gülümser)* En son hocalığını yaptığım takım U13 liginde Gümüşlinyitspor'du. Kesinlikle şimdiye kadar çalıştığım en iyi takımdı. Ligde hiç golleri yoktu hatta her maçta bir düzineye yakın gol yiyorlardı ama oyunu seviyorlardı. Birbirlerine ve rakibe saygı göstermeyi biliyorlardı... Eğleniyorlardı, dayanışma içindeydiler ve en önemlisi eve mutlu dönüyorlardı. Sezonun son maçlarından biriydi... Ters bir vuruşla bizim takım ilk defa orta saha çizgisini geçip rakip takımın ceza sahasına girdi, bir karambol oldu kalecinin çıkartmaya çalıştığı top bizimkilerden birine çarpıp kaleye girdi. Ligdeki ilk gollerini atmışlardı...

(Devamını getirmez)

3. ADAM Sonra ne oldu?

2. ADAM Sonra sihir bozuldu. Artık eğlenmiyorlardı, sadece kazanmak istiyorlardı. Birbirlerinin önüne geçmek için koşuyor, ayaklarına gelen her topu kaleye vuruyorlardı. Artık diğerlerine benziyorlardı. Ben de bıraktım.

1. ADAM Herkes kazanmak için oynar. Çünkü kaybedeni kimse sevmez, kendisi bile...

2. ADAM Peki sana bir soru... Bir sıfır mağlupken beraberlik golünü atan mı yoksa galibiyet golünü atan mı daha çok sevinir?

1. ADAM Tabii ki de galibiyet golünü atan.

2. ADAM Futboldan bir bok anlamıyorsun! En çok ilk golü yiyen kaleci sevinir. İşte bu yüzden futbol hayatın cehennemidir.

1. ADAM Ben futboldan nefret ederim.

2. ADAM Sadece futbolun ne olduğunu bilmeyenler ondan nefret eder. Berlin duvarı örüldükten sonra

Herta Berlin taraftarlarının büyük bir kısmı duvarın doğusunda yani Doğu Almanya'da kalır. Kulübün stadı ise Federal Almanya'da yani Batı Berlin'dedir. Fakat Stat duvara yakın bir bölgede yer aldığı için Doğu Berlin'de yaşayan yüzlerce Herta Berlin taraftarı her pazar Doğu Berlin'de duvarın dibine sıralanarak duvarın diğer tarafındaki stattan gelen sesleri dinlerler. Kimsenin anlatmadığı bir maçı radyodan dinlemek gibi... Hayat fena halde futbola benzer... Onun dışında kalamazsın!

1. ADAM Çocukken ayağımı bir kere bile topa vurmadım. Çocukluğumun en karanlık anılarının arasında futbol var. Hele de Beşiktaş! Beşiktaş kaybedince babam hıncını annemle benden çıkarırdı.

2. ADAM Lan Beşiktaş'la ne alakası var. Tamamen babanın sığırlığı! Kusura bakma ama öyle...

1. ADAM Küçükken bir tek Beşiktaş'ın yerinde olmak isterdim. Babam beni de öyle sevsin, benim başarılarıma da öyle sevinsin, ben kaybedince o da üzülsün isterdim... Babam beni Beşiktaş'ı sevdiği kadar sevmedi...

2. ADAM Oğlum öyle deme lan... Sevmiştir... Sevmiştir de gösterme biçimi biraz farklıdır... *(Söylediğine kendi bile inanmamış)* Baba bu sonuçta çocuğunu sevmez mi hiç?

3. ADAM Benim babam çok iyi bir adamdı, hatta bilen bilir bu yüzden öldü rahmetli... Bir gün olsun el kaldırmadı bize. O kadar çok çalışırdı ki eve geldikten birkaç saat sonra uyur sabah da gün ağarmadan kalkıp işe giderdi. Bazı sabahlar ondan önce uyanmak için saati kurardım. Sırf onunla biraz daha vakit geçirmek için. Her zaman yaptığı gibi erkenden gitti...

1. ADAM Emin ol yeteri kadar yaşasaydı ondan nefret ederdin.

3. ADAM *(Bozulur)* Peki sen hiç Beşiktaş kadar sevimli olmadığın için sevilmemiş olabileceğini düşündün

mü?

2. ADAM Altyazıcı vurdu gol oldu!

1. ADAM O kadar çok kadın tarafından sevildim ki bunu düşünecek vaktim olmadı!

3. ADAM Hangi kadınlar? Hani şu lezbiyen olanlar mı?

1. ADAM Bana bak senin ağzını burnunu kırarım... Kapının önüne adımını atmayan ucubeden hayat dersi alacak değilim!

2. ADAM Sakin olun beyler sakin olun. Hepimiz aynı gemideyiz...

(Kısa bir sessizlik olur herkes birbirini tartar. Bir süre düşünen 2. Adam silahı sehpanın üzerinden alır)

2. ADAM Madem hayatlarınız en az beniminki kadar boktan. Bana katılmaya ne dersiniz?

3. ADAM Sizinle birlikte intihar etmeyi mi öneriyorsunuz?

2. ADAM Neden olmasın? Gördüğüm kadarıyla daha önemli bir işiniz yok.

3. ADAM Ben bir ara ciddi ciddi düşündüm aslında. Yani intihar etmeyi... Ama her seferinde anneme ölüm haberimi verecekleri an geldi gözümün önüne; annemin kahroluşu, kendini yumruklayarak ağlayışı falan... Vazgeçtim. Bence annesi hayatta olan bir erkek intihar edebilemez!

1. ADAM İntihar sadece korkuların işidir. Kalıp savaşamayanların...

2. ADAM Ne için savaşıyorsun? Seni reddeden kadının lezbiyen olduğunu ispatlamak için mi?

1. ADAM Herkes ne için savaşıyorsa ben de onun için savaşıyorum. Onurum için!

2. ADAM Onur değildir o, onur olsa duramazsın! Erkeklik gururu olmasın senin dediğin?

1. ADAM Belki de öyledir. Şu an ne dediğimi pek bilmiyorum. Bir sürü kadınla birlikte oldum ama ilk defa gerçekten aşk acısı çekiyorum.

3. ADAM Yapılan bir araştırmaya göre erkeklerin aşk acısı

sadece 45 gün sürüyormuş.

ADAM 45 mi? Oha 45 çok! Benim en uzun ilişkim 21 gün sürdü.

3. ADAM 21 mi?

1. ADAM Evet. Ben hiçbir sevgilimin regl krizini çekmedim.

(3. ve 2. Adam imrenerek bakar 1. Adam'a. Gururla kasılmaktadır.)

3. ADAM Ben senin yerine de sevgilim bile olmayan kadınların ne triplerini ne krizlerini çektim bilsen...

1. ADAM Yanlış! Kadınlara asla o fırsatı vermeyeceksin, asla kendini kaptırmayacaksın!

3. ADAM Nasıl olacak o iş?

1. ADAM Yani tabii bir sürü teknik var ama ben genelde âşık olduğum kadını sıçarken düşünüyorum her şey normale dönüyor. Yanlış mıyım abi?

2. ADAM Yanlışsın delikanlı! Asıl aşk öyle düşündüğünde bile geçmezse olur. Ben Müjgan'dan vazgeçeyim diye ona hep kusur arayarak baktım... Baktıkça daha derini gördüm, baktıkça gömüldüm... Ondan sonra da bir daha kimseye öyle bakamadım.

(2. Adam derin düşüncelere dalar)

1. ADAM Yapma abi... Erkeklerin sadık olduğu tek kişi berberleridir. Sen de birtakım kabuklu kuruyemiş kırmışsındır zamanında...

2. ADAM Bizim zamanımızda b u işler böyle olmuyordu...

3. ADAM Nasıl oluyordu abi?

2. ADAM Eskiden her şey daha iyiydi diyecek değilim ama sanki eskiden her şey daha sahiciydi...

1. ADAM Except kadınlar! Onlar her zaman aynıdır...

2. ADAM Yok yok onlar da değişti... Eskiden kadınlar kendilerini güldüren erkekleri seviyorlardı, sonra ağlatmayan erkekleri sevmeye başladılar, şimdiyse kadınlar kendilerini öldüren erkekleri seviyorlar.

1. ADAM Ne bu, sosyal mesaj mı?

2. ADAM Olmadı mı?

1. ADAM Oldu da... Ne bileyim yani bizi de şimdi zan altında bıraktın gibi oldu.

3. ADAM Siz ikiniz bayağı Freud deneği gibi oldunuz ha... *(İkisi birden soran gözlerle bakar)*

3. ADAM Hani böyle aranızda farklı bir ilişki var ya...

2. ADAM Var mı?

3. ADAM Yok mu?

1. ADAM Lan ne ilişkisi salak salak konuşup adamı hasta etme. Ben su katılmamış bir hetero'yum!

3. ADAM Yok yahu öyle değil. Yani böyle rekabet gibi, tatlı bir çekişme mi denir artık ne denirse... Hani Oidipus Kompleksindeki gibi...

2. ADAM Ne diyorsun oğlum sen doğru düzgün anlatsana.

3. ADAM Bakın şimdi hayatı bir anne figürü olarak düşünelim. *(1. Adam'ı gösterir)* Sen ona karşı büyük aşk besleyen oğulsun *(2. Adamı gösterir)* Sen de babasın yani onun sahibi.

1. ADAM Ee, sen kimsin bu durumda? Sen de Freud musun?

3. ADAM Yok ben daha çok Sophokles olmak isterdim. Yani Freud'un teorisini yaratırken esinlendiği Kral Oedipus tragedyasının yazarı.

2. ADAM *(Araya girer)* Olabilir bak, benim kafama yattı.

3. ADAM Hayata karşı tecrübelerin ve hâkimiyetin seni güçlü bir iktidar figürüne dönüştürüyor. Bu da seni onun gözünde bir hedefe dönüştürüyor.

1. ADAM Oğlum sen öyle değişik değişik ne konuşuyorsun lan? Amacın ne senin?
(Üzerine yürür. 2. Adam araya girer)

2. ADAM Dur be oğlum! Bir sakin ol. Ben de tam olarak ne dediğini anlamadım ama kafalı çocuk bu, işkembeden sallamaz. Bir bildiği vardır.

1. ADAM Abi bırak Allah aşkına ne bildiği olacak. *(3. Adam'a)* Bak ben sana bir teoriden bahsedeyim;

Hayatı böyle sapına kadar bir erkek olarak düşün! Düşündün mü? Hah işte biz de onun hizmetçiden peydahladığı tavan arasında yaşayan hastalıklı piçleriyiz.

3. ADAM Ben göndermeyi tam olarak anlamadım.

1. ADAM Hayat anamızı s.kmiş diyorum. Anladın mı şimdi?

(3. Adam bozulur. 1. Adam'ın da sinirleri bozulmuştur. 2. Adam araya girer)

2. ADAM Beyler bakın benim teklifim hâlâ geçerli...

1. ADAM Abi başlama yine gel otur gözünü seveyim şuraya.

2. ADAM Tamam şöyle yapalım. Siz beni hayatın yaşamaya değer olduğuna ikna edin ben de intihar etmekten vazgeçeyim. Eğer ben sizi aksine ikna edersem de hep beraber çatıdan aşağıya salacağız kendimizi... Anlaştık mı?

(1.ve 3. Adam çaresizce birbirlerine bakar.)

2. ADAM Ama mevzu derin öyle kuru kuruya olmaz.

(Arkaya gidip elinde mavi bir sıvıyla dolu sürahiyle geri döner.)

3. ADAM O ne abi öyle?

2. ADAM Organik rakı... Kendim yaptım.

1. ADAM Öyle rakı mı olur yahu, Şirin Baba'nın abdest suyu gibi!

2. ADAM Öz hakiki ev yapımı organik boğma! Da... Bu sefer rengi niye böyle oldu ben de anlamadım.

3. ADAM Abi zehirlenmeyelim...

2. ADAM *(Sehpayı işaret eder)* Oğlum susun da açın ortalığı, topla şurayı...

3. ADAM Gazetelerde hep okuyoruz sahte rakıdan...

2. ADAM *(Keser)* Rakının sahtesinden korkmam insanın koftisinden korktuğum kadar. Ben bu mereti kırk yıldır içiyorum hiçbir şey olmuyor.

1. ADAM *(Kendi kendine söylenir)* Daha ne olacaksa...

2. ADAM Mırmır söylenme de uzat şu bardağı. *(Bardağı*

doldururken) Rakı adamı zehirlemez, yanlış adamla içersen muhabbet zehirler. Hadi bakalım kaldırın!

(1.ve 3. Adam içmek istemez, bahane bulmaya çalışmaktadır.)

1. ADAM Abi içmeyelim bu pis şeyi ben bakkaldan bir yetmişlik kapıp geleyim onu içelim.

2. ADAM Oğlum ne bakkalı, yedi yıldır tüm ihtiyacımı kendim üretiyorum ben. Bünyeme endüstriyel bir gıda girerse bağışıklık sistemim iflas eder.

3. ADAM İntihar arifesindeki birine göre kendine bayağı dikkat ediyorsun abi?

1. ADAM Hah bak Gecelerin Yargıcı doğru bir noktaya parmak bastı. Sen de gerçekten ölmek istemiyorsun değil mi abi?

2.ADAM Gençler... Bakın şunu açıklığa kavuşturalım; ben zaten yıllar önce öldüm. Bugün sadece bu işe bir resmilik kazandırmaya çalışıyorum... Siz ikinizde gençliğimi görüyorum. Sizi benim gibi yıllarca bir zombi olarak yaşamaktan kurtarmaya çalışıyorum ulan. Getir bardağını!

(Bardakları doldurur. 2. Adam kadehini havaya kaldırırken Nuri Alço'nun şu meşhur Operasyon Müziği[4] çalar. 1. ve 3. Adam içmekte kararsızdır.)

2. ADAM Kadehimi tüm lanetlenmiş erkeklere kaldırıyorum. Kaybedilmiş maçlara ve kutsal intihara... *(Diğerlerine kaldırın kaldırın der gibi işaret yapar. Gönülsüzce kaldırırlar.)* Dibini görmeyen ebesininkini görsün! *(Deyip fondip yapar, diğerleri de gaza gelip diker)*

RABARBA Oaağğğhh... Bu ne be! Yandım Allahhhhhh!

3. ADAM Jet yakıtı mı koydun abi bunun içine... Bu ne böyle?

1. ADAM Dilim uyuşuyor...

2. ADAM Dur daha dur... Acayip kafası var! Sonradan geliyor...

1. ADAM Yemin ederim ağzımda dinozor fosili tadı var.

(Bir süre birbirlerine bakarlar. Sanki kurt adama dönüşeceklermiş gibi tedirgin bekleyiş.)

2. ADAM Bak bak geliyor... Duyuyor musun? Derinden bir uğultu gibi...

(Üçü de kulak kabartır dinler. Fade İn olarak Şirinler'in Ana Tema Müziği duyulur. Müzikle birlikte ışık değişir, filtreyle sahne her şey masmavidir. Müzik fonda sahne boyu akar)

3. ADAM *(Korkmuştur)* Hassiktirr! Ne oluyor lan!

2. ADAM Oğlum küçükken size demediler mi akıllı bir çocuk olursanız şirinleri bile görebilirsiniz diye... Al işte gördünüz ebenizin şirinini... La La La lal lal la la lal lal lal la laa...

3. ADAM *(Panik ve telaşla)* Ne oldu? Öldük mü biz şimdi ne oldu?

2. ADAM Yok lan daha ölmedik... Bunlar ısınma turları...

(1. Adam donmuş 2. Adam'a bakmaktadır.)

1. ADAM Şirin baba!

2. ADAM Hah bak bunun kafasına da girdi...

1. ADAM *(3. Adam'ın aksine sakin)* Şirine nerede Şirin Baba?

2. ADAM *(3. Adam'a)* Bak aklı hâlâ karıda kızda... *(1. Adam'a)* Çilek toplamaya gitti çilek toplamaya.

1. ADAM Ayıp ayıp kocaman Şirinsin sakalından utan! O zavallı kız sana güvendi! Sana sığındı sense onu şirinledin!

2. ADAM Ne diyorsun lan sen? Ben kimseye bir şey yapmadım...

1. ADAM Sus! Sen bizi aptal mı sanıyorsun? Şirine Çilek toplamaya gitmişmiş... Biz biliyoruz o afrodizyak çilekleri niye topladığını? Zavallıyı seks kölesine çevirdin! Yalan mı?

2. ADAM Oğlum saçmalama yok öyle bir şey, sakin ol!

1. ADAM Olmayacağım! Sorularıma cevap verene kadar sakin falan olmayacağım. Neden hepimiz sana "baba"

diyoruz? Neden senden başka yetişkin yok ortada ha? En önemlisi neden sadece bir tane kadın var bu lanet köyde? Annemiz nerede? Sen de bir şey söylesene gecelerin yargıcı şirin?

3. ADAM Haklısın abi ne diyeyim *(2. Adam'a)* Babayla hesaplaşıyor... Yine o Freud şeysine girdi bu! Suyuna gitmek lazım...

2. ADAM Oğlum sakin ol. Hiçbir şey göründüğü gibi değil...

1. ADAM *(Üzerine yürür)* Ne göründüğü gibi değil ha ne? Her gece o mantarın içinde Şirine'yi sabaha kadar şirinlemiyor musun ha? Şirinlemiyor musun söyle? *(Yakasına yapışır)*

2. ADAM *(Yakasını kurtarır)* Lan s.ktirtme kompleksini de Freud'unu da ha! Ne pis tribin varmış arkadaş!

3. ADAM *(Araya girer)* Abi çok üzerine gitme istersen, bir tuhaf bakıyor.

2. ADAM Bırak lan bırak. Madem indik bilinçaltına hesaplaşsın da alsın babayı! Ne yaşadın oğlum sen küçükken? Niye böyle bir adam oldun sen?

3. ADAM Abi yapma psikanaliz böyle bir şey değil!

2. ADAM Şirinler aşkına derdin ne oğlum senin?

1. ADAM Derdim sensin Şirin Baba! Senin o çokbilmiş ukala hallerin! Şirinlere telkini verip Şirine'nin salkımlarını tek başına yemene dayanamıyorum!

2. ADAM Ne yapalım lan orji mi yapalım istiyorsun? Ne pis bilinçaltın varmış arkadaş!

1. ADAM Görürsün ama sen hücre kurdu, Komünist faaliyetler içinde diyeceğim. Şikâyet edeceğim lan seni.

2. ADAM Etmezsen senden şerefsizi yok lan!

(3. Adam seyircinin arkalarına doğru dikkatle bakmaktadır. Sonra 2. Adam'a seslenir)

3. ADAM Şirin Baba...

(1. Adam umursamaz)

1. ADAM Görürsün lan sen! Kurtaracağım o kızı senin

elinden!

2. ADAM Elinden geleni ardına koyma Angut Şirin! Senden korkan senin gibi olsun!

3. ADAM Şirin Baba... Bunu görmek isteyebilirsin!

2. ADAM Ne var lan bir saattir Şirin Baba Şirin Baba... 3.

3. ADAM *(Seyircinin arkasını gösterir)* Şura bak! Şirin Baba!

2. ADAM Hass.ktir! Kargamel değil mi lan o?

3. ADAM Azman'la Gargamel! Buraya geliyorlar.

1. ADAM Canını seven kaçsın!

(Sahnenin içinde kaçıp saklanmaya çalır)

2. ADAM Ne oldu demin dikleniyordun bana? Hadi Kargamele de diklensene eşşek oğlu eşek! Bütün artistliğin babaya! *(Azman tırmık atmış gibi başını sakınıp kaçmaya başlar)*

(Sahnede turlamaya başlarlarken müzik yükselir, ışıklar değişir diğer renkler de devreye girer, kaçıp saklanmaya çalışırlarken yorgun düşerler yere düştükleri anda karanlık. Sahne tekrar aydınlandığında 1.ve 3. Adam bir köşede sızmıştır. 2. Adam ortalıkta yoktur. Yavaş yavaş kendilerine gelirler)

1. ADAM Offbaşım... Ne oldu lan bize? *(3. Adam'ı görür dürterek uyandırır)* Şşşt kalk lan kalk!

3. ADAM *(Uyanır uyanmaz)* Girdik mi? Girdik mi? Havai fişekleri attılar mı?

1. ADAM Nereye girdik mi lan? Ne diyorsun sen?

3. ADAM Ha yok bi' şey ben iyiyim... *(Kendini toparlar)* Küçükken yılbaşı geceleri hep uyuyakalırdım. Sanki eski yılda kalacakmışım da herkes yenisine bensiz devam edecekmiş gibi hissederdim.

1. ADAM *(Etrafa bakınır)* Nerede bu adam?

3. ADAM Kamyon çarpmış gibiyim... Her tarafım sızlıyor yemin ederim.

1. ADAM Kaç tane içtik biz öyle?

3. ADAM *(Sehpanın üzerindeki şişeyi kaldırıp bakar)*

Sanırım sadece birer tane!

1. ADAM O neymiş öyle ya!

3. ADAM *(Kalkıp etrafa bakar) Gitti mi acaba?*

ADAM Yıllardır evden çıkmıyormuş adam, nereye gidecek?

3. ADAM *(Dışarıya bakar)* Her yer karanlık. Elektrikler hâlâ gelmemiş...

(2. Adam elinde bir fincan kahveyi karıştırarak sahneye girer)

2. ADAM Günaydın gençler... Teklifimi düşündünüz mü?

3. ADAM Ne teklifi?

2. ADAM Aaa! Öyle sarhoştum aydım ben bu işten caydım yok! Ne konuştuk sizinle kim kimi ikna ederse!

1. ADAM Abi sen bu intihar işinde ciddi misin?

2. ADAM Ben ölümden daha ciddi bir şey bilmiyorum evlat... Sen?

3. ADAM Bunun için çok genciz, şimdi intihar edersek cehennem garanti... Yaşlanarak ölürsek belki sona doğru hacca falan gideriz, namaza başlarız bir şansımız olur.

1. ADAM Valla açıkçası ben de cehenneme gidip bizimkilerle erkenden yüzgöz olmayı hiç istemiyorum.

2. ADAM Cehennem ölünce gittiğimiz yer değil, herkes gidince kaldığımız yerdir. Ne diyor şair "Yok başka bir cehennem yaşıyorsunuz işte..."

1. ADAM Bir de "cehennem başkalarıdır" de tam olsun. Ne bu reklam bu promosyon Allah aşkına... Diğer tarafta toplu konut işine falan mı girdin?

(Cevap gelmeyince biraz da kendini inandırmak istercesine devam eder)

1. ADAM Hem nesi varmış hayatın... Gül gibi yaşayıp gidiyoruz işte!

2. ADAM İnan bana hiçbir cehennem tasviri bu dünyada yaşananlarla boy ölçüşemez. Hayata geldiğimiz anda gördüğümüz ilk görüntünün üzerinde; "Yeryüzünde

yaşayacaklarının akılla, vicdanla ve gerçeklerle hiçbir alakası bulunmamaktadır" yazmalı.

3. ADAM Ben büyük bir oyunun içinde olduğumuzu düşünüyorum.

2. ADAM Bize İsrail'in bir oyunu mu bu? Aldı vaat edilmiş toprakları verdi zulümü!

3. ADAM Gülmeyin ciddiyim. Öyle İlluminati falan da değil daha büyük bir şey, anlayamayacağımız kadar büyük.

1. ADAM Uzaylılar mı diyorsun?

3. ADAM Daha beteri; Dünyalılar! Biliyorsunuz dünyayı yöneten üç aile var; Rothschild, Rockefeller, Warburg Aileleri... Bu ailelerin yıllık geliri dünyanın yüzde doksan dokuzununkinden daha fazla... Yani dolaylı ya da doğrudan hepimiz bu üç aile için çalışıyoruz.

1. ADAM Eee? Ne yapalım zam mı isteyelim? Örgütlenip greve mi gidelim?

3. ADAM *(Ciddidir.)* Mesele sadece para değil. Bir tür deneye tabii tutuyorlar bizi. Belki sadece eğlence için yapıyorlar bunu bilmiyorum ama hangi durumda nasıl davranacağımızı görmek istiyorlar. *(Gittikçe artan bir şiddette tek nefeste)* İşyerlerine alıyorlar bizi, takım elbise giymemizi istiyorlar, iyi okullar bitirmemizi şart koşuyorlar, birkaç yabancı dil bilmemizi, onlara daha çok para kazandıracak niteliklere sahip olmamızı istiyorlar. Üniforma giydirip elimize silah veriyor yoksul köylülere ateş etmemizi istiyorlar. Onlar için çalışmamızı, daha çok çalışmamızı kazandığımız paraları bankalarının kasalarına doldurmamızı sonra o kasaları canımız pahasına korumamızı istiyorlar. Kötü kadınlarla eğlenmemizi, ucuz içkilerle sarhoş olmamızı, iyi kadınlarla evlenmemizi düğün için on binlerce lira harcamamızı istiyorlar. Onlar için savaşacak yeni çocuklar doğurmamızı istiyorlar. Hastaları, engellileri ve yaşlıları hiç sevmiyorlar! Onları gereksiz duygusal buluyorlar.

Onların birer yük olduğunu düşünüyorlar. Kimimize yetenekli olduğunu söylüyorlar, sesi güzel olanların onları eğlendirmesini istiyorlar. Kendilerini koruyan yasalar yapıp hukuka inanmamızı istiyorlar. Hırsızlık kötü diyorlar dünyayı türlü nimetle donatıp bizi aç bırakıyorlar. Sonra bir köşeye geçip ne yapacağımızı izliyorlar. Aslında ne yapacağımızı biliyorlar Albayım! Çünkü bizi çok iyi tanıyorlar!

(2.ve 1. Adam şaşırır "Ne diyor bu" gibilerinden birbirlerine bakarlar.)

1. ADAM Sen neden bahsediyorsun Allah aşkına?

3. ADAM "Kelimeler Albayım... Kelimeler bazı anlamlara gelmiyor..."[5]

2. ADAM Ne kelimesi lan ne Albayı oğlum ne diyorsun sen?

3. ADAM Ölmek istiyorum Albayım! Artık ölümümün nasıl karşılanacağını da umursamıyorum! Tehlikeli oyunlar oynamaktan da korkmuyorum!

2. ADAM Özetle benimlesin? Öyle mi? *(3. Adam kafasını sallar. 1. Adam'a döner)* Sen ne diyorsun?

1. ADAM Ben hâlâ aynı fikirdeyim. *(2. Adam anlamaz açıklama isteyerek bakmaya devam edince açar)* Azrail nakavt etmeden her fani namağluptur. Bu yüzden şındilik bir mezarlık bekçisi kadar bağlıyım hayata.

2. ADAM Kadınları etkilemek için kullandığın bu süslü laflarla kendini de kandırabiliyor musun gerçekten? *(Bir cevap bekler ama alamaz)* Şu haline bak, birinin seni sevmeme ihtimaline bile tahammülün yok. Anlasana artık bizden bir farkın yok...

1. ADAM Yaşam enerjisiyle dolu olmamam ölümü seçecek kadar çaresiz olduğum anlamına gelmiyor. Ben zorluklarla baş edebilecek güçteyim, kalıp direneceğim.

2. ADAM Ne için? Bir kadınla daha birlikte olabilmek için mi? Yeni tartışmalar, yeni yalanlar, yeni hayal kırıklıkla-

rı için mi?

1. ADAM Ne yapmaya çalıştığının farkındayım.

2. ADAM Yalan mı? Önce karşına çıkacak ve seni hayal kurmaya zorlayacak kadar güzel olacak... Sonra kurduğun tüm hayalleri tuzla buz edip hayatı boyunca başına gelen tüm kötü şeylerden seni sorumlu tutarak başka bir ihtimale yelken açacak. Nereye kadar bunun bir parçası olacaksın?

1. ADAM Bunları bilmediğimi mi sanıyorsun? Daha beterlerini yaşamadığımı mı sanıyorsun? Emin ol sıralasam ölmek için senden daha fazla nedenim çıkar! Ama...

2. ADAM Ama ne ama? *(İronik)* Bu "muhteşem" vücudunun toprağa karışmasını mı kabul edemiyorsun? Nedir?

1. ADAM Tabii o da var ama... Ben hâlâ bir yerlerde bizim için biraz adalet kırıntısı kaldığını düşünüyorum.

2. ADAM Adalet mi? Dünyadaki bazı keller bu kadar kıllı olmasaydı tanrının adaletine inanabilirdim! Dünyayı cinnet kurtaracak evlat! Ve bir insanı öldürmekle başlayacak her şey... Neden kendimizden başlamıyoruz?

(1. Adam düşüncelidir)

3. ADAM Pardon araya giriyorum ama ben kararımı değiştirmeden şunu bir an önce yapabilir miyiz artık? Her tarafıma böceklerin gireceğini düşündükçe tuhaf oluyorum.

2. ADAM Haklısın... Yolcu yolunda gerek...

(2. ve 3. Adam kalkıp toparlanırlar)

3. ADAM Biliyor musun annem beni hep fındık burunlum diye severdi... Yazık toprakta çürüyüp gidecek güzelim fındık burnum.

2. ADAM Er geç olacaktı bırak yaşlanıp patatese dönmeden önce olsun. Hem senden önce nice fındık burunlar toprağa karıştı bilsen!

(1. Adam bir köşede tek başına kalmıştır. Kendi kendini ikna eder gibi)

1. ADAM Başka zamana başka bir yere ait olduğumuzu düşünerek geçiriyoruz günlerimizi. O an olduğumuz yerden, birlikte olduklarımızdan, içinde olduğumuz zamandan zevk almadan. Nerede değilsek orada mutlu olacakmışız gibi.

(2. ve 3 Adam önce ne olduğunu anlamak için birbirlerine sonra durup ona bakarlar)

1. ADAM Nerede olursak olalım mutsuz olacakmışız gibi... Hayat çok acayip...

(Diğerleri neyi ima ettiğini pek anlamaz.)

3. ADAM Yani?

1. ADAM Galiba o kız lezbiyen değildi!

*

(Sahne kararır. Sahne tekrar aydınlandığında 3 adam yan yana binanın tepesinden ayaklarını sarkıtmış oturmaktadırlar. Mavi Rakı'yı da yanlarına almışlardır. Burayı sahnenin ön kısmı olarak da düşünebiliriz –sahnenin olanaklarına göre– ortada bir yükselti olarak da... Bir süre etrafı, gökyüzünü, uzakları sessizce seyrederler.)

1. ADAM Şu hale bak herkes dışarıda...

2. ADAM Hiçbir şey umurlarında değil.

1. ADAM Gerçekten eğleniyorlar mı dersiniz?

3. ADAM Yılbaşı gecesi... Öyle görünmeleri gerekiyor. Hem bugün onlar için her şey serbest!

2. ADAM Her türlü taşkınlığı yapıp istediklerini taciz edip, dibine kadar içebilirler.

1. ADAM Bir hafta sürmeden bozulacak diyet kararları alırlar.

3. ADAM Asla gitmeyecekleri spor salonlarına yazılırlar.

2. ADAM Üç gün sonra tekrar başlamak üzere sigarayı bırakırlar.

1. ADAM Ertesi gün unutacakları sözler verip asla tutmayacakları yeminler ederler.

3. ADAM Koca ülke havalandırmadan narkotik gaz verilmiş Flash TV stüdyosu gibi...

2. ADAM Hem alabildiğine fakir...
3. ADAM Hem de gereksiz bir neşe içinde...
1. ADAM *(2. Adam'ı taklit ederek)* "Siz niye üçüncü sınıf tiyatro oyunlarındaki gibi birbirinizin lafını tamamlıyorsunuz ki! Doğru düzgün konuşsanıza!"
(Hep beraber –lüzumundan fazla– gülerler. Yavaş yavaş kademeli olarak sakinleşirler)
2. ADAM Bence yeni yıl gecesi alınabilecek en iyi kararı aldık.
3. ADAM Bence de... Hem yeni bir başlangıç için önce bir finale ihtiyaç vardır.
2. ADAM Ben zaten başından beri bir intihar mektubunu afili kılacak ayrıntıları tamamlar gibi yaşadım... Siz de bana katılarak doğru karar verdiniz.
(1. Adam aşağıya bakmaktadır. Bir süre sessizlikten sonra)
1. ADAM Dikkat ettiniz mi; otuz yaşından sonra bütün kadınlar annelerine benziyor.
2. ADAM Daha fenası 35'ten sonra bütün kadınlar aynı kadın oluyor. Aynı şekilde kokuyor, aynı yerlerde aynı çizgiler, aynı şeyden şikâyet edip, aynı şeye şaşırıyorlar.
(Sıranın kendine geldiğini düşünen 3. Adam tedirgin olur.)
3. ADAM Ben... Kadınlarla ilgili pek bir şey bilmiyorum. Yani bir tek annem... Ama o da sayılmaz herhalde? Değil mi?
2. ADAM Ne diyorsun oğlum sen?
3. ADAM Hani siz böyle sırayla kadınlarla ilgili tespitler yapınca... Sıra bana geldi sandım ama ben bu konularda pek tecrübeli sayılmam.
2. ADAM Hadi bırakın şimdi tespiti falan... N'apıyoruz atlıyor muyuz?
1. ADAM Atlayalım mı diyorsun?
2. ADAM Ee, yani... Niye çıktık buraya.
3. ADAM Demek buraya kadarmış ha?

2. ADAM Öyle kuru kuruya atlanmaz getirin bakalım bardakları.

(Şişeyi ortaya çıkarınca 1. ve 3. Adam korkar)

3. ADAM Offf o pis şeyi de mi getirdin be abi!

2. ADAM Ne pisi lan organik ev yapımı hakiki boğma bu.

1. ADAM Abi ben almayayım o beni bozuyor.

2. ADAM Lan bugün yılbaşı, her şey serbest, getir bardağını getir...

(Bardakları doldurur. Saatine bakar)

2. ADAM Geri sayım birazdan başlıyor hadi... On... Dokuz... Sekiz...

3. ADAM Yedi... Altı... Beş...

1. ADAM Dört... Üç... İki... Bir...

(Geri sayımın bitmesiyle birlikte ellerindeki bardakları kafalarına dikerler. Seslerle birlikte sinevizyondan bizimkilerin üzerine havai fişek görüntüleri yansır. Sahnenin ışıkları değişir. Bizimkiler bir süre havai fişekleri izlerler)

1. ADAM Çok acayip...

2. ADAM Yine neymiş o acayip olan?

1. ADAM Hani radyoda çok sevdiğin bir şarkıya denk gelip sesini açarsın da şarkı biter ya... Onun gibi... Yani ben sizi daha önce tanısaydım hayatımda her şey daha farklı olurdu.

3. ADAM Bence de... Hayat daha katlanılabilir olurdu...

1. ADAM Yaptığım hataların yarısını yapmazdım.

3. ADAM Ben sizden çok şey öğrendim. İkinizden de... *(2. Adam'a)* Hepsini sana borçluyuz.

2. ADAM *(Böbürlenir)* Eyvallah...

1. ADAM Ben de bu kadar yalnız olmasaydım birlikte ölmeye bu kadar kolay razı olmazdım. Sağ olun... İyi ki varsınız.

2. ADAM Asıl ben siz ikinize teşekkür ederim. Siz olmasanız buna asla cesaret edemezdim...

(Bir süre öylece sessiz dururlar, sonra kaçamak bakışlarla birbirlerini tartarlar. 3. Adam sessizliği bozar)

3. ADAM Aslında biz böyle iyi bir ekip olduk ha...
1. ADAM Kesinlikle... MFÖ gibi...
3. ADAM Daha çok üç silahşorlar...
1. ADAM Orta Sehpa Şövalyeleri...
3. ADAM Mahşerin üç tatlısı... *(Gülüşürler... Yine kısa bir sessizlik olur.)*
1. ADAM *(Derin bir iç çeker)* Offf...
3. ADAM *(İç geçirir gibi)* Ayyy ay...
(Sanki ikisinin de dilinin altında birer bakla... 2. Adam düşüncelidir. 3. Adam daha fazla dayanamaz)
3. ADAM Bence bu intihar işini bir daha düşünmeliyiz...
1. ADAM Ha abi?
2. ADAM Ben yıllardır tüm ihtimalleri en ince detayına kadar düşündüm. Zaten bu yüzden de bu kadar geciktim ya.
3. ADAM Abi nereye geciktin Allah aşkına randevun mu var. Ne bu acele?
1. ADAM Evet abi gecelerin yargıcına sonuna kadar katılıyorum. Acelemiz mi var yani.
(İkisi de cevap almak için 2. Adam'a bakar. 2. Adam sessiz kalır.)
1. ADAM Yani bence bir de beraber deneyelim.
3. ADAM Olmazsa yine intihar ederiz yani... Ama önce bir deneyelim.
1. ADAM Hadi abi... "Biz"e bir şans verelim.
(3. Adam ve 1. Adam heyecanlanır.)
3. ADAM Ev arkadaşı oluruz...
1. ADAM Ben sizi acayip ortamlara sokarım söz.
3. ADAM Ben de size hack yapmayı öğretirim. Sistemi içeriden çökertiriz.
1. ADAM Baştan başlarız abi... Bu sefer hep beraber çeker çevirirız. Birbirimize destek oluruz.
3. ADAM Bir daha asla yalnız kalmayız.
(İkisi de dikkatle 2. Adam'ın ağzından çıkacak lafa bakar.)

1. ADAM Abi ne düşünüyorsun?
2. ADAM Beşiktaş'ı.
3. ADAM Sebep?
2. ADAM Oğlum hayat acayip derecede Beşiktaş'a benzemiyor mu lan?
1. ADAM Nasıl abi?
2. ADAM Geceyle gündüzü düşün, iyiyle kötüyü... Ölümle yaşamı... Siyahla beyazı. Bir taraftan ölüp gitmek istiyorsun bir taraftan da her sabah yaşamak için yeni bir bahane buluyorsun. Bir cenazeden çıkıp düğüne gidiyorsun. Ne kadar kaybedersen kaybet o kadar mutsuz olmuyorsun.
1. ADAM Yani abi?

(2. Adam bir süre düşünceli durup, sessiz kaldıktan sonra)

2. ADAM İntihar edeceksek yaşayarak edelim anasını satayım!
1. ADAM Hay yaşa abi!
3. ADAM Yaşasın be, ölmüyoruz...

(3. Adam coşkusunu kontrol edemez.)

3. ADAM Tutmayın beni... Size sarılacağım!
2. ADAM Oğlum otur, düşeceğiz şimdi...
1. ADAM Lan dur çok sakat burası.
2. ADAM Çek elini... Dur!

(Sarılmak için eklini kolunu uzatarak dengelerini bozar)

2. ADAM Yapma...
1. ADAM Allaaahh...

(3. Adam sarılmak için hamle yapınca dengelerini bozar onlar aşağıya düştükleri anda ışık kapanır.)

SON

YUNUS EMRE GÜMÜŞ

"Yaşam hakkı ellerinden alınmış tüm kadınlara..."

CİNAYET KADINLARI

İki Perde, Kara Komedi

KİŞİLER

YEŞİM	30'ların sonunda ev sahibi.
SULTAN	30'ların sonunda temizlikçi.

1. PERDE

Bir ev: Salon, mutfak ve banyo üçlüsü. Bu üç alanın sınırları çizilmemiş, sadece o mekana ait aksesuarlarla belirlenmiştir. Banyoda bir ayna ve klozet, salonda bir kanepe-TV. Mutfak olarak sadece üzerinde mutfak gereçlerinin bulunduğu bir tezgâh...

Sahne yavaşça aydınlandığında Semiha Yankı'dan Gülmek İçin Yaratılmış Gözlerde Yaşlar Niye? *şarkısı çalmaktadır. Kapı çalar Yeşim soldan sahneye girer kapıyı açmak için sağ tarafa yürürken salondaki kanepenin üzerinde duran cep telefonu çalar. Yeşim kapıyı açarken sesi duyulur.*

YEŞİM Sen geç işine başla Sultan Abla, ben şu telefona bakayım.

(Yeşim hemen telefonu açmak için döner. Telefonu bulup ekrana bakar yüzü güler, radyonun sesini kısarken müzik azalarak kesilir, Yeşim telefonu açar.)

YEŞİM Alo... Efendim kızım... Evet evdeyim Gizem, başka nerede olacağım. Hıh.. söyle kızım dinliyorum...

(Bu sırada Sultan içeriye girmiştir. Telefonu çalar açar)

SULTAN Alo... He kızım işteyim... Heh işteyim annem başka nerede olacağım! Sen ne aradın, ne var?

YEŞİM *(Yüzü değişir)* O nereden çıktı şimdi kızım! Her gün bir öncekinden daha saçma bir şeyle çıkıyorsun karşıma Gizem, ben çok yoruldum ama...

SULTAN Salak salak konuşup benim canımı sıkma!

(İkisi de salon birer ucunda kızlarıyla telefonda konuşmaktadır)

YEŞİM Bak hâlâ "*ne diyorsun*" diyor... *(Bastırarak)* Hayır diyorum kızım HA-YIR!

SULTAN Hele bir git de görürsün ne olacak! Ayaklarını

kırarım senin.

YEŞİM Hayır Gizem arkadaşlarınla Budapeşte'ye festivale falan gidemezsin!

SULTAN Erkeklerle sinemaya gittiğini baban duyarsa ikimizin de ağzını öfeler!

YEŞİM Nedeni falan yok! Gidemezsin çünkü orada da evlenmeden önce cinsel ilişkiye girmek isteyen erkekler var.

SULTAN Ne olacağı var mı kız! Vallahi sinema diye götürürler o karanlıkta seni... kız kötü kötü konuşturup günaha sokma beni...

YEŞİM Evet biliyorum, dünyanın her yerinde var o erkeklerden, işte o yüzden dünyanın herhangi bir yerine de gidemezsin Gizem...

SULTAN Yok efendim arkadaş markadaş anlamam ben. Hem kızla erkeğin arkadaş olduğu nerede görülmüş!

YEŞİM Ne demek neden? Çünkü ben seni yalnız misaki milli sınırları içerisindeki kötü niyetli erkeklerden koruyabilirim kızım! Efendim? Hangi konuya daha gelmediniz? Erzurum kongresi mi? Gizem dalga mı geçiyorsun benimle! *(Durup dinler)* Hem... hem sen neredesin bakayım? O sesler ne öyle?

SULTAN Okulda mısın? Allah Allah!! Ne zamandan beri okulda patlamış mısır ister misin diye soruyorlar! Yalan söyleme duydum!

YEŞİM Ne işin var kızım bu saatte Tuğçelerde! Dershanede olman gerekmiyor mu senin? *(Dinler)* Ee, dersin yoksa çık evine gel kızım...

SULTAN Sen eve geleceksin nasıl olsa... Senin bacaklarını kıracağım sen dur!

YEŞİM Tabii tabii... Ben bilirim o ders çalışmaları. Konu ne coğrafya mı? Budapeşte'yi işlerken aklınıza bir şey mi takıldı! Budapeşte'nin dağları denize paralel mi diye bakmaya mı gideceksiniz! *(Dinler)* Evet Gizem; resmen dalga geçiyorum!

SULTAN Başlatma ödevinden de dersinden de... Nasıl okulmuş o... öyle sinemaya gitmek diye ödev mi olurmuş! Sen benle eğleniyor musun!

YEŞİM Sence söylediğin şey mantıklı mı kızım? Öyle yurt dışına festivallere falan gitmek için daha çok küçüksün. Neler dönüyor o ortamlarda sen biliyor musun? Ben... Ben de bilmiyorum ama tahmin edebiliyorum.

SULTAN Vallahi baban duyarsa önce seni sonra beni doğrar... Sen babanı katil mi etmek istiyorsun kızım? Ha? Ben ölürsem kirayı kim ödeyecek? Ha kızım? Sen sinemaya giderken bunları düşünüyor musun?

YEŞİM Hayır kızım bunun babanla hiçbir alakası yok. Ayrıca her sıkıştığında konuyu buraya getirmenden sıkıldım!

SULTAN Getirme beni oraya...

YEŞİM Hadi çık gel eve...

SULTAN Ben oraya gelirsem ne olur biliyorsun de mi!

YEŞİM Biliyorum kızım... Bilmez olur muyum ama... Hadi gel bunları evde konuşalım...

SULTAN Konuşup durma daha karşımda hemen eve geç benim sinirimi fittırtma!

YEŞİM Kızım?

SULTAN Kız!

YEŞİM Alo?

SULTAN Alo!

YEŞİM Gizem...

SULTAN Kız... Alo... Alo! Kapattı itin soyu!

YEŞİM Aaa... Yüzüme kapattı!

(İkisi de kendi meşrebince yıkılmıştır. Anlık duraksamanın ardından göz göze gelirler. Bir şey söyleyecek gibi bakışırlar.)

SULTAN Banyodan mı başlayayım Yeşim Hanım?

(Yeşim ne sonuç çıkarılacağı anlaşılmaz bir mimikle omzunu silker.)

SULTAN Ben banyodan başlayayım...

(Sultan banyoya geçip işine başlarken Yeşim olduğu yere, kanepeye, çöker.)

YEŞİM Ben nereden başlayayım! Henüz çocuk sayılırdım evlendiğimde. Her şey bir masalda olması gerektiği gibi oldu. Sihirli sözler, renkli elbiseler, ışıltılı bir mücevherler, dillere destan bir düğün... Mozart'ın Requiem in D Minör'le girmiştik salona... Tolga'ya kalsa Göztepe'nin "Her şeyden öte sevdik seni!" marşıyla meşalelerin arasından yürüyerek girecektik. Bak ciddiyim! Annem mâni oldu... Bi de ikna etmek için *"tribünden çocukları getirir canlı söyletiriz aşkım"* diyor. Hıh! Erkekler... Allahım hiç büyümeyen çocuklar gibiler... *(Duraksar)* Ama sevimli değiller! Kesinlikle sevimli değiller. Kime anlattıysam bu hikâyeyi sevimli bir anı gibi dinleyip onun sırtını sıvazladı. Başta o çocuksu halleri bana da öyle geliyordu. Ama... Ama ilk evlilik yıldönümümüzün arifesinde lanet bir kaşkol yüzünden burnumu kırdı! *(Öfkesini kontrol etmeye çalışarak devam eder)* Hatırası varmış! Benim burnumun da hatırası vardı lan... Yirmi yıllık burnum sonuçta! Bir de utanmadan ertesi gün bir buket çiçekle çıkıp geldi. Hangi burunla koklayacağım ulan ben o çiçeği! *(Çok sinirlendi, Yoga nefesiyle biraz sakinleşmeyi bekler)* Cık! Sevimli değil. Hiç olmadı. Daha ilk gecemizde kıskançlık krizine girip... *(Devamını getiremez)* üstelik ortada hiçbir neden yokken. Hayır bir nedeni olsa bile bana bunu yaşatmaya hakkı yok! *(Adamı taklit ederek aynadan kendisiyle konuşur)* Ama sen de laflarına dikkat etseydin! Üstüme geldin... Öyle mi oturulur insan içinde... Beni sen kışkırtıyorsun! Sözlerine dikkat et! *(Kendine döner)* Dünyanın en kısa masalı... Bir varmış bir yok!

(Kızının fotoğrafının olduğu bir çerçeveyi alır.)

YEŞİM Yani –maalesef– her şeye senin uğruna katlandığı-

mı söyleyemeyeceğim güzel kızım. Senden önce de bu evlilik tam bir felaketti! Yine de bu kadar bencil olman benim suçum. Çünkü her şeyi senden gizlemeyi tercih ettim. Üstelik bunu kafandaki baba imajına zarar vermek için değil sadece utandığım için yaptım. *(Duraksar. Kendi kendine soru cevap şeklinde konuşur)* Yok bu değil Yeşim. Buradan başlamayacaktım. Ne dedi psikiyatristin? –Ne dedi? –Her şeyden kendini sorumlu tutmak yok! Ve? –Ve kendine acımak da! Ayrıca? –Ayrıca kendi kendin de konuşma! En azından sesli olarak!

(Sultan ellerini kurulayarak Yeşim'in yanına gelir.)

SULTAN Bana mı seslendiniz Yeşim Hanım?

YEŞİM Yok Sultan Abla, ben öylesine... Kendi kendime...

(Sultan Yeşim'e samimi bir ilgiyle bakar.)

SULTAN Bilirim zor. Benim de başımda var aynı dert...

(Yeşim biraz da küçümseyerek bakar.)

SULTAN Tabii sizinki daha şey ama...

(Devamını getiremez, konuyu değiştirmek istercesine)

SULTAN Tolga beyden haber var mı?

(Yeşim birden ayaklanarak gereksiz bir çabayla başka bir şeyle meşgul olur.)

YEŞİM Çamaşır suyu kullanma Sultan Abla, o kokuya dayanamıyorum.

(Sultan saygıyla başını sallar dönüp gider tam çıkacakken durup geri döner bakar Yeşim'e.)

SULTAN Keşke benimki de başını alıp gitse... Vallahi bak, rahat ederim. Ne bize ne kendine faydası var. Safi zarar.

(Yeşim gözlerini kaçırır.)

YEŞİM Lütfen bu sefer banyo aynasını silmeyi unutma.

SULTAN Unutmam Yeşim Hanım... Unutmam.

(Sultan banyoya döner. Yeşim tek kalınca tekrar kanepe çökercesine oturur. Sultan bir taraftan banyo aynasını silerken diğer taraftan söylenir.)

SULTAN İnsan şanslı doğuyor zaar! Çekip gitmiş adam,

altı ay olmuş. Kafan rahat işte daha ne istiyon Allahından? Benim ki de alıp başını gitse de kurtulsam keşke... Ne derdim kalır ne tasam! Ama Sultan'ın başını yemek varken gider mi hiç! Kör domuz... Ne bitmez çilem varmış. On beşimden gün aldıydım beni istettiğinde. Çocuktum daha heves ettim evlenmeye. Yalan yok başta sevdiydim de... Öyle çok yakışıklı değildi ama boyu posu vardı. Kötüden iyiydi işte. İşi vardı o zamanlar fabrikada çalışıyordu. Akşam geç gelir sabah ezanında da yola düşerdi. Ama o arada bile oynaştan da geri durmazdı, hâlâ da öyle, dünya yansa o uçkurunu çözer. Evlenir evlenmez gebe kalamadım, yokluk içindeyiz ne ilaç ne tedavi, bunun da gözü dışarı kaydı, ses etmedim benim suçum saydım. Yıllar geçti her türlü muskayı denedim, kapısını çalmadığım hoca kalmadı... Kısmet değilmiş, olmadı... Yarım kadınlık kaderimmiş dedim razı oldum ama Allahın mucizesi işte yirmi dördümde gebe kaldım. O zamanlar gündeliğe yeni yeni gidiyorum koltuk silerken düşüp bayılmışım hanım taksiyle acile götürdü orada gençten bir doktor hayırlı olsun altı haftalık hamilesin dedi. Donup kalmışım orada öyle. Hanım bana bir fırça çekti madem gebesin ne diye temizliğe geliyorsun diye... Yevmiyemi verdi doğru eve dedi. İçim içime sığmıyor bir görsen nasıl koşuyorum eve. Bir taraftan da elim karnımda kendimi sakınıyorum. Doğru kahvenin yolunu tuttum. Bu bizimki fabrikadan atıldıydı o zamanlar, bulursa günü birlik işlere gidiyor ama aradığı yok ki... Gün boyu kahvede... Evde söyleyecektim, "Ne işin var burada," deyince dayanamadım kapı ağzında söyledim "Gebeymişim!"... Hiçbir şey demedi, elini arkasında birleştirdi düştü yola, ben de ardı sıra yürüdüm. Daha eşikten girmeden "Kimin piçine gebesin," diye bir tokat indirdi kulağımın köküne, hâlâ bu sağ kulağım ağır işitir. Aklım almadı, hem ağlıyorum hem yemin billah ediyorum

çocuk onundur diye... Bir hafta belki on gün her aklına geldiğinde dayak yedim. Her seferinde de başka kimse yanaşmadı bana diye yemin ettim! Çok sonra söyledi ben gebe kalamayınca bu fabrikanın doktoruna gitmiş adam da buna kısırsın demiş ama ne bir test yapmış ne bir şey... Öyle suratına bakmış demiş, bu da doktor dedi diye inanmış. Mucizedir dedim, kaderdir dedim, vakti gelmiştir dedim... He hı dedi ama bilirim aklına yatmadı... hâlâ da gül kızıma üvey muamelesi yapar. İyice azıttı sonra kıza da bana da hayatı zehir etti. İçkisi kumarı yetmezmiş gibi bir de pis kadınlardan hastalık getiriyor deyyusun soyu! Allah bana da hanım şansı verse de bu alıp başını gitse... Gitse de kurtulsam!

(Yeşim dağıtmış halde tv karşısındadır. TV'deki görüntü projeksiyondan Yeşim'in üzerine yansır. Şu form çaylarının yanında verilen zayıflama DVD'lerinden birini takmış karşısında patlamış mısır yiyerek izlemektedir. Bir taraftan da günlük gibi bir şey yazmakta...)

YEŞİM *(Deftere yazar)* Ayaklarından kancaya asılmış kasap vitrinlerindeki koyunlar gibiyiz. *(Yazdığını karalar)* Yok yok aslında tam olarak öyle değiliz de... Daha çok petshopların vitrinlerindeki ev hayvanları gibiyiz. *(Yazmaya devam eder)* Hangimiz daha sevimli görünürse onun sıcak bir yuva bulma şansı artacak. Bu yüzden birbirimizle kıyasıya bir gösteriş yarışına giriyoruz. O buğulu camın arkasında bir çift göz belirdi mi birbirimizin üzerine çıkarak müthiş bir varoluş kavgası veriyoruz. "Buradayım işte... İşte burada... Bak ne kadar da güzelim, hareketliyim de, ayrıca terbiyeli, saygılı, nazik ve sevecen... Al beni... Ne olur beni al... Onu alma hayır... Beni al" Şanslı olan biri aramızdan ayrılır. Sonra yarış kaldığı yerden devam eder. Daha az mama yiyelim, daha zayıf olalım, tüylerimiz daha parlak görünsün, gözlerimizin içi parlasın, biraz masum görünelim, hareketli olmayı ihmal etmeyelim, ortalığa sıçmayalım

pis olduğumuzu düşünmesinler, onlarla aynı evde uyum içinde yaşayabileceğimizi gösterelim. Evcil olalım... Sadık olalım... kendilerini güvende hissetmelerini sağlayalım, onlar için savaşalım, onları canımız pahasına koruyalım! Sahip olduklarımıza sahip kalabilmek için kanımızın son damlasına kadar savaşalım! *(Kalemi defteri bir tarafa bırakmıştır)* Onları suçlamayalım, yaptıkları hataları yüzlerine vurmayalım. Sanki köklerimizi topraktan ayırıp bizi lanet bir vazonun içine hapsetmemişler gibi koydukları yerde güzel duralım... *(Es)* Solunca da çöpün dibini boylayalım...

(Kalkar kendini toparlamak ister gibi üstünü başını düzeltir. Derin bir nefes alır... verir. Aerobik müziği çalarken kendince birkaç esneme hareketleri yapar ışığı kararır. Diğer tarafta Sultan'ın ışığı yandığında klozeti fırçalamaktadır. İçeriden gelen müzik sesine kulak kabartır.)

SULTAN Bak bu da insan ben de... ama sorsan bin türlü derdi sıralar. Kıskandığımdan değil çalsın oynasın da imreniyor insan. *(Klozeti kapatıp üzerine oturur)* İlk temizliğe gittiğim evde bir şaşırmak şaşırdım, nasıl diyeyim, öyle şaşırmak herkese nasip olsun. Allahım dedim biz bu insanlarla aynı dünyada mı yaşıyoruz! Şirkete bağlı çalışıyorum o zaman onlar nereye derse oraya gidiyorum. Bir eve temizliğe gönderdiler beni ama ev zaten bal dök yala. Parkeler cilalı, fayanslar mermerler, avizeler ışıl ışıl parlıyor. Hele o halılar; uzun tüylü, yumuşacık, bembeyaz... Evin içindeki o parfüm kokusundan başın döner. Hizmetçi istemiyorlarmış evin içinde... Evin hanımı elli beş yaşında ama görsen manken gibi yirmi beş demezsin... Ama bir tuhaftı kadın, birini bekliyor gibi gün boyu pencereden dışarı bakardı. Çok konuşmazdı, yalnız benle değil, kimseyle pek konuşmazdı beyefendiyle bile. Beyi de çok efendi adamdı ha, arkasında dolanırdı hanımın. Neyse şirkete

memnunuz demişler, bu kız gelsin, ben her hafta gidip bunların camları siliyorum işte yalandan temiz evi temizliyorum falan. Bir gün vitrini silmek için salona girdim ne göreyim! Hanım pencereye tırmanmış atacak kendini aşağıya. Aklım çıktı. Koştum sarıldım belinden, çektim içeriye. "Aman hanımım" dedim "ne yapıyorsun çok büyük günah". Öyle ölü balık gibi baktı yüzüme, saçlarını düzeltti ayağa kalktı "canım çok sıkılıyor" dedi. Hiçbir şey olmamış gibi gitti yeşil çay demledi kendisine sonra arka bahçeye indi, kurabiye yedi, çayını içti. Şirkete bir daha gelmesin demişler. Şirket de kapının önüne koydu beni. Hiç anlamadım.

(Yeşim laptopun kapağını kapatarak lafa girer. Anlattıkça heyecanlanıp ayaklanır.)

YEŞİM Ben hayal kurmaktan vazgeçtiğim gün özgürleştim. Yok öyle karamsar bir hikâye değil bu, aksine baya baya bir başarı hikâyesi anlatacağım... Bir kaybedenin kaybeden olduğunun farkında olmaması kadar acınası bir şey yoktur. Bazen başka biriyle evlenseydim nasıl bir hayatım olurdu diye düşünmeden edemiyorum. Şu mimar çocukla mesela... Neydi adı... *(Kendiyle dalga geçercesine)* Hatırlamıyormuşum gibi! Tamam pardon, açık oynuyorduk değil mi... *Berkan Tuna Albayrak*! Adam profilini ayda bir güncelliyor ben günaşırı bakıyorum face'den, arkadaş değiliz tabii aratıp buluyorum her seferinde. *(Omuz silker)* İsmini yazmak hoşuma gidiyor. Berkan Tuna Albayrak... *(Duraksar hayale dalar)* Yeşim Albayrak olduğumu hayal ediyorum. O koca evde birlikte yaşıyormuşuz... Üç dünya tatlısı çocuk, bir golden ve harika komşular. Bir barbekü partisi geliyor gözümün önüne, o koca bahçede misafirlerimizle neşe içindeyiz... Güneşli bir Pazar günü. O devasa ahşap masanın üzerinde mavi beyaz örtüler, parlayan kadehler şarapla dolu... Berkan –sadece annesi Tuna diyor ona– sucukları çeviriyor becerik-

sizce, ben çocuklarla top oynuyorum. Az önce mezelere övgüler yağdıran kızıl bir köşede Budapeşte tatilimizi çekiştiriyor. Lafı edilmeyecek gibi değil dünyada görmediğimiz başkent kalmadı, Berkan kalsa iş toplantılarına bile beni yanında götürecek. Hıh salak şey ben onun pusulasıymışım bensiz yönünü kaybediyormuş... Berkan barbekünün başında sürekli komik hikâyeler anlatıyor, tüm kadınların gözü onun üzerinde. Kıskanıyorum, kıskanılmayacak gibi değil. Ama çok ince adamdır Berkan, bir gözü sürekli bende. Onu kıskandığımın farkında... O zaten her zaman her şeyin farkında. Onu hayatta kimsenin benim kadar sevemeyeceğinin, kimsenin benim onu öptüğüm gibi öpemeyeceğinin farkında. Bu yüzden tüm şakalarını bana bakarak yapıyor, sanki benim gülmediğim fıkra komik değilmiş gibi ha bire yenisini anlatıyor. Sonra masaya geçiyoruz Berkan erkeklerle iş konuşuyor. Göz ucuyla da hep beni takip ediyor... Ölümsüzlüğün reçetesini yazdırıyormuş gibi dikkatle dinliyorum onu. Şiir gibi saatlerce kolonları kirişleri anlatıyor Berkan. Bütün masa hayranlıkla onu dinliyoruz. Sanki tüm doğa susmuş da sadece Berkan konuşuyor, tüm trafik ışıkları sönmüş de Berkan bir taraftan anlatıyor bir taraftan da eliyle koluyla evrene yön veriyor. Ah Berkan sanki dünya onun enerjisiyle dönüyor... Sanki ben ve diğer tüm her şey onu dinlemek için yaratılmışız. Sanki biz diğer hepimiz sadece bir detaymışız... *(Es)* İşte ben bazen böyle sıkılıyorum hayatımdan başka bir hayat hayal ediyorum. Ve fark ediyorum ki ben hangi hayatı düşlesem hep yardımcı roldeyim. Kendi hayallerimde bile figüran olan bir kadının hayal kurmaktan bile vazgeçmesinde şaşılacak ne var ki...

(Yeşim kucağına aldığı bilgisayara dönerken Sultan aklına bir şey gelmiş gibi sahnenin diğer ucunda irkilir. İşine ara vererek seyirciye doğru anlatır.)

SULTAN Beni bu bizim herifin ağası istediydi zamanında. Vallaha bak. Ben genç diye buna vardım. *(Es)* Varmaz olaydım kaynım kudurdu. Bana bi' şey diyemiyor ya benimkinin burnundan getirdi hayatı. O zamanlar oturduğumuz eve gelin geldim ben, ev dediysem iki göz gecekondu. Kaynım yapmış zamanında, daha doğrusu kaynım parayı vermiş kardeşleri da el birliğiyle yapıp içine girmiş. Benim adam bekârken üç küçük kardeşiyle burada otururlarmış. Ben eve gelin gelince hep birlikte yaşadık bir süre. Yaşadık yaşamasına da kayınım ilk aydan kira istemesin mi bizimkinden? Bizimki de pısırık esasen bakma bir bana erkekliği. Her ay kuzu kuzu saydı kirayı ağasının eline. Ne gam! Sultan çalışıp getirir parayı. Tek başıma üç ufak kayınıma bir hayırsız herife bir de o Ceyar'a baktım. Ha kızım... o sayılmaz o benim kanımdan... Canımdan çıkardım ben onu, mucizem o benim, bakmak ne. *(Düşünür kederlenir)* Çok yokluk çektik, bir gün dönüp bakmadılar. Bakmasınlar minnet eden de yok... Yok da... Kem gözleri de eksik olmadı soframızdan. Biz ah dedikçe bir bilezik daha aldı avradının koluna. Görümüm olacak da nasıl bir musibet görsen! İşi gücü dedikodu, elinden örgü şişi düşmez ama yıllardır iki sıradan öte gittiğini görmedim. Yüzünden şer akıyor. Çok canımı yaktılar da bir gün şikâyet etmedim... Gül kızımın hatırına... Kafası karışmasın, okusun, kaderi benim gibi olmasın diye. Bir seferinde beni temizliğe çağırdı görümüm. Hee ya sanırsın hanım. Gitmem dedim... Bizimki gideceksin diye tutturdu ona neyse. Gitmeyeyim dedim, yalvardım mecbursun dedi... Bak ben bu kadar yıldır bu kadar eve temizliğe gittim yemin billah olsun böyle zulüm görmedim. Günü varmış haspamın geldiğimde bitmiş olsun diye çıktı gitti. Meğer o evdeymiş... He o işte... Kayınım olacak o deyyus... Ama ben baba evinden de bilirim böylelerini, benimkilerde

de vardı bunlardan. Laf namusa gelince kimseye söz vermez, mangalda kül bırakmazlar ama gözleri de hep haramdadır... Uçkuru gevşekler! *(Hatırlar, öfkelenir)* Tıslayarak dolandı odada... sonra yanaşacak oldu bana... dört numara örgü şişini kaptığım gibi şah damarına dayadım. "Buradan sokup gözünü oyarım... Oyarım da... Kızım sahipsiz kalır," deyince öylece taş kesti. Çarptım kapıyı çıktım. Eve geldim bizimki evde kadın programı izliyor. Bir de beni görünce yakalanmış gibi kanal değiştiriyor... Te Allahım... Toparlandı "ne geldin" dedi... Bir an düşündüm orada! Söyleyeyim... diyeyim böyle böyle... *(Es)* İnanmaz. Yine ben suçlu çıkarım. Söylemedim ama başka bir şey de demedim. İstedim ki kendi işkillensin. Çıktı kahveye gitti. Öyledir o kafasında ne var bilemezsin. Haftası dolmadan evi boşaltın dediler. Benim canıma minnet de bizimki küplere bindi! Bir hışımla geldi eve neye çatacağını bilmiyor. Ben de garip, her şeyden habersiz perde asıyorum. Bu beni öyle tepede görünce bir tekme savurdu sandalyeye ben bir tarafa sandalye bir tarafa. Neymiş efendim perdeler açıkmış, mahalleye karşı... Demezler mi adama e be deyyus bunca zamandır sen mi asıyordun perdeleri! Kız sese koştu geldi içeriden. İçeri git demeye kalmadan çullandı üstüme... *(Es)* Bak yemin ediyorum köyde ben bunun iki katı oğlanları silkeleyip atardım ama bu herif bana vurunca elim taş kesiliyor! Bana bir şey oluyor hıncını alıp gidene kadar öyle kitlenip kalıyorum.

(Yeşim pilates topunun üzerinde dengede durmaya çalışarak birkaç hareket yaparken konuşur.)

YEŞİM Aslına bakarsan bu perişanlık annemden miras bana... O da zavallı bir kadındı. *(Topu bir tarafa bırakır kanepe uzanıp hareketlere devam eder)* Kırk yıl boyunca babamın sistematik eziyetine katlandı. Subaydı babam. Lakabı Albay olan emekli bir binbaşı düşünün... Evet

her şey öyle lüzumundan fazla yaşanırdı bizim evde... Yani tamam evimiz bir kışla değildi ama... Bir ordu-evinden de farksızdı. Eğlence de vardı sohbet de ama hep bir askeri disiplin çerçevesinde. Keder de neşe de tedirginliğin gölgesinde yaşanırdı. Bir düğünde göbek atarken ya da yılbaşında tombala diye bağırırken ensenize patlayan bir şaplakla kendinize gelirdiniz "Höyt öyle mi oynanır bu oyun!". Sonsuza uzanan bir "olması gerekenler" listesiyle yaşamak nasıldır bilir misiniz? Zordur! Annem için daha da zordu. Rıza Albay'ın emir eri Sebahat! Hayatını kocasını rahat ettirmeye adamış boş zamanlarında da gündüz kuşağındaki programlarla ömrünü uzatacak iksirler peşinde koşan zavallı bir kadın. Küçükken anlamazdım da kendimi bildikten sonra hep merak ettim neden bu kadar sağlıklı olmak peşinde bu kadın? Hele de hayatı böyle bir adamla paylaşırken! Öyle bağnaz, geri kafalı bir adam değildi babam ama aşırı kuralcı ve sert bir adamdı. Olması gereken bir şey olması gerektiği gibi olmayınca birinin bundan sorumlu tutulup cezalandırılması gerektiğine yürekten inanırdı. Ee, bizim alay da annemle benden ibaret! Çoğunlukla annem olurdu topun ucundaki. "Yemeğe bu kadar salça konur mu Sebahat" başlıklı bir konferansın ardından konu Balkan harbine kadar giderdi... Bazı anlar geliyor gözümün önüne... Annem babamın karşısında elleri önünde bağlı, başı önünde duruyor, babam bir eli belinde diğer eliyle kapı tıklatır gibi annemin kafasına heceleyerek vuruyor: "Kırk yıl oldu kahvemi nasıl içtiğimi hâlâ öğrenemedin be kadın!". Gerçekten yaşandı mı bu sahne yoksa ben mi böyle hatırlıyorum bilmiyorum. Ama böyle bir adamdı babam! Sonra bir sabah başka bir kadın olarak uyandı annem. Ne yüzünü, ne adını, ne de bizi hatırlıyor. Akşamına sert bir kavga etmişler babam kül tablasıyla vurmuş kafasına. O sabah bomboş beyaz bir sayfa gibi

uyandı zihni. Başta komikti sonra gittikçe üzücü olmaya başladı. Önce Hafıza kaybı sonra Alzheimer belirtileri dedi doktorlar ama nörolojik muayenede her şey normal görünüyordu. Kafasındaki bilgisayar çöktü annemin. Babam kendini sorumlu tuttu bundan ki kesinlikle öyleydi... Bir anda değişti anneme karşı. Tüm bakımını kendisi üstlendi. Yemeğini yedirdi, banyosunu yaptırdı, altını temizledi... Ölene kadar vicdan azabıyla yaşadı. Ama asıl tuhaf olay babam öldükten sonra yaşandı. Cenaze defnedildikten sonra eve döndük annem gitti kendine bir kahve yaptı sonra bir sigara yaktı –ki içmez, hayatı boyunca içmemiş– televizyonu açıp kaldığı yerden hayatına devam etti. Evet birdenbire normale döndü... Sanki yıllardır bakıma muhtaç olan o değilmiş gibi... Numara mı yaptın bunca yıl diye çok sordum ama ketumdur hiçbir şey söylemedi. O günden sonra yüzünde tatlı bir tebessümle yaşadı. Öldüğünde de yüzünde o tebessüm vardı.

(Yeşim açma germeye devam ederken Sultan içeriye girer.)

SULTAN Yeşim Hanım müsaitsen salona gireceğim?

YEŞİM Tamam Sultan Abla, geçebilirsin. Ben de duşa gireceğim.

SULTAN Eski bezler neredeydi Yeşim Hanım, sen toparlanana kadar alayım onu?

(Yeşim önce bir tepki vermez Sultan içeri yönelirken birden aklına gelmiş gibi ayağa fırlar. Yeşim panik olur.)

YEŞİM Değil!

SULTAN Değil mi! Ne değil?

YEŞİM Orada değil!

SULTAN Nerede değil?

YEŞİM İşte o eski yerinde değil.

SULTAN Neredeydi ki?

YEŞİM İşte bakacağın yerde değil.

SULTAN Kız Yeşim Hanım ne tuhaf tuhaf şe'yapiyon

insanı...

(Yeşim birden üzerindeki tişörtü sıyırıp Sultan'a uzatır)

YEŞİM Al... al bunu kullan.

(Sultan pis bir şey gibi parmağının ucuyla tutar.)

SULTAN Terli şeyle mi toz alacam! *(Bakar)* Hem bu yepisyeni.

YEŞİM Ya ter de benim toz da benim ne olacak.

SULTAN Aa dur dur Gizem'in eskileri vermiştin toz bezlik kilere koymadık mı biz onları...

YEŞİM Yoo! Yani koyduk da... Şimdi orada değil. Kilerde değil yani... Ben... *(Düşünür)* Kileri boşalttım.

SULTAN Ee, o zaman oraya gireyim ben önce orayı da toparlayıp temizleyeyim sonra burayı geçeyim.

(Yeşim Sultan'ın önüne geçer, durdurur.)

YEŞİM Yok, öyle yapmayalım. Yani gerek yok ben hallettim orayı. Kileri kullanmayacağım artık zaten, kilitledim.

(Sultan bu hallerine anlam veremez.)

SULTAN Ee, niye? Ne zamandır?

YEŞİM Birkaç aydır ben kullanmıyorum orayı...

SULTAN Ee, derin dondurucu oradaydı?

YEŞİM Onu da boşalttım pek bir şey yoktu zaten içinde... Çektim fişini!

SULTAN Yeşim Hanım sen iyi misin?

(Yeşim'in sinirleri boşalır, ağlamaya başlar.)

YEŞİM Değilim! İyi değilim!

(Sultan anlam veremez bakar.)

YEŞİM Dayanamıyorum artık Sultan Abla!

SULTAN Ah yazık... Ağla tabii ağla ya rahatlarsın.

(Yeşim duraksar, aniden kalkar kendini toparlar.)

YEŞİM Tolga'nın bütün eşyalarını o kilere tıktım. Görmek istemiyorum. Gizem'e de yasakladım oraya girmeyi, ben de girmiyorum. Lütfen sen de...

SULTAN Tamam Yeşim Hanım tamam ben de girmem. Gerçi ben Tolga Bey'in eşyalarını görsem de şey olmam

ama... yine de girmem tabii. Ne gerek var... Değil mi?

YEŞİM Evet lütfen çok rica ediyorum. Kontrolümü kaybettiğim için de ayrıca özür dilerim.

SULTAN Çok rica ederim Yeşim Hanım ne özrü. Siz gene çok güzel şey yaptınız ha... Vallahi bak çok kaliteli insansınız. Ben olsam baya yıkardım ortalığı, kendimi rezil etmekte üzerime yoktur.

(Sultan daha konuşacaktır ki Yeşim araya girer.)

YEŞİM Ben duşa geçeyim terim soğumasın.

(Yeşim diğer tarafa geçerken Sultan arkasından seslenir.)

SULTAN Çok da kafana takma ya Yeşim Hanım... kurtulmuşsun işte...

(Yeşim bunu duyunca bir duraksar ürpermiştir. Duymazlıktan gelip duşa girer.)

SULTAN Yerinde olmak isteyen ne kadar kadın var biliyon mu?

(Sultan elindeki tişörtle toz almaya başlar. Paralelde Yeşim banyodadır. Sultan radyonun tozunu alırken radyo açılır perdenin başındaki şarkı çalmaya devam eder.)

SULTAN Hâlâ aynı şarkı mı çalıyor yahu...

(Şarkı çalarken Sultan işine devam eder. Diğer tarafta Yeşim duşa girmek için son hazırlıklarını yapmaktadır. Sahne yavaşça kararır. Müzik devam eder.)

*

(Işık açılınca Yeşim bornozla sahneye girer kaygılıdır saatine bakarak salonda dolaşıp durur. Telefonu alıp bir numara çevirir. Radyoyu kapatır şarkı kesilir...)

YEŞİM Alo... İyi geceler... Ben Gizem'in annesi Yeşim, tanıdınız mı? Hah evet o... Yok hayır eşimden hâlâ bir haber yok. Bekliyoruz. Bu saatte rahatsız ediyorum ama Gizem'e ulaşamıyorum çok merak ettim. Acaba Ezgi'nin haberi var mı diye.. Sizde mi? Hayır canım haberim yok. İzin vermedim tabii ki! O yaşta bir çocuğun arkadaşında kalmasına izin vermeyecek kadar tecrübe sahibiyim. Hayır hanımefendi tabii ki size kızmı-

yorum ama en azından sorumluluk sahibi bir yetişkin olarak Gizem'in ifadesinden şüphelenip benimle iletişime geçebilirdiniz! *(Dinler, duyduklarından pek memnun olmadığı bellidir)* Bak.. bakın hanımefendi... Siz... Bana... Şimdi... ama... *(Söyleyecek bir şey bulamaz)* lütfen Gizem'e verir misiniz şu telefonu? Bekliyorum, teşekkürler! *(Bekler)* Alo kızım sen beni öldürmek mi istiyorsun... Neden haber vermiyorsun? Ne demek kavga ettik! Kavga etsek de geleceksin buraya, burası senin evin! Neler düşündüm biliyor musun! Evet en kötüsünü düşündüm! Evet hep öyle yaparım çünkü anneyim ben... Kızım benimle derdin ne senin? Neden böyle yapıyorsun bana? *(Duraksar)* Niye konuşmuyorsun Gizem, bir şey söylesene... Bir özür bile dilemeyecek misin? Benim canıma kastın mı var kızım... Ha? *(Sinirleri boşalmış gibidir)* Daha çocuktum seni kucağıma verdiklerinde. Nasıl tutacağımı bile bilmiyordum seni, nasıl uyutacağımı, nasıl emzireceğimi... Her bebek doğduğunda bir de anne doğarmış kızım, ben seninle yeniden doğdum birlikte büyüdük. Baban bizi terk ettiğinden beri elimden geleni yapıyorum ama bir türlü yetmiyor! Sen benim hayatta sahip olduğum tek varlığım, yaşama sebebimsin. Biliyorum yeterince iyi bir anne olamadım sana ama benim de elimden gelen bu kadarı... Gizem... Kızım? *(Telefonun diğer ucunda kimse yoktur. Telefonu indirir)* Ben annemin aynısı olmak ister miydim kızım... ama kaçamadım. Ne seni gölgeme sığdırabildim ne sende sığınabilecek bir gölge bulabildim...

(Diğer tarafta banyoda Sultan elinde telefonla belirir.)

SULTAN Kız senin ağzını yırtarım! Vallahi yırtarım. Saat kaç oldu hâlâ niye eve geçmedin sen? Sen ne yapacan beni kız! Ben çalışıyom daha işim bitmedi. He Yeşim Hanımdayım. Kızım altı aydır gelmiyom bura her taraf birbirine girmiş. Kadının kocası alıp başını gitmiş dep-

resyonda bu da kafayı yemiş. Sana ne kızım niyeyse niye! Sen geç eve, benim de işim çok kalmadı. Eve geç yemekleri ısıt, baban kahveden gelir bir saate. Hayır efendim beni niye bekliyormuşsun! Hazır yemek diyorum sana... Eline mi yapışır kızım iki kap yemek ısıtacaksın altı üstü! Kız alo! Alo! Kızz sesin gitti... Anam yüzüme kapattı! *(Kapağı kapalı klozetin üzerine çöker)* Ah kızım... Ah kafasız kızım. Bilmiyor ki ben her şeye onun için katlanıyorum. O olmasa şimdiye bu dünyanın köküne bir kibrit çakıp gitmiştim öte tarafa! *(İç çeker)* Babası olacak deyyus yıllarca bir günaha bakar gibi baktı kızıma. Kız da haklı eve gitmiyor ayakları ama ben ne yapayım, elimden ne gelir? O karnımda dolanırken kaç defa tak etti canıma dedim atlayayım şuradan aşağıya bitsin bu korkulu rüya. Sonra elimi karnıma götürdüm, onu hissettim orada. Yapamadım. O benim küçük mucizem... Kendimden geçtim de ona nasıl kıyarım! Kıyamam! Her şeyden vazgeçtiğim anda çıktı karşıma. Ben ondan sonra sarıldım yaşamaya, onun için... *(Derin bir nefes alır)* Anlamıyor ama beni. Hıh... Nasıl anlasın ki... Babasının ona neden el gibi davrandığını ben anlıyor muyum da ona anlatayım. *(Bir süre öylece kaldıktan sonra gözyaşlarını siler)* Aman... Ben anamı öldükten sonra anlamadım mı o da beni anlar elbet bir gün... *(Ayağa kalkar kendini toparlar)* Ne yapalım benim ömrüm de ona feda olsun.

(Diğer tarafta Yeşim gayet ciddi tavırlarla bir ses kayıt cihazına konuşmaktadır.)

YEŞİM Sevgili kızım sen bu kaydı dinlediğinde ben çok uzaklarda olacağım. Yok yok yok hemen üzülme intihar falan edecek değilim. Sen olmasan bu kaçınılmaz bir seçenek olurdu ama bir anne için intihar söz konusu bile olamaz. Sadece... Gidiyorum. Beni aramaya falan kalkma çünkü nereye gideceğimi henüz ben bile bilmiyorum. Ayvalık'ta teyzenlerin yazlıkta kalırım

belki bir süre... Sonra cesaret edebilirsem Almanya'ya giderim belki... Biliyorsun Neriman teyzenler seksen beşten beri oradalar, yıllardır da hep çağırırlar, "boşarsın kocayı buraya yerleşirsin bir fabrikada da işe girersin oturma izni alırız" falan diyorlar... Neyse sen yine de beni aramaya kalkma, çünkü henüz ne yapacağımı ben bile bilmiyorum. Neriman teyzenlerin adresi telefon rehberinde yazılı bu arada... Bu ses kaydının amacı ihtiyaç anında sana yol göstermesi... Belki sen de benim yaşıma gelince benim gibi bir rehbere ihtiyaç duyarsın diye... Annemin yapamadığı anneliği senden esirgememeye çalışıyorum kızım. Görüyorsun giderayak bile seni düşünüyorum. *(Masanın üzerindeki notları toparlar aralarından seçer)* Madde bir; erkekler! Erkekler büyüdükçe arzuları küçülür kızım... Babandan biliyorum evlendiğimizde dünyayı keşfetmeye hazır bir maceracıyken ikinci haftamızda pijama terlik kumanda üçgenine hapsoldu... Hayal dünyası da pijamaları gibi daraldı gitti. Biz kadınlar tam tersini hissederiz oysa... Her yıl bir öncekinden daha çok isteriz genç kalmayı! Ve hayal dünyamız üfledikçe şişen bir balon gibi her nefeste giderek büyür... Taa ki bir gün patlatılana kadar. *(Kağıdı değiştirir okur)* İkinci madde evlilik; sakın evlenme kızım! Yani evlen de baban gibi biriyle sakın evlenme. Yeteneklerini küçümseyen, kendini değersiz hissetmene neden olan bakışlara sahip biriyle evlenme... Seni prenses olduğuna inandırmaya çalışan birinden hızla uzaklaş çünkü laik bir toplumda yaşıyoruz kızım ve prensesler yalnızca masallarda vardır. Ve bütün masalların bir sonu vardır kızım. *(Başka bir kağıda geçer)* Son madde; çocuk sahibi olmak. Bu hayatta pişman olmayacağın tek eylem olacak kızım. Bu hazzı muhakkak tat *(Kâğıttan okumadan araya girer)* –Ama vakti gelince– Zor gecelerin olacak bir türlü gelmeyen sabahların. Ne uykusuzluk ne yorgun-

luk fikrini değiştirmeyecek, bir an bile pişman olmayacaksın. Kendi çocukluğunu yaşamamış olsan bile, dünyanın en kötü evliliğini yapmış olsan bile pişman olmayacaksın. Onun o küçük burnundan çıkan nefesini boynunda hissedince her şey geçecek. Dünyanın en iyi ilacının o olduğunu fark edeceksin. Onun için yaşadığını, tüm acılara onun için göğüs gerdiğini fark edeceksin. Ve onu bırakıp hiçbir yere gidemeyeceğini... *(Kayıt cihazının silme tuşuna basarak şimdiye kadarki kaydını siler ve cihazı fırlatıp atar. Telefona sarılır)* Alo... Gizem.. Kızım... Hah dinle beni dinle tamam arkadaşında kal bu gece ama sabah gel olur mu? Birlikte kahvaltı yapalım. Sana yumurtalı ekmek yaparım, ne dersin? Ama yine de geceden gelmek istersen diye anahtarı paspasın altına koyuyorum. Tamam mı kızım... *(Karanlık)*

(Sahne tekrar aydınlandığında Sultan işini bitirmiştir. Salona girer. Yeşim kanepede uzanmış bir kadeh kırmızı şarapla kitap okumaktadır.)

SULTAN Benim işim bitti Yeşim Hanım... Başka bir şey yoksa...

(Yeşim kitaptaki bir noktaya sabitlenmiş kalmıştır. Sultan yanına kadar gelir, eğilip yüzüne bakar.)

SULTAN Yeşim Hanım iyi misin?

(Yeşim öylece bir noktaya bakmaktadır. Sultan kadehi görür. Alıp koklar.)

SULTAN Ne içtin Yeşim Hanım böyle... Bir delilik yapmadın inşallah! Yeşim Hanım beni duyuyon mu? Kız Yeşim Hanım!

(Yeşim pozisyonunu hiç bozmadan konuşur.)

YEŞİM Kitaptaki adam helal kesim celladı. Gün boyu binlerce tavuğun kafasını bedeninden ayırıyor. Dikiş makinesinin başındaymış ya da yufka açarmış gibi... Normal bir iş gibi... Sonra eve gelip çocuklarına masal okuyor, her şey yolundaymış gibi. Çocuklar uyuduktan sonra mutfağa gidip ekmek bıçağını alıyor ve onları

birer tavuk gibi...

(Elindeki kitabı çekip alır.)

SULTAN Böyle şeyler okuma Yeşim Hanım, zaten psikolojin şey olmuş bir de bunlarla kafanı bulandırma. *(Diğer kitaplara göz atar)* Yok mu şöyle aşklı maşklı bir şeyler...

YEŞİM Sen hiçbirine zarar verdin mi Sultan Abla?

(Sultan Yeşim'in bu hallerinden ürperir.)

SULTAN Köyde çok tavuk kestim ama... zarar vermedim hiç...

YEŞİM Bazı insan böcek bile öldüremez bazısı da... Bazı katillerin bıçağın kemiğe sürtünce çıkarttığı sesten hoşlandıklarını okumuştum.

SULTAN Yeşim Hanım sen hiç iyi değilsin. Bir doktora falan mı gitsen?

YEŞİM İyi değilim Sultan Abla... ama iyi olacağım. Eskisinden de iyi olacağım. Hem iyi olmak için önce kötü olmak gerekmez mi? Günün doğması için önce gece olması gerekmez mi?

SULTAN Ben bilmiyom böyle şeyleri Yeşim Hanım da... İçki sana iyi gelmiyor onu biliyorum. Kalk toparlan bir kendine gel yahu bu nedir! Boyun kadar kızın var senin. Sen onun için mücadele etmelisin.

YEŞİM Ah Gizem... Güzel kızım, yazık o da kendini diğer kadınlardan farklı sanacak kadar tecrübesiz. Aynıyız halbuki... Kaderimiz de ederimiz de aynı!

SULTAN Ya söylemeyeyim diyorum ama... İlk terk edilen kadın sen misin Allahaşkına... Bırak bu gamı kederi...

(Yeşim kadehinden büyük bir yudum alır.)

YEŞİM Anlamıyorsun Sultan Abla... Hani Tolga'nın böyle siyah sele zeytini gibi gözleri vardı ya... Sen de dikkat etmişsindir belki... Hah işte onlar artık yok! O biçimli uzun parmakları, parlak saçları... Tenindeki o meyve kokusu artık yok!

SULTAN Hee aynı zamanda gürültü patırtı da yok.

(Yeşim Sultan'a dikkatle bakar.)

SULTAN Ee, bakma öyle kaç yıldır temizliğe geliyorum bu eve! Öyle ideal bir çift olmadığınızı biliyorum.

(Yeşim utanmış gibi gözlerini kaçırır.)

SULTAN İnsan kimse görmüyor sanıyor... Değil mi? Kimsenin haberi yok sanıyor. Dünyada tek başına kalmışsın gibi... Kapıyı kapatınca duyulmayacak, özür dileyince tekrarı olmayacak sanıyor. Bak sadece bu apartmanda kaç tane daire var... Kim bilir kaçında ayrı bir dava sürüp gidiyor... Sen de kendini yalnız sanıyorsun.

YEŞİM Kader mi diyorsun! Sadece kadınlar için yazılmış bir kader?

SULTAN Orasını bilmem de... Yalnız değilsin onu biliyom.

YEŞİM Evlenmeden önce otostopla dünyayı gezme hayali kurardık. Evlendikten bir sene sonra en büyük çılgınlığımız Pazar kahvaltısını dışarıda yapmak oldu. Bal kaymak ne büyük çılgınlık...

SULTAN Onu bulamayan da var! Biz evlendiğimizden beri kahvaltıda bir kere aynı sofraya oturmadık desem yalan değil... Bizimki gececi kahvaltıyı öğlen yapar. Kız desen okula gideceğim diye ayaküstü bir şeyler atıştırır. Siz gene iyisiniz... İyiydiniz yani... Aman neyse ne işte canım. Hem o kaymak maymak hep zararlıymış televizyondaki doktor dedi.

(Yeşim bıyık altından gülerken kadehini tazeler.)

YEŞİM İster misin?

SULTAN Yok Yeşim Hanım ben kalkayım diyorum da... seni de böyle bırakmak içime sinmiyor...

(Yeşim kadehini doldurup seyirciye doğru yürür, uzaklara bakar.)

YEŞİM Hani normal evliliklerde olur ya öyle bir an gelir... Ya boşanırsın ya da çocuk yaparsın. Bir şekilde değişir akışın. Ya ortada kavga edecek bir şey kalmaz ya da

kavga etmeye zaman bile bulamazsın. İşte bizde öyle bir şey olmadı. Yani belki geldi o nokta da biz gözden kaçırdık.

SULTAN Ne gam! Ah yazık sana...

(Yeşim Sultan'ın bu ironik tepkisine şaşırır.)

SULTAN Kusura bakma ama öyle Yeşim Hanım! Psikolojin bozuk diye bir şey demiyom çok ama sen de bokunu çıkartma.

YEŞİM Önemsiz mi geldi... İlk yıldönümümüzde burnumu kırdı! Gönlümü almak için araba kullanmayı öğretmeyi teklif etti saf gibi kabul ettim. Daha sokağın başına varmadan ne aptallığım kaldı ne geri zekâlılığım. Çektim el frenini, çıktım arabadan. Eve gitmek istedim diye sokağın ortasında küfürler etti bana. Bütün mahalle bizi seyrederken üstelik... Aylarca bırak sokağı cama çıkamadım utancımdan.

(Yeşim yine kontrolü kaybetmek üzeredir. Ağlar.)

YEŞİM Ben güvendim bu adama Sultan Abla, sevdim, âşık oldum. Ama mutluluk eline geçtiği anda kaybolan bir sabun köpüğü gibi... Puff uçup gitti. Bak ben burada vicdan azabı ve pişmanlıkla tek başıma kalakaldım.

SULTAN Kanserim var.

(Yeşim kurşun yemiş gibi sarsılır.)

YEŞİM Ney?

SULTAN Kanserim var kanserim... Ne ney!

YEŞİM Nasıl ya?

SULTAN Anamda da vardı. Göğsümde iki santim bi' şey ama doktor kötü dedi. Geç kalmışsın dedi... Sonra bir şeyler daha dedi gerisini anlamadım dinlemedim de zaten.

YEŞİM Ne zamandan beridir var bu?

SULTAN Çok olmadı bir ay bir buçuk ay falan...

YEŞİM Niye söylemedin Sultan Abla...

SULTAN Kimseye söylemedim. Bir tek benim adama söyledim. O da merakımdan. Hele ne diyecek ne yapacak

diye?

YEŞİM Ne yaptı peki?

SULTAN *(Güler)* Hiç... Hiçbir şey...

YEŞİM Nasıl ya? Tepki vermedi mi?

SULTAN Erkekler hasta kadınları sevmezler. Dahası korkarlar. Düşün bi' muayyen gününde seninki nasıl bakıyordu sana? Vebalı gibi davranmıyor muydu?

YEŞİM Ee, yani... Sanki!

SULTAN O günden sonra bana hiç yanaşmadı. Bir aydır bırak bana vurmayı sesini bile yükseltmedi.

YEŞİM Bununla nasıl yaşıyorsun sen Sultan Abla?

SULTAN Bu kanser hayatta benim başıma gelen en iyi şey Yeşim Hanım. Bir tek kızımı düşünüyorum. Üniversiteyi kazandığını görsem yeter. Benim gibi değil akıllı kız o mezun olup işinin başına geçer nasıl olsa!

YEŞİM Kaderciliğin bu kadarını aklım almıyor.

SULTAN Şaşıracak ortalığı telaşa verecek bir şey yok. Ortada bir sürpriz yok neticede Yeşim Hanım. Hepimiz biliyoruz ölüm var. Kimi ne zaman olsa erken der kimi geç kaldım diye telaş eder.

(Yeşim kadehi kafasına diker.)

YEŞİM Ben de bu aralar sık sık düşünüyorum ölümü. Hatta arada ölüm kendi ilanım geliyor gözümün önüne. Hem de her detayına kadar... Yüksek tirajlı günlük bir gazetenin ortasında tam sayfa bir ilan. Bembeyaz bir sayfa üzerine siyah bir çerçeve içinde kapkara harfler... "Acı Kaybımız" başlıklı duygusuz bir yazı. Merhum Feyzi Şatıroğlu ve Merhume Şerife Şatıroğlu'nun kazayla dünyaya gelen kızı, sorunlu ergen Gizem Altan'ın kum torbası annesi, vefasız koca Tolga Altan'ın arzu nesnesi Yeşim (Şatıroğlu) Altan hakkın rahmetine kavuşmuştur. Merhumenin cenazesi yarın ikindi namazına müteakip Yeşildere Mezarlığından hareketle bu dünyadan def edilecektir... Sosyal medya arkadaşlarına ve takipçilerine duyurulur.

SULTAN Seninki yine iyiymiş Yeşim Hanım. Benim adım ucuz bir gazetenin üçüncü sayfa haberinde geçerse ne mutlu bana! Erkek berberinde sıra beklerken ya okunam ya okunmayam... Kıyıda köşede kalmış önemsiz bir haber: Gecekondu mahallesinde tüyler ürperten cinayet! Hayatı boyunca bir işte dikiş tutturamayan 52 yaşındaki H.T işten geç gelen karısı S.T'yi baltayla doğramak suretiyle öldürdü! Karısının başsız bedenine bir süre daha ev işi yaptıran H.T okey oynadığı kahvede kıskıvrak yakalandı. H.T emniyet yetkililerine okeye döndüğünü söyleyerek oyun biter bitmez gelip şahsen teslim olacağını bildirdi!

(İkisinin de sinirleri bozulur bir süre gülüşürler. Kısa bir sessizlikten sonra Yeşim sorar.)

YEŞİM Peki neden hiç boşanmayı düşünmedin. Yani bu hastalıktan falan önce madem bu kadar eziyet ediyordu sana?

SULTAN Fakiriz biz Yeşim Hanım boşanamayız.

YEŞİM Ya ne alaka şimdi! Yine oraya bağladın?

SULTAN Ee, öyle tabii sen hiç boşanan fakir gördün mü? Boşanmak zenginler içindir. Bizi bırak sen söyle sen niye açıp davayı donuna kadar almadın da böyle seni kıç üstü bırakmasını bekledin?

(Yeşim sanki bu soruyu hiç düşünmemiş gibi durup düşünür.)

YEŞİM Düzelir dedim herhalde... Aslında kendisi de istemiyordur böyle biri olmayı da... Ne bileyim kötü bir çocukluk yaşadığı içindir diye düşündüm belki de.

SULTAN Sen Tolga Beyi seviyormuşsun da ondan boşanamamışsın.

YEŞİM Belki de... Ama yine de şu hissettiğim şeyin bir adı yok.

SULTAN Ne hissediyormuşsun?

YEŞİM Bak kapat şimdi gözünü... Kapattın mı? *(Sultan başını sallar)* Hah. Şimdi bir mezarlık düşün... Düşün-

dün mü? *(Sultan evet anlamında başını sallar).* Şimdi o mezarlığın içinde bir mezar, mezarın içinde de benim, benim içimde de onun olduğunu düşün. Düşündün mü?

SULTAN Tövbe tövbe, yine deli deli konuşuyon Yeşim Hanım ha!

YEŞİM Ne hissettiğimi sormadın mı? İşte tam olarak böyle hissediyorum.

(Yeşim bir süre gözlerini ayırmadan Sultan'a baktıktan sonra aklına birden gelmiş gibi sorar)

YEŞİM Ne isterdin Sultan Abla? Yani ölmeden önce şimdiye kadar yapmadığın neyi yapmak isterdin?

SULTAN Ne bileyim Yeşim Hanım hiç düşünmedim öyle şeyler...

YEŞİM Niye fakirlikten mi?

(Yeşim yaptığı şakaya güler. Sultan bozulur.)

YEŞİM Asma suratını şaka yaptım. Hani sen sürekli her şeyi oraya bağlıyorsun ya...

SULTAN Eyi.. Seni eğlendirebildiysem ne mutlu bana.

YEŞİM Ya tamam özür diliyorum. Lütfen bak çok ciddiyim. Bu boktan dünyadan çekip gitmeden önce şunu da yapsaydım dediğin bir şey yok mu?

(Sultan düşünür.)

SULTAN Aslında... Ben hiç sinemaya gitmedim. Onu çok merak ediyorum. Birkaç kez niyetlendim gençken tek başıma cesaret edemedim. Bir kere de bilet aldıydık kızla ben ama bizimki müsaade etmedi.

YEŞİM Nasıl ya hiç sinemaya gitmedin mi?

SULTAN Yok gitmedim.

YEŞİM Tamam o zaman, yarın ilk iş sinemaya gidiyoruz seninle.

SULTAN Yok Yeşim Hanım... Allah razı olsun da... İşin gücün arasında olmaz.

YEŞİM Ya zamanın kıymetli ne işi gücü ya?

SULTAN Zaman kıymetli ya işte onun için mümkünü

yok...

YEŞİM Tamam o zaman geç şöyle otur.

(Sultan'ı kanepenin ortasına oturtur. Gidip ortalıkta aranmaya başlar.)

YEŞİM Şu DVD'nin kumandası neredeydi? *(Bulur)* Hah! Projeksiyonla ses sistemini de açalım ki tam bir sinema ortamı oluşsun.

(Yeşim gidip bir DVD kapıp gelir. Metin Erksan "Sevmek Zamanı".)

YEŞİM *"Sevmek Zamanı"* Benim izlediğim ilk filmdi. Gerçek bir klasiktir.

(Sultan ayaklanır.)

SULTAN Ben artık gideyim Yeşim Hanım kız babasıyla yalnız kalmak istemiyor. Gelmiştir şimdi ikisi de eve.

(Yeşim itip onu tekrar kanepeye oturtur.)

YEŞİM Sen kırk yıl beklemişsin, sabretmişsin, dayanmışsın. Bırak biraz da onlar beklesin!

(Yeşim kumandayı ışık odasına doğru tutunca projeksiyondan sahneye Metin Erksan'ın 'Sevmek Zamanı' filmi yansır. Sultan büyük bir hayranlıkla izler.)

YEŞİM Gördüğü bir resme âşık olan genç bir adamın hikâyesi. Adamın resimdeki kadına olan aşkı o denli büyür ki bu aşk kadını bile aşar. Yani adamın resme olan aşkında kadına yer yoktur anlayacağın. Ha bu arada filmde de resim resim denilir ama adamın âşık olduğu kadının fotoğrafıdır aslında... Ne aşklar varmış değil mi zamanında... Şimdikiler...

SULTAN *(Keser)* Kız sus bari de izleyelim şunu...

(Sultan Yeşim'in elinden kumandayı alıp sesi açar.)

PERDE

2. PERDE

Sahne yarı aydınlıktır kapı açılır Sultan sahneye girip etrafı kolaçan eder, tekrar çıkar. Az sonra elinde bir çuvalı sürükleyerek tekrar girer. Arada durup dinlenir, etrafa kulak kabartır. Ortalığın sakin olduğunu anlayınca çuvalı sürükleyerek kilere geçirir. O kilerdeyken sabahlığıyla elinde saç maşası olan Yeşim salona girer.

YEŞİM *(Fısıltıyla)* Kim var orada?

(Yarı karanlıkta tedbirli, ürkek bir şekilde dolanır.)

YEŞİM Uyarıyorum silahlıyım...

(Diğer odalara bakmak için içeriye girdiğinde Sultan salona girer. Az öncekinden farklı bir haldedir. Korkmuş, şaşırmış, dağıl bir halde gelip kanepe çöker. Az sonra tekrar Yeşim girer kanepenin yanındaki ayaklı lambayı açtığında Sultan'ı kanepede görür. Korkuyla bir çığlık atar.)

YEŞİM Sultan Abla? Sen... Senin... ne işin var bu saatte burada?

(Sultan'da en ufak bir kıpırdanma yok. Taş kesmiştir.)

YEŞİM Bir şey mi oldu Sultan Abla?

(Cevap alamaz Yeşim tedirgin olur. Kapıya doğru bakar.)

YEŞİM İçeriye nasıl girdin sen?

(Sultan anahtarı uzatır Yeşim alıp tuhaf tuhaf bakar. Sultan elini temizlemek ister gibi sert sert ovalayarak konuşurken Yeşim dikkatle dinler.)

SULTAN Herkesin iyi olduğu bir iş vardır derdi babam... Benimki de bu sanırdım: temizlemek. Hayatım boyunca hep temizledim... Toparladım, düzenledim, sildim, sıraya koydum, düzelttim, süpürdüm, ovaladım. *(Es, elindeki lekeleri çıkartmak ister gibi)* Şimdi her şeyi kir-

lettim... Bir türlü temizlenmiyor.

YEŞİM Sultan Abla ne diyorsun Allah aşkına? Sabahın bu saatinde ne işin var burada?

(Sultan geldiğinden beri ilk defa başını kaldırıp Yeşim'e bakar. Daha öncekinden farklıdır bakışları.)

SULTAN Sen nasıl yaptın?

(Yeşim ürperir ama hâlâ *tam olarak idrak edememiştir. Belki de öyle olsun istiyordur.)*

YEŞİM Neyi nasıl yaptım?

SULTAN Ne hissettin?

YEŞİM Neden bahsediyorsun sen ya?

SULTAN Ben hiçbir şey hissetmiyorum mesela. Garip değil mi? Sadece bir serinlik, garip bir ürperti var böyle şuramda, ensemde. Aslında korkmam gerekmiyor mu? Ya da pişman olmam, endişelenmem. Yok... Hiçbiri yok... Öyle hafifim ki ölmüş de rahatlamışım sanki... Bak.

(Uzatıp zangır zangır titreyen ellerini gösterir. Yeşim ellerini tutup yanına oturur.)

YEŞİM Ablam... Doğru düzgün anlat bakalım, bu saatte neden buradasın? Evde kötü bir şey mi oldu?

SULTAN Olmuş... Evvelden beri hep oluyormuş da... ben görmemişim. Ah aptal kafam! Hâlbuki kız bana defalarca... Ah salak Sultan ah!

(Kafasına vurmaya başlayınca Yeşim ellerini tutarak durdurur. Sultana sıkıca sarılır. Sultan sarsılarak ağlamaya başlar. Hiçbir şey konuşmadan bir süre öyle dururlar sonra sultan anlatmaya başlar.)

SULTAN Gittiğimde kız kendini odaya kilitlemiş bu da ziftlenmiş yatıyor kanepede... Kızın yanına girdim koşup üstüme atladı... "Ne oldu annem dedim" Ses etmedi "baban mı bir şey dedi?" Daha lafım bitmeden kuş gibi titremeye başladı kolumda... O deyyus benim güzel kızıma yanaşmaya kalkmış Yeşim Hanım!

YEŞİM Hiii! *(Eliyle ağzını kapatır)*

SULTAN İnsan kendi canına nasıl yapar bunu?

YEŞİM N'aptın Sultan Abla?

SULTAN Ben zaten ölmüşüm, günlerim sayılı... Güzel kızımı o soysuzla bu dünyada yalnız bırakır mıyım? Yat dedim kıza, sabaha hepsi geçecek annem... Kilitledim kapıyı üstüne. Döndüm salona. Ben üzerine yürüyünce fırladı ayağa, hiçbir şey demeden savurdum duvara it leşi gibi serildi yere, zıpladım yapıştım gırtlağına. *(O anı yaşar gibi anlatmaya devam eder)* Gözü gözümde belki bir saat sıktım boynunu. Mosmor oldu yüzü, dili dışarda hâlâ sırıtıyor sanki... O sırıttıkça ben sıktım ben sıktıkça o sırıttı. Sarı dişlerinin arasından kan sızana, tırnaklarım boynunu deşene kadar sıktım... *(Es, işi bitmiş gibi ellerini silkeler.)* Sonra gidip abdest aldım geçtim mutfağa. Açtım tüpü... Ha üç gün önce ha üç gün sonra...

YEŞİM Sonra... Vaz mı geçtin?

SULTAN Hıh! Tüp bitti! Fakirsen ağız tadıyla ölemiyorsun bile...

(Sultan'ın sinirleri bozulur önce yavaş yavaş tıslayarak sonra ağız dolusu kahkahayla güler. Yeşim de başta tuhaf-gergin bakar ama sonra o da katılır ona. Bir süre sinirleri boşalır gibi karşılıklı gülerler. Yeşim vites düşürse de gülmeye devam ederek Sultan'a sorar.)

YEŞİM Ben hâlâ anlamadım ama sen niye geldin buraya?

SULTAN Ben baktım ki ölemiyorum... dedim bari ortalığı toparlayayım. Kız sabah kalkacak şu herifi ortadan kaldırayım. Aklıma bir fikir geldi sonra... Hani sen dedin ya sabah artık kileri kullanmıyorum...

Sultan kendini durduramaz gülmeye devam eder. Yeşim buz keser.

SULTAN Ben bir yolunu bulana kadar orada kalsın dedim... Nasıl olsa artık kullanmıyorsun, kapısını görmeye tahammülün yok. Hem derin dondurucu da var. *(Gülmekten konuşamaz)* Açtım baktım bezelyelerin

yanında göreyim! *(Tıslayarak güler)* Tolga Bey!

(Yeşim daha fazla dayanamaz ayağa fırlar.)

SULTAN Aklın yolu birmiş dedim kendi kendime...

(Yeşim elini kolunu koyacak yer bulamaz. Sultan da gülmeyi bırakmıştır.)

YEŞİM Onu alıp buraya mı getirdin! Niye böyle bir şey yaptın ki? Ne yapacağız şimdi!

SULTAN Ha bir ha iki... Ne fark eder...

YEŞİM Ne demek ne fark eder. Burası şey mi canım... *(Ney mi? bulamaz.)* Hem herkes kendi pisliğini kendi temizlesin lütfen.

(Sultan bozulur Yeşim arkasını döner sahnenin ucuna gidip kollarını birleştirir öylece dururlar.)

YEŞİM Ayrıca benimki kazayla oldu... denilebilir. Ama kimse inanmazdı. En çok Gizem'den koktum... Zaten başına gelen her kötü şeyden beni sorumlu tutuyor... Bir de babasını öldürdüğümü öğrenirse... Yani kazayla ölümüne neden olduğumu öğrenirse... Benden iyice nefret eder diye...

(Yeşim aklına bir şey gelmiş gibi durur.)

YEŞİM Gizem!

(Sultan anlamaz soran gözlerle bakar suratına.)

YEŞİM Sabah Gizem gelecek kahvaltıya... Bir an önce alıp götürmelisin onu buradan.

SULTAN Nereye! Ben onu buraya ne halde getirdim biliyor musun? Allahtan leşi buram buram içki kokuyordu da millet sızmış sandı! Vallahi kusura bakma Yeşim Hanım hiçbir yere götüremem...

YEŞİM Ne yapacağız peki?

SULTAN Yatıralım Tolga Bey'in yanına...

YEŞİM Yok artık...

SULTAN Ben hallederim! Kurban bayramında bizim tek kapılı buzdolabına neler sığdırdığımı görsen aklın şaşar.

(Sultan ayaklanır.)

YEŞİM Sen ciddi misin?

SULTAN Vallahi kız... Ne olacak! Sen çayı koy ya da yok şöyle okkalı bir kahve yap. Bana da bir satırla doğrama tahtası ver yeter.

(Müzik girer Yeşim'in şaşkın bakışlarıyla ışık kapanır. Işık yandığında Yeşim elinde kahve tepsisiyle salona girer. Müzik bitince Yeşim içeriye seslenir.)

YEŞİM Sultan Abla... Bırak gel kahve hazır...

(Sultan üzerinde bir önlük ellerinde bulaşık eldiveni içeriye girer.)

SULTAN Bitti işim zaten. Baya kartmış bizim dana, uğraştırdı beni... Aralarına da barbunyadan bir sıra yaptım sığdı ikisi de. Baya genişmiş senin derin dondurucu.

YEŞİM Sağ olsun rahmetli alırken en büyüğünü almıştı. Neymiş efendim annesinin yemeklerini özlermiş, anneciği yapar yapar da atarmış dondurucuya özledikçe ısıtır yermişiz. Bak bak laflara bak! Allah seni inandırsın kadın tek bir asma yaprağı olsun sarıp göndermedi.

SULTAN İsabet olmuş. Kaynana yemeğiyle şımartmayacaksın güveyi.

YEŞİM Orası öyle tabii de benim istediğim epilasyon cihazına pahalı deyip almadı gitti o derin dondurucuya iki sene taksit ödedi...

SULTAN Olsun Yeşim Hanım fena mı oldu bak işe yaradı...

YEŞİM Doğru valla yoksa komşudan rica etmek zorunda kalırdık: "Bizim beyin belden aşağısı sizde kalabilir mi?"

(Gülüşürler. Sonra es.)

SULTAN Sen narin de bir insansın Yeşim Hanım, tek başına nasıl yaptın bu işi Allah aşkına?

(Yeşim gururu okşanmış. Kahvesinden bir yudum alır)

YEŞİM İnsan mecbur kalınca şey yapıyor yani... Ama motivasyon kaynağı çok önemli tabii. Sağ olsun Tolga ilk günden beri hayatımın içine özenle sıçtığı için çok

zorlanmadım.

SULTAN Aslında imkân olacak önce halı dövme sopasıyla şöyle güzel bir yumuşatacaksın etini.

YEŞİM Tabii tabii... İstersen bir gün önceden zeytinyağıyla yoğurda yatıralım iyice kıvamını bulsun.

SULTAN En azından kulak memesi kıvamına gelene kadar yoğursa hıncını alır insan.

YEŞİM Rahmetli annem karbonatla yoğururdu...

(Yeşim fincanını ters çevirir.)

YEŞİM Bakarsın değil mi Sultan Abla kapatıyorum...

SULTAN Kız fallık halimiz mi kaldı?

YEŞİM Ayol bak bakalım belki hafifletici sebep falan görürsün.

SULTAN Hiç anlamam valla faldan büyüden...

YEŞİM Aman hep öyle derler...

(İkisi de kapatırlar fincanları. Tuhaf bir sessizlik olur. Her sessizlik anında gerilimle görünür olur sanki.)

YEŞİM Aaayy! Sabahı ettik vallahi...

SULTAN Ben de kalksam mı artık Gizem gelmeden.

YEŞİM Otur otur. Gizem gelmeyecek...

SULTAN Öyle dedin ya...

YEŞİM Kendimi kandırıyorum. Her seferinde tamam diyor bir sürü hazırlık yapıyorum son anda bir mesaj atıp başka bir şey uyduruyor. Bu sefer tamam bile demedi üstelik. Tolga gittiğinden beri eve girmek istemiyor.

SULTAN Gittiğinden beri?

YEŞİM Yani işte... Öbür tarafa... gittiğinden beri...

(Hava yavaş yavaş aydınlanmıştır. Sanki bizimkiler de gecenin gizeminden ayılıyor gibidirler.)

SULTAN Yeşim Hanım biz bu işi niye yaptık? Nasıl yaptık aklım almıyor.

YEŞİM Çoğu seri katilin ortak noktası neymiş biliyor musun?

SULTAN Erkek olmaları mı?

YEŞİM Hayır. Yani o da var ama asıl ortak nokta çocukken

babalarının onları terk etmiş olması. İstisnasız hepsi kötü bir çocukluk geçirmiş.

SULTAN Yani?

YEŞİM Ne bileyim biz de çocuk sayılırdık evlendiğimizde... Hadi ergendik diyelim... Ama nereden baksan kötüydü... Rüya gibi başladı kâbusa döndü... Şimdi de uyandık!

(Sultan Yeşim'in fincanını açar, evirip çevirir bakar.)

SULTAN Hanene ay doğmuş ama dolunay! Bir de baykuş var bak, tek gözlü üstelik görüyor musun? İyi değil.

YEŞİM Allahtan anlamıyorsun ha! Edalara bak...

SULTAN Kurumuş bir ağaca tünemiş, bekliyor. Ağaçta da böyle... Yılan mı desem... Böyle kalın ipler sallanıyor...

YEŞİM Ay yeter içim şişti... Ağır ceza hâkimi gibi fal baktın! İpe götürdün bizi ayol!

(Sultan kaygılarını gizleyemez.)

SULTAN Valla Yeşim Hanım dışarıda gün doğunca benim içim daha da karardı. Ne yapacağız, bu işin sonu nereye varacak?

(Yeşim'in aklında bir şey vardır.)

YEŞİM Benim bir fikrim var aslında... ama sana çok pragmatist gelebilir!

SULTAN Ney gelir?

YEŞİM Yani sanki durumdan vazife çıkarıyormuşum gibi...

SULTAN Bana fikir olsun Yeşim Hanım, kafam teneke gibi... Bomboş! Gidip teslim olmaktan başka bir çıkar yol gelmiyor aklıma.

YEŞİM Hah! Ben de onu diyeceğim. Sen gidip teslim olsan. Ama sadece kendininkini değil benimkini de öldürdüğünü söylesen. Hem zaten... Yani nasıl desem...

SULTAN Öleceksin. De de... Zaten öleceksin benim cinayeti de sen üstlensen eline mi yapışır de...

YEŞİM Ya hayır öyle değil... Sen sürekli bundan bahsettiğin için böyle rahat konuşuyorum.

SULTAN Hadi kocam hak etti de öldürdüm. Tolga Beyi niye öldürdüm? Ne diyeceğim sorduklarında...

YEŞİM Bir kadın olarak bana yaptıklarına tanık olunca, dayanamamışsındır.

SULTAN Önce deneme olsun diye Tolga Beyi öldürüp derin dondurucuya tıktım altı ay sonra da kendi kocamı mı öldürdüm?

YEŞİM Doğru ben timingi düşünemedim. Haklısın yemezler...

SULTAN Hani sen hatırlıyor musun benimkini buraya getirdiğimde sen bir şey dedin?

YEŞİM Ne dedim?

SULTAN "Herkes kendi pisliğini kendi temizlesin lütfen." Ya... Ben yıllarca hep başkasının pisliğini temizledim Yeşim Hanım. Artık yeter!

(Aralarındaki gerilim görülür derecede artmaktadır.)

YEŞİM Ya şimdi hiç bu ayaklara girme Sultan Abla... Kızını kurtarmak için öldürdün kocanı nereden baksan bir kahramansın. İkinci cinayet seni sıradan bir katil yapar. Bütün mesele bu değil mi?

SULTAN Bak Yeşim Hanım üstüne alınma ama *(Duraksar)* gerçi bu saatten sonra istersen de alın... Her şeyin sorumlusu biraz da sensin aslında. Benim yediğim bunca dayağın gördüğüm bunca eziyetin... Hepsinin sorumlusu biraz da sensin...

YEŞİM Ben mi? Nasıl ya?

SULTAN Tabii... Üstelik sadece benim değil bütün kadınların yediği dayağın vebali biraz da senin sırtında. Hadi senin demeyeyim de... Sizin gibi insanların sırtında!

YEŞİM Sultan Abla? Nasıl insanlarmışız biz söylesene...

SULTAN *(Etrafı göstererek)* İşte böyle... Böyle senin gibi sırça köşklerde, süs bibloları gibi yaşayan kadınlar.

YEŞİM Haydaaa! Böyle bir şeyi bana nasıl söylersin Sultan Abla? Benim yaşadığım hayatı da anlattım ya. Oradan bakınca çok mu gamsız görünüyorum? Nedir?

SULTAN Senin o yaşadıkların bu hayatın bedeli... Benimki ne? Sen o parfümlerin, kolyelerin, o arabaların hatırına sustun katlandın her şeye... Ben niye sustum ki bunca yıl!

YEŞİM İyi tamam da... Anlamıyorum yani senin acılarının sorumlusu nasıl ben oluyorum?

SULTAN Sen değil... Siz!

YEŞİM Siz siz deyip durma Sultan Abla! Kimmişiz biz yahu!

SULTAN Böyle kendilerinin dışında bir dünya olmadığını sanan, saksıda süs bitkisi gibi yaşayan tüm kadınlar. Hayattaki en büyük sıkıntısı evlilik yıldönümünün utulması olan kadınlar...

YEŞİM Acımızı mı yarıştıralım Sultan Abla? Aynı cehennemden çıktık işte... Bina yıkıldıktan sonra kaçıncı katta olduğunun ne anlamı var! Zemin kattakiler daha mı çok ölüyor. Ölüm bir ölüm değil mi Sultan Abla.

SULTAN Orası öyle de...

YEŞİM Yok yok... Anlaşılan kütüphaneni tozunu alırken benim Simon de Beauvoir kitaplarının olduğu rafta fazla takılmışsın.

SULTAN Kim? Kitapla defterle ne işim olur benim. O senin gibilerin harcı... Kafanızı kitaplara gömüp dışarıdaki gerçeklere sırt çevirirsiniz.

YEŞİM Sultan Abla...

SULTAN Ne Sultan Abla ne? Hem sen bana abla abla diyon da kaç doğumlusun sen?

YEŞİM Seksen.

SULTAN Hıh! Bak işte... Öyle ablalık bir fark yok aramızda ama sırf senin klozetini fırçalıyorum diye ben Sultan Abla oluyorum sen Yeşim Hanım!

YEŞİM Yahu tamam ben abla olayım sen ol hanım! Hatta dur hanım da olma *(Birkaç aksesuarını çıkarır Sultan'a takar)* al direk Yeşim ol!

(Sultan takıları hınçla alır büyük bir zevkle takar.)

SULTAN Olurum valla. Canıma minnet!

YEŞİM Ol tabii ya... Al...

(Sultan sahnenin önüne doğru yürüyüp "Yeşim Hanım" pozuna girer. Yeşim hafiften bozulur. Biraz da intikamcı bir tavırla Sultan'ın yazmasını alır, takar)

YEŞİM Sultan olmanın nesi var? Ver bakayım şunu.

(Yeşim de Sultan olup sahnenin diğer köşesine yürür. Kötü bir taklitle...)

YEŞİM Of anam ne kadar zor yaşamak benimkisi... Kuluncum ağrimiştur, imanim gevremiştur. Neyse gidem de eve dayağımı yiyem!

SULTAN *(Bozulur)* Aşk olsun Yeşim Hanım ben öyle mi konuşuyorum. Şu tipe bak kötü doğu dizilerinin manken oyuncuları gibi...

YEŞİM Yani tabii ki gerçekte böyle değilsin ama... Tartışırken bana yansıttığın bu!

SULTAN *(Yeşim taklidiyle)* Sana inanamıyorum Sultan ABLA! Ne kadar da duyarsızsın, tırnağım kırıldı diyorum sen bana fıtığından bahsediyorsun!

YEŞİM Hiç de bile... Ben öyle bir kadınlardan değilim!

SULTAN Sen değilsin ama böyle kadınlar var değil mi?

YEŞİM Ee, tabii vardır elbet!

SULTAN Hah işte ben de onu diyorum. Nasıl olacak bu işler?

YEŞİM Kadının kurdu kadın değil Sultan, kadın ilacı kadının! Bak biz n'apıyoruz burada?

SULTAN Suç ortaklığı... mı?

YEŞİM Değil, kader ortaklığı! Seni ıslatan yağmur beni kuru bırakır mı? Bir tek senin yoksul mahallene mi çöküyor sanıyorsun karanlık! Bu hastalık her yerde... Birbirimizden farkımız yok... Yok anlasana.

SULTAN Nasıl yok Yeşim Hanım allasen? Sen gazetede okuyup üzüldüğün töre benim törem. Sen üzülüyorsun ben ölüyorum! Burada bir fark yok mu?

YEŞİM O kadınlar o topraklarda doğdukları için değil,

kadın oldukları için öldürülüyorlar. Yalnız onlar değil bütün kadınlar aslında kadın oldukları için öldürüyorlar!

(Sultan anlamak istercesine dikkatle dinleyince Yeşim daha uzlaşmacı bir tonda devam eder.)

YEŞİM Ben bu haltı yedikten sonra bu işe çok kafa yordum Sultan, çok düşündüm, çok okudum. Gözümdeki perde kalktı!

(Yeşim'in bu aktivist hallerinin altına derinden bir marş eşlik eder. Mesela Polyushka polye!)

SULTAN Tövbe bismillah...

YEŞİM Niye öldürüyorlar bizi Sultan? Ha söyle niye öldürüyorlar bizi?

(Yeşim kontrolden çıkmış gibidir. Marş yükselir Yeşim de eşzamanlı yüksek bir coşkuyla oynar.)

YEŞİM Ya kadın eve geç geldi diye öldürülüyor ya! Etek giydi diye öldürülüyor ya etek! Dolmuşa biniyor öldürülüyor, gülümsüyor öldürülüyor, yanlış adamı seviyor öldürülüyor, doğru adamla evleniyor yine öldürülüyor! Kim öldürüyor?

(Sultan şartlı refleksle öğrenci gibi cevap verir.)

SULTAN Erkek!

YEŞİM Erkeklik! Ama kocası ama sevgilisi ama oğlu ama babası... Peki niye?

SULTAN Niye?

YEŞİM Erkeğin istediği gibi bir kadın olmadı diye! Ona "layık" görülen hayatı "edebiyle" yaşamıyor diye! Çizilen çerçevenin dışına çıktı diye! Kim çiziyor bu çizgiyi?

SULTAN Erkek?

YEŞİM *(Kafasını sallayarak)* Kadın o çemberin dışına çıkınca ne oluyor?

SULTAN Ölüyor.

YEŞİM Öldürülüyor! Yani bu durumda kadın sadece ona erkek tarafından çizilen kadınlık tanımına uymadığı için yani kadın olduğu için öldürülüyor!

(Sultan'ın kafasına yatmıştır. Yeşim Sultan'a yaklaşır sihirli bir formül veriyormuş gibi fısıldar)

YEŞİM Sultan Abla... Rüyalarını gerçekleştirmenin en iyi yolu nedir bilir misin?

(Sultan soran gözlerle bakar Yeşim iyice mistik bir havaya girmiştir.)

YEŞİM Uyanmak! Uyan! Uyanalım artık ne olur!

SULTAN Uyanıp ne yapacağız?

YEŞİM Kalbi kırılan tüm kadınların hesabını soracağız Sultan!

(Coşku doruk noktaya varmıştır. Sultan'ın sorusuyla marş susar ritim normale döner.)

SULTAN Kim? Senlen ben? Yalnız? Sadece? İkimiz?

YEŞİM Sadece ikimiz olur mu hiç. Ne kadar kalabalık olduğumuzu bilsen aklın şaşar.

SULTAN Bilmiyorum valla Yeşim Hanım. Aklım almıyor.

YEŞİM Sultan... Anlamıyor musun? Burada olmamızın, bunu yapmamın bir nedeni olmalı. Tıpkı senin burada olman, bunu yapmış olman gibi...

SULTAN Allasen Yeşim Hanım ben senden akıl istiyorum sen de deli deli konuşup iyice korkutma beni.

YEŞİM Daha ne kaldı korkacak Sultan? Delirmeyip ne yapacaksın?

SULTAN Ben kendimden geçtim Yeşim Hanım ama kızım? Bütün korkum ondan yana...

YEŞİM İşte tam da bu yüzden korkmayacağız artık Sultan. Üstelik sadece bizim kızlarımız için değil! Doğmuş doğacak tüm kız çocukları için artık korkmayacağız.

(Sultan ikna olmuştur ama aynı zamanda ne yapacağını bilemez haldedir.)

SULTAN Ee, tamam hadi ben varım... Diyelim... Diyelim de ne yapacağız!

YEŞİM Bir mesajla terk edilen tüm kadınların hesabını soracağız!

(Sultan düşünceli bir iki adım atar, aklında soru işaretleri

vardır.)

SULTAN Sadece onların mı?

YEŞİM Sadece onların olur mu? Fakir, zengin, orta halli... Boşanamayan tüm kadınların hesabını soracağız!

SULTAN Tecavüzcüsüyle evlendirilenlerin de o zaman...

YEŞİM En çok onların hesabını soracağız zaten!

(Sultan da Yeşim'in coşkusuna katılır. Ardı ardına sıralarlar.)

SULTAN Namus cinayetine kurban gitmiş kadınların!

YEŞİM Bir demet çiçekle susturulan tüm aldanmışların!

SULTAN Babası yaşında heriflerle evlendirilen o sabi sübyanların!

YEŞİM Kalabalık içinde rencide edilen kadınların!

SULTAN Aile diye sığındığından kötülük gören kadınların!

YEŞİM Sevişirken aşağılanan kadınların!

SULTAN Bebesi karnında zorla kazıtılan kadınların!

YEŞİM İstemediği halde zorla anne olan kadınların!

SULTAN Köyde öküzden kıymetli olmayan kadınların!

YEŞİM Şehirde trafikte sıkıştırılan kadınların!

SULTAN Ve otobüste ayakta sıkıştırılanların!

YEŞİM Elle, gözle sözle taciz edilen kadınların!

SULTAN Sevdiğine varamayan kadınların!

YEŞİM Vardığını sevemeyen kadınların!

SULTAN Kendi yaşadıklarını yaşar diye kız bebesi olunca üzülen kadınların!

YEŞİM Yaşama hakkı ellerinden alınmış tüm kadınların hesabını soracağız!

(Yeşim gaza gelmiş gözlerini ufka dikmişken Sultan düşünceli ve dahi kaygılıdır.)

SULTAN İyi de nasıl olacak bu işler Yeşim Hanım?

YEŞİM Aaa ama Sultan sen de sürekli bir soru işaretiyle rüzgârımızı kesiyorsun.

SULTAN Yok taş koymak değil de... Sadece ben nasıl yapacağız diyorum. Ne kadar erkek varsa Allah yarattı demeden kıyıma mı başlayacağız. Şebeke suyuna

kısırlaştırıcı mı karıştıracağız. Yani bir iş bölümü bir şey yapalım diyorum.

YEŞİM Ben metodolojiyle ilgili kesin bir karara varmadım ama böyle cinai bir giriş düşünmüyorum. En azından kişisel olarak ben bir cinayet daha işleyemeyeceğimden eminim! Daha şiirsel bir eylem olmalı yani bir ruhu olmalı. Bir *humour* peşindeyim, anlıyor musun?

SULTAN Kimseyi öldürmüyoruz yani! Sen hesap soracağız intikam alacağız falan deyince gaza geldim ben. Yoksa ben de şiir severim.

YEŞİM Etle kemikle işimiz yok Sultan, bir düşünceye bir tutuma karşı savaşıyoruz!

SULTAN Baya baya savaşıyoruz yani şimdi öyle mi?

YEŞİM Aynen öyle... Sultan erkekler neden bu kadar güçlüdür biliyor musun?

SULTAN Sen bilmediğin şeyi sormazsın Yeşim Hanım. De bakalım niye güçlülermiş bu kadar?

YEŞİM Biz kendimizi bu kadar güçsüz sandığımız için! Gör bak neler olacak.

(Sultan kilerin olduğu yere bakar.)

SULTAN Eyvahlar olsun!

YEŞİM Yine ne oldu Sultan?

SULTAN Su sızıyor...

YEŞİM Ne suyu?

SULTAN Kilerden kanlı su sızıyor Yeşim Hanım! Mahvolduk!

YEŞİM Ne?

(İkisi de o tarafa koşarlar Sultan eline geçirdiği bezle suları silmeye çalışır. Yeşim içeriye girer.)

SULTAN Ne olmuş Yeşim Hanım dondurucudan mı?

YEŞİM SES Dolaptan geliyor. Işıkları yanmıyor!

SULTAN Fişini mi takmadım acaba?

YEŞİM SES Fiş takılı... Sigortalar da sağlam.

SULTAN Bozuldu mu yoksa?

(Yeşim dışarı çıkar.)

YEŞİM Çalışmıyor. Tolga da çözülmüş!

SULTAN Eyvah eyvah! Hep benim yüzümden.

YEŞİM Yok canım neden senin yüzünden olsun. Mal dandik! Dünyanın parasını verdi buna iki ceset girince bozuldu. Ama benim ahım tuttu... O epilasyon cihazını almadı ya! Oh olsun!

SULTAN Yeşim Hanım... Bir şey diyeceğim ama kızma!

YEŞİM Yok canım niye kızayım. Hem bizim aramızda artık kız kardeşlik dayanışması var. Söyle ne söyleyeceksen...

SULTAN Ne yapacağız şimdi?

(Sorunun cevabı gelmeden ışık kapanır. Tekrar aydınlandığında ikisi de salonun bir köşesindedir. Yeşim laptop kucağında Sultan başı ellerinin arasında çökmüşlerdir.)

YEŞİM Hayat biz kadınlara karşı kurulmuş bir komplo gibi...

SULTAN Yeşim Hanım... Başlayacağım şimdi senin bu afilli laflarından da ha! Vallaha gına geldi içim şişti uuiiffff!!

YEŞİM Ne güzel gaza gelmiştik!

SULTAN Baktın mı sen o internet şeysinden dediğine!

YEŞİM 24 saatte diyor. Yarına kadar vaktimiz var sonra çürüme başlıyor.

SULTAN Benimki yaşarken de pis kokardı çürüğü hiç çekilmez şimdi... Bir çare bulmalıyız.

YEŞİM Kıyma mı yapsak? Öyle yok etmek daha kolay. Mahalledeki tüm kedilere dağıtırız azar azar.

SULTAN Günah kız hayvanlara...

YEŞİM Doğru...

(Umutsuzca dururlar öyle. Düşünceli...)

SULTAN Bir gün öyle bir yağmur yağsa Yeşim Hanım, caddelerden oluk oluk aksa sular. Böyle şehrin tüm sokaklarından akan kocaman bir nehir düşün... Eski, kirli, çürümüş ne varsa katıp önüne götürse... Temizlense ortalık... Sonra bir güneş doğsa pırıl pırıl!

Mis gibi toprak koksa ortalık... Her şeye yeniden başlasak... Sıfırdan!

YEŞİM Postmodern bir tufan kopsa diyorsun! Valla bana uyar.

SULTAN Hastalar iyileşiyor Yeşim Hanım, ıslanan kuruyor, düşenler kalkıyor ama ölenler... Onlar sadece kaybediyor. Yani olan yine bana oluyor!

YEŞİM Ölüm sürpriz değil diyen sen değil miydin? Sonunda hepimizi bekleyen o. Önemli olan ne zaman olduğu değil hatta nasıl olduğu da değil. Bütün hikâye finalden öncedir neticede! Ben bu yüzden hikâyeyi daha da gösterişli kılacak bir final peşindeyim.

SULTAN Gel beraber intihar edelim kız! Ben tek beceremem, korkarım. Ama sen de olursan...

YEŞİM Yoook yok öyle kestirme! Maden bu iş bizim ayağımıza bu kadar dolandı kestirme yoldan gitmek yok! Kazıya kazıya iz bırakacağız Sultan.

(Sultan Yeşim'e şüpheyle bakar.)

SULTAN Senin bu bakışın bakış değil Yeşim Hanım. Aklında bir şey var değil mi?

YEŞİM Evet kız kardeşim! Aklımda muhteşem bir final var!

(Işık tekrar kapanır. Sahne aydınlandığında Yeşim laptop kamerasıyla meşguldür, Sultan başında dikilmiş merakla onu izlemektedir.)

SULTAN Ne yapıyoruz şimdi?

YEŞİM İtiraf edeceğiz teslim olacağım ama önce borcumuzu ödeyeceğiz.

SULTAN Borç mu? Ne borcu kız? Kime?

YEŞİM Bizim kadar şanslı olmayan kadınlara! Nefret ve aşk cinayetine kurban giden tüm kadınlara...

SULTAN O bilgisayar ne öyle? Aklında ne var Yeşim Hanım?

YEŞİM Bütün sosyal platformlardan bir hesap açtım.

Sonra hesapları birbirine bağladım. Böylece itirafımızı daha fazla izleyiciye ulaştırabileceğiz. Baksana şimdiden yüzlerce insan ekledi!

SULTAN Bizi mi? Nereden haberleri oldu ki?

YEŞİM Burası böyle kanın kokusunu alırlar Sultan! "Bir saat içinde canlı yayında kocalarımızı neden öldürdüğümüzü açıklayacağız" yazdım... *(Ekranı gösterir)* Bak on dakika geçmedi dokuz yüz seksen beş kişi oldu!

SULTAN Ben hiç anlamam bu işlerden ama benim kız kurdu maşallah... Görsen Yeşim Hanım çok kafalı kız! Hiii!! Bizim kız! Bizim kızlar... Onlar da görecek mi bunu!

YEŞİM Görecekler muhakkak! Görsünler de zaten. Eninde sonunda öğrenmeyecekler mi? Bine ulaştık bu arada!

SULTAN *(Kaygılı)* Öğrenecekler değil mi?

YEŞİM Yalnız onlar değil herkes öğrenecek! Karısına, kızına, annesine, sevgilisine... Hayatındaki kadına ters gözle bakmayı düşünenlere ibret, zulüm görenlere ilham olacak hikâyemiz. *(Bilgisayarın ekranına bakar)* Bin beş yüz kişi! İnanamıyorum!

SULTAN Gidip sessiz sedasız teslim olsaydık Yeşim Hanım... Bu internetten canlı yayın nereden çıktı.

YEŞİM Olur mu canım! O zaman basit bir cinayetten ne farkı kalır. Hem bu ara çok moda bu. Herkes buradan intihar ediyor. Biz de itirafımızı buradan yaparak sesimizi milyonlara duyurabiliriz.

(Bilgisayarın ekranını gösterir.)

YEŞİM Sayfanın adı Cinayet Kadınları! Hani kadın cinayetlerine nazire olsun hesabı.... Şimdi bir metin hazırlamalıyız. Manifesto gibi bir şey...

SULTAN Kitaptır şiirdir onlar senin işin. Ağzın iyi laf yapıyor yaz işte bir şeyler...

YEŞİM Benimki hep teorik kız senin pratiğin kuvvetli. Hem insanın eline kaç defa geçer bu fırsat sen de dök içinden gelenleri...

SULTAN Ne diyeyim ki... Bilmem!

YEŞİM Bak ben yapayım açılışı... *(Elindeki notları karıştırır)* Bize vurucu bir başlık lazım. *(Bulur okur)* Hah bak mesela şunun gibi "Eşimi kaybettim hükümsüzdür!"

(Sultan'ın tepkisini ölçmek için ona bakar. Sultan anlamamıştır.)

YEŞİM Çok mu örtük olmuş? Esprisi anlaşılmıyor değil mi? Peki bu nasıl *(Başka bir notu okur)* "Dünyanın dört bir tarafında sadece kadın olduğu için öldürülen yaşarken hiç tanımadığımız kız kardeşlerimiz için... " *(Devamını getirmez Sultan'a bakar)* Bu da mı olmadı?

SULTAN Valla bana geçmedi... Çok yavan! Ortada iki cinayet var neticede. Müsamere şiiri gibi oluyor... Şu kadın programındaki sunucuyu düşün! Nasıl harlıyor alevi... Sanırsın dedektif... Şıp diye buluyor katili, cin gibi kadın valla!

YEŞİM Haklısın Sultan... Bizi üçüncü sayfa haberlerinden manşete taşıyacak bir etki lazım. Bir de sen denesene... *(Kâğıt ve kalem uzatır. Sultan alır... Düşünür bir şeyler karalar. Yeşim ilgiyle izler.)*

SULTAN "Gençliğimin katilini öldürdüm! Pişmanım... Bu kadar geç kaldığım için!" Nasıl?

YEŞİM Ouuv sert! İronik ve sert! İyi iyi sevdim ben bunu... Ama cinayete çok vurgu yapmasak? Sonuçta bir suç yani... Bizim sempati uyandırmamız lazım. En azından bunu niye yaptığımızı anlatmamıza fırsat verecek kadar sempatik olmalıyız...

SULTAN O zaman biz de nedenini anlatırız! Anlarlar... Sen demedin mi düşündüğünden daha kalabalığız diye...

YEŞİM Orası öyle tabii canım! Bakma mahalle baskısı var... Kadınlar utanıyor da susuyor yoksa istatistikleri görsen aklın çıkar! En yakınından düşün bak benim annem mesela...

SULTAN *(Keser)* Kız dur kafamı karıştırma da yazayım şunu...

(Sultan odaklanıp yazmaya çalışır. Bir şeyler yazar, beğenmez üstünü karalar.)

YEŞİM Olmuyor mu? Çıkmadı bir şeyler...

(Kâğıdı buruşturur kalemle bir köşeye atar.)

SULTAN Kâğıtla kalemle olacak iş değil bu! Biz birbirimize mektup mu yazdık da anlaştık. Aç şunu gözlerinin içine baka baka anlatalım!

YEŞİM Doğaçlama yapalım diyorsun! Olur tamam... Hep daha gerçekçi olur. Böyle karşılıklı atışır gibi birbirimizi tamamlayarak konuşuruz... *(Kalkıp bilgisayarı yerleştirir sonra durup Sultan'a döner)* Ama söyleyeyim teknik olarak göz göze gelmiş olmayacağız. Yani...

SULTAN Kız tamam! Hadi aç şunu, hazır gaza gelmişken sayıp dökelim!

(Yeşim bilgisayarı hazırlar. Kanepenin karşısına koyar. Uygulamayı açtı anda görüntüleri projeksiyon cihazından arkaya yansır. Onlar önde oynarken internet ortamında yayındaymış gibi yakın plan yüzlerini perdede görürüz.)

SULTAN Hazır mı?

YEŞİM Şimdi başlayacak... Son ki üç... Yayındayız!

(Kameranın içine bakarak konuşurlar.)

SULTAN İtiraf ediyoruz!

YEŞİM Onlardan önce davrandık

SULTAN Ve kocalarımızı öldürdük!

YEŞİM Pişmanız!

SULTAN *(Yeşime döner)* Pişman mıyız?

YEŞİM Bu kadar dayandığımız için!

SULTAN Gençliğimi yoluna harcadığım için!

YEŞİM Tüm o kabalıklarına, aptal arkadaşlarına, o hakaretlerine katlandığım için, istemediğim halde kestirdiğim saçlarım için, ne giysem kızmazsın diye düşündüğüm için, sen istiyorsun diye kendimden vazgeçtiğim için...

SULTAN Sana bakmak zorunda hissettiğim için, gel deyince geldiğim, git deyince gittiğim için, o kötü laflarına aşağılayan bakışlarına katlandığım için, beni hor görmene müsaade ettiğim için...

YEŞİM Sustuğum için...

SULTAN Sabrettiğim için...

YEŞİM Kendimi yalnız hissettiğim için...

SULTAN Kendimi güçsüz hissettiğim için... *(Es.)*

İKİSİ Pişmanım!

YEŞİM O imzanın beni tutsak etmesine izin verdiğim için, çekip gitmeyi beceremediğim için pişmanım. İşlerin buraya gelmesine müsaade ettiğim için pişmanım.

SULTAN O pis kanınla ellerimi kirlettiğim için pişmanım. Çocuğumu bu zalim dünyada yalnız bıraktığım için pişmanım.

YEŞİM Gizem özür dilerim!

SULTAN Kızım ben de!

YEŞİM Bizi anlayacaksınız. Hak vermeyeceksiniz, onaylamayacaksınız ama anlayacaksınız.

SULTAN Kadınlar!

YEŞİM Kız kardeşler!

SULTAN Hayatlarınızdan vazgeçmeyin!

YEŞİM Hatalarınızdan da vazgeçmeyin!

SULTAN Çocuklarınızdan vazgeçmeyin!

YEŞİM Hayallerinizden de vazgeçmeyin!

SULTAN Kadınlar lafımız size... Biz ettik siz etmeyin!

YEŞİM Pişman olacağınız şeylere neden olacak adamlarla aynı yolda yürümeyin.

SULTAN Bir çift lafım da adamlara! Siz de önce canım cicim deyip sonra insanı doğduğuna pişman etmeyin!

YEŞİM Yaşamı kendinize de bize de zehir etmeyin!

(Bir süre buruk buruk dururlar.)

SULTAN Oldu mu kız?

YEŞİM Oldu herhalde...

SULTAN Ee, şimdi ne olacak?

YEŞİM Polisi arayıp adresi vereceğiz. Zaten her yerde bizi arıyorlardır.

(Yeşim tam ayağa kalkacakken bir mesaj sesi gelir.)

SULTAN O neydi gız?

YEŞİM Mesaj! Bir mesaj geldi...

SULTAN Kim kız? Ne yazmış?

(Yeşim okurken biz de perdede mesajı görürüz.)

YEŞİM "Yalnız değilsiniz!" yazmış biri...

(Bir mesaj sesi daha gelir sonra bir tane daha derken arka arkaya mesajlar düşer ekrana... Yeşim aradan bazı mesajları okur. Projeksiyon ekranında çeşitli destek fotoğrafları, mesajlar, Hastag'ler ve iletiler üst üste görünür.)

YEŞİM "Çocuklarınız bize emanet" yazmış birisi... Bak başkası "Cezanızı paylaşalım!" demiş... Sultan milyonlarca insan izlemiş yayını... Binlerce mesaj var burada! " Psikolojik, ekonomik, cinsel, fiziksel... Hiçbir şiddet karanlıkta kalmayacak", "Artık yeter!", "Parti kurun oy verelim!" "Haksız tahrik indirimine son!", "Kadın Cinayetleri Politiktir!" "Alt komşunun sesi artık altta kalmayacak!" kız baya karışmış buralar...

SULTAN Sayende kesin idam yiyeceğiz Yeşim Hanım!

YEŞİM Eyvah eyvah... Televizyona da çıkmışız Sultan!

SULTAN Deme!

YEŞİM Aç şunu aç kumanda şurada olacak...

(Sultan televizyonu açınca ekrana ana haber bülteni sunucusu belirir. Sahne kararır.

Sadece barkovizyondaki görüntü kalır.)

SUNUCU Bu sabah saatlerinde Türkiye güne ilginç bir olayla uyandı sayın seyirciler. İnternet üzerinden canlı yayın yaparak kocalarını öldürdüğün iddia eden iki kadın kısa sürede birer fenomene dönüştü... Canlı yayın aracılığıyla milyonlara seslenen kadınlar pişman olduklarını söyledi.

(Sultan ve Yeşim'in canlı videosundan alınan görüntüler üzerine konuşur.)

SUNUCU Birer kader kurbanı olduklarını belirten genç kadınlar gözyaşları içinde kocalarını öldürdükleri için duydukları pişmanlığı itiraf etti.

(Yeşim ve Sultan'ın canlı yayın sırasında kaydedilen görüntüleri montajlanarak yayınlanır.)

YEŞİM Kız kardeşler!

SULTAN Kadınlar!

YEŞİM Pişmanız!

SULTAN Çocuğumu bu zalim dünyada yalnız bıraktığım için pişmanım.

YEŞİM Gizem özür dilerim!

SULTAN Kızım ben de!

YEŞİM Pişmanız!

SULTAN Kadınlar lafımız size... Biz ettik siz etmeyin!

İKİSİ Pişmanım!

SUNUCU Şimdi aldığımız bir son dakika haberine göre kocalarını öldürdüklerini iddia eden kadınların bulundukları eve polis tarafından operasyon düzenleniyor.

(Yeşim ve Sultan sahnenin en ucuna gelmiştir seyirciye doğru bakarak dışarıya sesleniyormuş gibi konuşurlar.)

YEŞİM *(Dışarıya)* Biz şimdi oradan bakınca katil gibi görünüyor olabiliriz tamam teknik olarak da öyleyiz belki ama aslında biz sadece son dokunuşu yaptık. Onları bizim elimizle öldüren kendi erkeklikleridir. Onlar erkekliklerinin bir onların kurbanıyız!

SULTAN *(Dışarıya)* Ayrıca hep biz mi öleceğiz canım! Bir kerede biz öldürsek ne olur yani! Ölür müsünüz?

YEŞİM Defalarca karakola gittim, şikâyetçi oldum daha ne yapabilirim.

SULTAN Bizi götüreceğiniz o adliye koridorlarında gözüm mor çok dolaştım.

YEŞİM Tek başıma psikoloğa da gittim aile terapistine de... Mezara kendi ayaklarımla girmedim diye mi suçluyum!

SULTAN Her seferinde barıştırıp gönderdiğiniz evde tek-

rar dayak yedim!

YEŞİM Başka seçeneğim kalmamıştı.

SULTAN Bize başka yol bırakmadınız!

YEŞİM Biz sadece ölmeden önce bir kerecik olsun yaşamak istedik!

SULTAN Kocaya babaya okulda hocaya iş yerinde patrona cevap verilmez.

YEŞİM Öyle gülünmez, öyle bakılmaz, öyle konuşulmaz!

SULTAN Kadın doğulmaz! Kadın olunur! Düşmeden kalkmadan dibe bir vurmadan kadın olunmaz!

YEŞİM Ben ne prenses ne melek ne de aklı kısayım. Ben sadece kendime aitim!

SULTAN Ben sadece benim.

(Barkovizyondan sunucu devam eder.)

SUNUCU Olay yerindeki muhabirimizden aldığımız bilgiye göre kadın derneklerinin çağrısıyla çevrede toplanan kalabalık polisin eve girmesini engellemeye çalışıyor. Polisin içeriye girmek için destek kuvvet beklediği elimize ulaşan bilgiler arasında... Gelişmelerle yine karşınızda olacağız değerli izleyicilerimiz... Şimdilik hoşça kalın!

(Siyah ekranda "1 YIL SONRA..." yazısı belirir. Karanlığın üzerine bir ses düşer.)

SES Üç iki bir... Yayındayız...

(Projeksiyondaki görüntüde elinde bir mikrofonla muhabir adliye sarayının önünden bildirmektedir.)

MUHABİR Değerli izleyicilerimiz geçtiğimiz yıl Kasım ayında kendilerine şiddet gösteren kocalarını öldürdüklerini internetten canlı yayın yaparak duyuran ve Türkiye'nin gündemine oturan Y.K ve S.D'nin ikinci duruşması bugün yapıldı. Yakın akrabayı öldürme suçundan 10. Ağır Ceza mahkemesinde "ağırlaştırılmış ömür boyu hapis" istemiyle yargılanan iki kadın bildiğiniz üzere 25'er yıl ağır hapis cezasına mahkûm edilmişti. Ancak mahkeme başkanının koyduğu muhalefet

şerhi neticesinde cinayetten önceki yaşananlar ve görgü tanıklarının ifadeleri neticesinde iki kadının eylemleri meşru müdafaa sınırları içinde değerlendirilmesi gündeme geldi. Kadın dernekleri tarafından üstlenilen davada avukatların itirazı sonucu Y.K ve S.D'nin 100'er bin lira tazminat ödemek ve adli kontrol şartıyla tahliye edilmelerine karar verildi.

(Ekran kararınca sahne aydınlanır. Yeşim cezaevinden henüz çıkmıştır.)

YEŞİM Yaşasın özgürlük!

(Ardından Sultan sahneye girer.)

SULTAN Kız Yeşim Hanım... Yaşasın tabii yaşasın da benim kefaleti kim ödedi?

YEŞİM Avukat dedi ya canım bir fon oluşturmuşlar. İki saat içinde toplanan bağışlarla ödenmiş kefaletimiz. Hatta para artmış bile... Geri kalan parayı sığınma evi için kullanılacakmış.

(Sahne boyunca yürürler sonra Sultan durur.)

SULTAN Yeşim Hanım... Kızmayacaksan bir şey soracağım.

YEŞİM Söyle canım... Niye kızayım!

SULTAN Peki şimdi ne olacak?

SON

YUNUS EMRE GÜMÜŞ

1983 yılında Muğla'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini memleketi Gaziantep'te tamamladı.

2004 yılında Ege Üniversitesi Yiyecek İçecek İşletmeciliği Bölümü'nden mezun olup, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Sanatları Bölümü Dramatik Yazarlık ve Dramaturgi Ana Sanat Dalı'nda öğrenimine devam etti.

2005 yılında *Kurtlar Vadisi-Irak* adlı sinema filminde "Oyuncu Koçu" olarak görev aldı.

2008 yılında "Suç Şiddet ve Anti kahraman Olguları ve Tiyatrodaki Yansıması" teziyle Güzel Sanatlar Fakültesinden mezun oldu.

2008–2009 sezonunda Van Devlet Tiyatrosu'nda sahnelenen Lope De Vega'nın müzikli oyunu *Çılgın Dünya*'nın şarkı sözlerini yazdı.

2010 yılında TRT-1 ekranlarında yayınlanan *Küstüm Çiçeği*;

2012 yılında *Hayat Devam Ediyor* dizilerinin senaristliğini yaptı.

Entrikalı Dolap Komedyası oyunu,
2012-2015 sezonlarında Van Devlet Tiyatrosu,
2015-2016 sezonunda Bursa Devlet Tiyatrosu
2018-2019 sezonunda Diyarbakır Devlet Tiyatrosu tarafından sahnelendi.

2013 yılına kadar İstanbul'da yaşayan yazar, çeşitli TV projelerinde öykü, tretman, proje geliştirici, skeç ve senaryo yazarı olarak görev aldı.

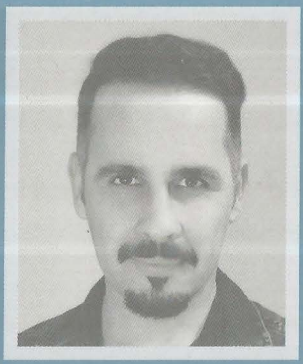
2013 yılında Kafkas Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Sanatları Bölümü Oyunculuk Ana Sanat Dalı'na Araştırma Görevlisi olarak atandıktan sonra Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Sanatları

Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak görevlendirildi.
2017 yılında "Güncel Tarihsel Oyunlar Bağlamında Gezi Oyunları" başlıklı Yüksek Lisans teziyle Güzel Sanatlar Enstitüsü Sahne Sanatları Bölümünden mezun oldu.
2018 yılında aynı bölümde "Yaratıcılık Teorileri" ve "Oyun Yazarlığı Eğitimi" üzerine doktora çalışmalarına başladı.
2016-2017 sezonunda *Kadınlar Filler Ve Saireler* oyunu Özen Yula yönetiminde Beşiktaş Kültür Merkezi'nde sahnelendi.
2018 yılında Engin Alkan'ın yönettiği *Üçü Bir Arada-Erkekler Futbol ve Dahası* oyunu İstanbul Halk Sahnesi'nde seyirciyle buluştu.
Aynı sezon 11. Savaş Dinçel Tiyatro Ödülleri'nde "En İyi Oyun Yazarı" Ödülüne layık görüldü.

Farklı yaş grupları için temel Yaratıcı Yazarlık Atölyeleri'nin yanı sıra profesyonel 'Oyun Yazarlığı ve Hikâye Anlatıcılığı' atölyeleri düzenleyen yazarın diğer oyunları şunlardır:

Bardakçı Baba (2006)
Entrikalı Dolap Komedyası (2007)
Zorba (2008)
Bahtışen ve Dulları (2010)
Eylül Anneleri (2011)
Kadınlar Filler Ve Saireler (2013)
Muhteris Sükûnet (2014)
Temaşa Devam Etmeli (Komik-i Meşhur Dümbüllü-2014)
Direklerarası İkibinonaltı (2016),
Üçü Bir Arada- Erkekler Futbol ve Dahası (2016)
Cinayet Kadınları (2017)
Kafamdaki Kurbağa (2018).

•

Yunus Emre Gümüş'ün
oyunları, modern sonrası tiyatroda oyun ve yaşam arasında yeni bir iletişim biçiminin, sahnedeki yeni estetik arayışın somut örnekleridir.
Yabancılaşma, yalnızlaşma ve iletişimsizlik temalarını Kara Komedi türünde sahneye taşıyan oyunlar, hikâyeyi yeniden dramatik yapının merkezine yerleştirmeyi amaçlar.
Oyunlarda temel çatışma, büyük anlatılar yerine küçük varoluşsal hikâyeler üzerine kuruludur.
Kitaptaki üç oyunda da günlük hayattan karakterler, kimlikleri ve yönelişleri nedeniyle dışlanan "ötekiler" tüm gerçeklikleriyle sahneye davet edilir.

9 786059 306959

Kapak Tasarımı: Mengü Ertel